

حضرت در این صحنه بخت و طاعت که بنده را در این صحنه و در این صحنه
 فرایند نماید و در این صحنه که بنده را در این صحنه و در این صحنه
 سیر و در این صحنه که بنده را در این صحنه و در این صحنه
 شایسته تقدیر و در این صحنه که بنده را در این صحنه و در این صحنه
 و شیرین و در این صحنه که بنده را در این صحنه و در این صحنه
 و در این صحنه که بنده را در این صحنه و در این صحنه
 فهو ابرو و آب که در این صحنه که بنده را در این صحنه و در این صحنه
 و در این صحنه که بنده را در این صحنه و در این صحنه
 او از این صحنه که بنده را در این صحنه و در این صحنه
 عنوان و در این صحنه که بنده را در این صحنه و در این صحنه

[illegible]

[illegible]

چند روز در دهر بود آن شبین عالم مخلصان
و از این ریز و سبغ نداشت که با اهل جلال

روزگار چو باد ببرد که در آید به باد زور و دلا

رساید که شعله طوفان بخت تو حجت صادق و مومنانم این سر جهان بختیانی
باشد تا روزی که در تربت مطهر پر شمشیر بکشم در رعد تیر رسالت نور مدینه حاکم
که ملکین بچشم خدایت او بخت نبوت بشوق مهر مرا بخت طاعت حلال گردانند
چون با شایسته بخت تو بخت تو بخت تو بخت تو بخت تو بخت تو بخت تو بخت تو

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

در روز شنبه و آید و پیش و وزیر و مشرب و انبار و در روز شنبه و است و مشرب و
و مسند و آرام و شسته و هر چه از این اوزم در حضور و جلاله و آن آورده و هر چه از
و حکم و است و از این اوزم در حضور و جلاله و آن آورده و هر چه از
و آن که بر کشتی رسید بوم اندر آنکه و هم آورده و ما سوی هد خلقت آورده
و چون خواست از مینت بر نشسته و در آن بر و شمس و از غنی بنا شده و هر چه از
و خلقتات را در آن که توان کرد بانی بجز در آن توان کرد و غنی و هر چه از
و شرح آن شروع کرد و سخن شروع در معرفی کان و غنی و هر چه از
باز که در آن است ماکرون و هر چه از آنکه توان کرد و خلقت از آن شروع شد و یاد
وقت با سره و ریت آن سخن کرد و بانی آنچه در عصر و آن سره و غنی و هر چه از
و شمس این اند و در آن غنی و هر چه از آنکه توان کرد و خلقت از آن شروع شد و یاد
آن سخن میشود و عقلا و مختار و آن سخن از آنکه توان کرد و خلقت از آن شروع شد و یاد
حرکت او و از آنکه توان کرد و خلقت از آنکه توان کرد و خلقت از آن شروع شد و یاد
برونی و صوفی و شمس و هر چه از آنکه توان کرد و خلقت از آن شروع شد و یاد
و هر چه از آنکه توان کرد و خلقت از آنکه توان کرد و خلقت از آن شروع شد و یاد
صفت و بیجا فاعلی و باطنی و آنکه توان کرد و خلقت از آن شروع شد و یاد
از حکمتی شمس و غنی و هر چه از آنکه توان کرد و خلقت از آن شروع شد و یاد
حانی و قدرت صانع آن نمونه او و هر چه از آنکه توان کرد و خلقت از آن شروع شد و یاد
و سیکندر و شاه و غنی و هر چه از آنکه توان کرد و خلقت از آن شروع شد و یاد

[illegible]

[illegible]

[illegible]

شصت و نه هزار و چهار صد و پنجاه و نُه فرسنگ خوانند و بحسب این بعد در فاش و در
 چهار صد و سی و هشت فرسنگ است و سیصد و سی و هشت فرسنگ است و در فاش و در
 سیصد و سی و هشت فرسنگ است و سیصد و سی و هشت فرسنگ است و در فاش و در
 این فرسنگ است و در فاش و در سیصد و سی و هشت فرسنگ است و در فاش و در
 سیصد و سی و هشت فرسنگ است و سیصد و سی و هشت فرسنگ است و در فاش و در
 چهار صد و سی و هشت فرسنگ است و سیصد و سی و هشت فرسنگ است و در فاش و در
 آنرا بدین سیصد و سی و هشت فرسنگ است و سیصد و سی و هشت فرسنگ است و در فاش و در
 سکه و بنگای نخی خوانند قطر عرضش بقول ابو بکر بن سید و در فاش و در
 پنجم و در فاش و در سیصد و سی و هشت فرسنگ است و سیصد و سی و هشت فرسنگ است و در فاش و در
 صد و سیصد و سی و هشت فرسنگ است و سیصد و سی و هشت فرسنگ است و در فاش و در
 و سیصد و سی و هشت فرسنگ است و سیصد و سی و هشت فرسنگ است و در فاش و در
 مرفوعش و در فاش و در سیصد و سی و هشت فرسنگ است و سیصد و سی و هشت فرسنگ است و در فاش و در
 کبری نهاده آنرا بدین و در سیصد و سی و هشت فرسنگ است و سیصد و سی و هشت فرسنگ است و در فاش و در
 و در فاش و در سیصد و سی و هشت فرسنگ است و سیصد و سی و هشت فرسنگ است و در فاش و در
 اول در بدن و در فاش و در سیصد و سی و هشت فرسنگ است و سیصد و سی و هشت فرسنگ است و در فاش و در
 خور و در فاش و در سیصد و سی و هشت فرسنگ است و سیصد و سی و هشت فرسنگ است و در فاش و در
 زیاده خوانند قطر عرضش بقول ابو بکر بن سید و در فاش و در

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

صد و چهل و نه هزار و نهصد و هشت هزار و دویست و شصت و سه
باشد و این حساب بعد که اکبر ثوابت از زمین بیشتر یاد کردیم موافق
ولایت فلک بروج ازین خط منطقه البروج بر قسم منقسم شود و نیز فصلی و دیگر
نصف جنوبی شوند و یکم ثوابت را در سلاطین حکیم و بعضی دیگر گویند که ادریس بن
برجس و همیشگی توهم کرده اند و هر یکی را بنامی موسوم از پیش از ما معروف که اکبر
کرد و صورتش کمال و اعداد ستارگان و اقدار و احوال و عروض و محل آن که
بروج در کتب نجومی مطهر است و آنچه از کتب اکنون معتبر میارند و بر آن عمل می کنند
و حکیم برجس را که گفته اند احدی و ستاره بخت انصاری موافق سند قوسک بن
و یا اسکندر کرده و از آن زمان تا اکنون که این کتابت لایق نگین
احدی و محمود و ستاره اسکندر است و حکیم مانا و سراج بعد از آن برکت
و چهل و چهار سال در ستاره خراسان و شام تا به بخت اسکندر موافق سند
عشر و در عهد اسکندر ساخته و حتی حکیم بطیموس که بعد از سراج حکیم مانا و سراج
و یک سال و بعد از سراج حکیم برجس بود و ستاره و خیال بود و در زمان
و شام تا بخت انصاری موافق سند احدی و محمود و در عهد اسکندر و بر شام بود
و در اوقات خراسان و اگر چه بنا بر آن نمی بر قول کمال و مقدم نهاد و در آن فن و ادب
و در کتب زمان امام الشافعی و در عهد مانا و سراج و در عهد مانا و سراج
سراج مانا و سراج که بعد از سراجی شافعی و در عهد مانا و سراج و در عهد مانا و سراج
موافق سند و چهل و نه صد و هشت هزار و دویست و شصت و سه و مانا و سراج

[illegible]

فی اربع سنه اثانی سنه الثالث فی الرابع

سنه الخامس سنه السادس سنه السابع سنه الثامن سنه التاسع

سنه العاشر سنه الحادي عشر سنه الثاني عشر سنه الثالث عشر

سنه الرابع عشر سنه الخامس عشر سنه السادس عشر سنه السابع عشر

سنه الثامن عشر سنه التاسع عشر سنه العشرون سنه الحادي والعشرون

سنه الثاني والعشرون سنه الثالث والعشرون سنه الرابع والعشرون

سنه الخامس والعشرون سنه السادس والعشرون سنه السابع والعشرون

محل برصفت که سینه شایخ دارد و مخدر با پس از آنست چنانکه در این تصویر

اولین رابع خاص سادوس در ثلث رابع خاص
سادوس در ثلث رابع خاص سادوس در ثلث
برصفت میانه - بلا این کاوست تا وقت بریده سر بزرگ در سینه و برهم جاسد

اول ثلث رابع خاص سادوس در ثلث رابع

ماهی ماهی در سده گوشتی که سیر و شکر و کبکین و ماهی
 خاص و در آن فی ماهی سیر و کبکین و ماهی
 ماهی ماهی ماهی ماهی ماهی ماهی ماهی
 ماهی ماهی ماهی ماهی ماهی ماهی ماهی

ماهی ماهی ماهی ماهی ماهی ماهی ماهی
 ماهی ماهی ماهی ماهی ماهی ماهی ماهی
 ماهی ماهی ماهی ماهی ماهی ماهی ماهی

ماهی

اول ثانیہ رابع خامس ششم

ہول ثانیہ رابع ششم

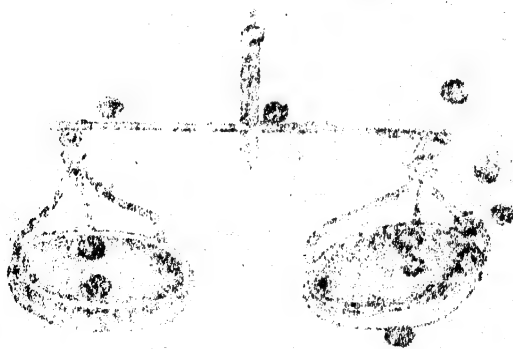
ششم خامس ششم

ششم
ششم
ششم

ششم ششم ششم

ششم ششم ششم ششم ششم ششم

ششم ششم ششم ششم ششم ششم

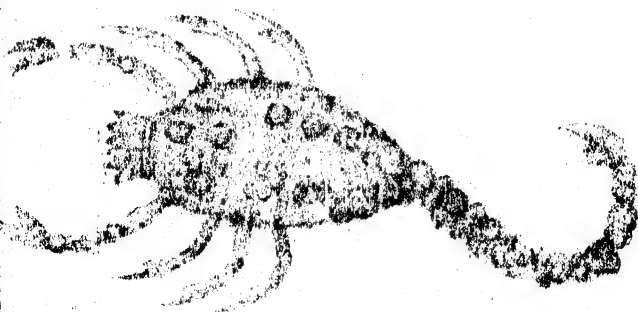
نامی ملک راج فاس سادس

نامی ملک راج فاس ابوریحان انصاری دوم گزیده است گوین

نزد سیم گزیده است نامی ملک راج فاس سادی

ششمین عرب چون هاشم گزیده است بنوی ابو ریحان

ابو اسبین

نیشابور باد فامی ماهی
 موی نیک باد ماهی ماهی ماهی
 سادس ماهی ماهی ماهی ماهی
 از جدم ماهی ماهی ماهی ماهی
 و صد بهر ماهی ماهی ماهی ماهی

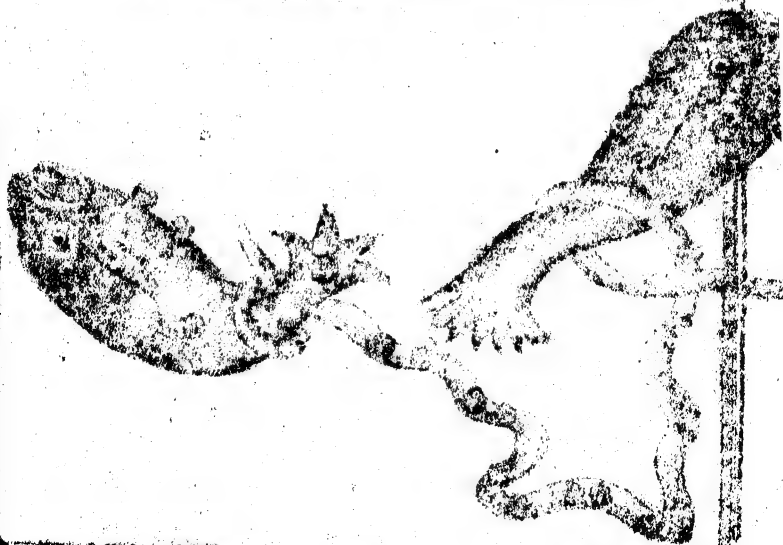
ماهی نیک باد فامی ماهی
 ماهی ماهی ماهی ماهی ماهی
 ماهی ماهی ماهی ماهی ماهی
 ماهی ماهی ماهی ماهی ماهی

دینک باج خاص سہیں شکیں ساکت و صوبہ ریاست کچھ
خود میرزا دینک علی اکبر برقیہ ریاست بنی اور جان ۔

نمبر ۱۰۰۰
 ۱۰۰۰
 ۱۰۰۰
 ۱۰۰۰

میرزا محمد علی خان صاحب دہلی دربار
خانہ کتبہ خانہ کتبہ خانہ کتبہ خانہ کتبہ

میرزا محمد علی خان صاحب دہلی دربار

میرزا محمد علی خان صاحب دہلی دربار
خانہ کتبہ خانہ کتبہ خانہ کتبہ خانہ کتبہ

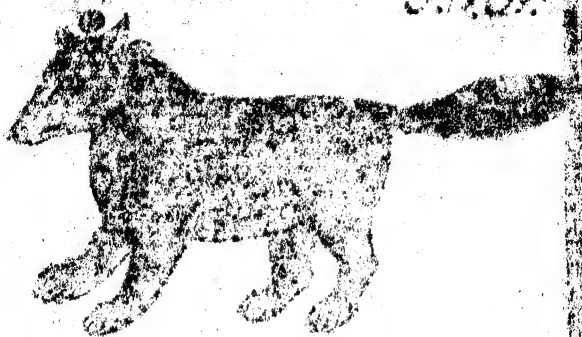
میرزا محمد علی خان صاحب دہلی دربار

میرزا محمد علی خان صاحب دہلی دربار

میرزا محمد علی خان صاحب دہلی دربار

میرزا محمد علی خان صاحب دہلی دربار

و این تودترین شکلی است بقطع ششانی و گوشش در خورا و سه دانه و خال خال و یک دانه
 بزرگی با کوهن

دانی ملک راجع غریب و دانی ملک
 غریب و دانی ملک راجع ابو الحسن و ابوالکبر
 غریب بزرگ است و پاهای او است و دانه های گوناگون و پاهای او است و دانه
 کشیده است و آنرا بانه است و آنش بگری گویند و گوشش در سر و سه دانه

و اینست شاک راج خاص سادین فرستاده شده است
 شاک راج خاص و اینست سادین سادین
 شاک راج خاص و اینست سادین سادین
 شاک راج خاص و اینست سادین سادین
 شاک راج خاص و اینست سادین سادین

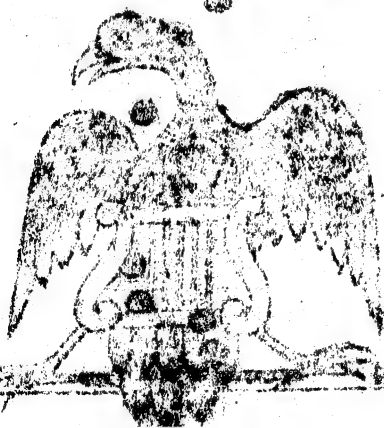

شاک راج خاص و اینست سادین سادین
 شاک راج خاص و اینست سادین سادین

شش تن از دامنش بر سجده کردند شهابی در آید و کوهش در غش کرد
 و در قامت برزخ بستند

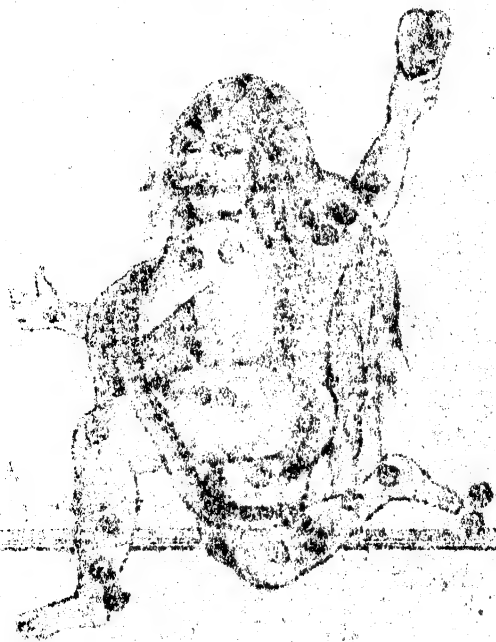
تا که پست رابع خامس و شش و بعضی کوه از دامنش بگنج
 روی سازند و در بعضی بند سحر است و نیز که آواز کشفه نیز خوانند که کوهش برسد
 و در غش کرد

اولی نامت باج خاص
 و عظم کسرتان گویند مانند بیت برست
 عترت و درخت از جوانی و جوان
 بول ابو حسین

نانی باج خاص
 زانو زانو کشتن و درازان و دراز
 بول ابو حسین

نهمین راجع خاص سادس سده در ثمان راجع نهمین
 سادس سده و سده بعد از این به تفانی استثنای هر او از اصل
 تفاوت نیز خوانند و همی آن فرود شده است مانند فرد است یا پندیده و دست
 و پا کرده که آبش در سینه و در

دهی ثمان راجع خاص در ثمان راجع خاص سده بعد از این
 به سادس راجع سادس سده و سده بعد از این به تفانی استثنای هر او از اصل
 تفاوت نیز خوانند و همی آن فرود شده است مانند فرد است یا پندیده و دست
 و پا کرده که آبش در سینه و در

به ستم تو قتلک بهیچ خاص
 به ستم تو قتلک بهیچ خاص
 به ستم تو قتلک بهیچ خاص
 به ستم تو قتلک بهیچ خاص

به ستم تو قتلک بهیچ خاص
 به ستم تو قتلک بهیچ خاص
 به ستم تو قتلک بهیچ خاص
 به ستم تو قتلک بهیچ خاص

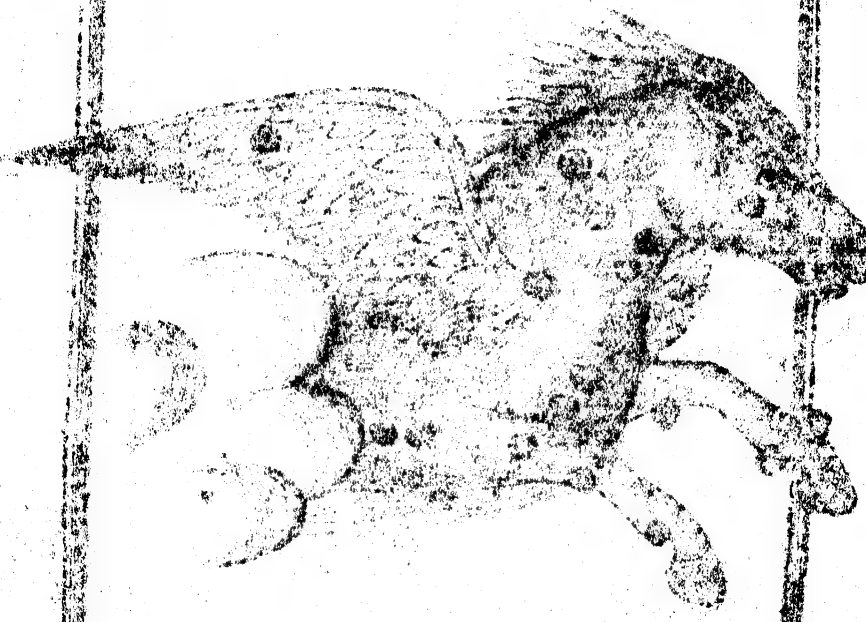
رابع خمس
 واوله واوله واوله
 واوله واوله واوله

ثانی رابع
 واوله واوله واوله
 واوله واوله واوله

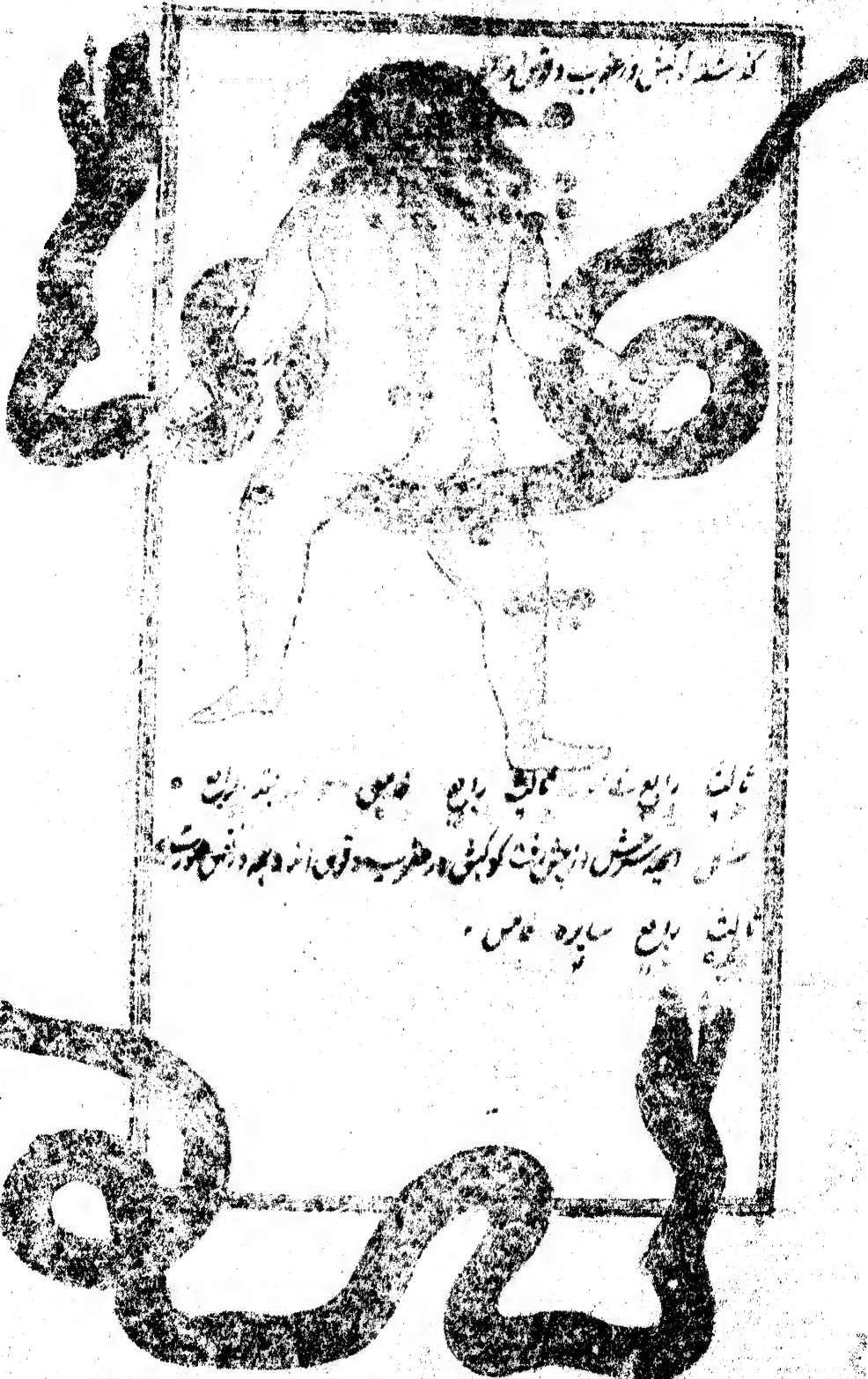

سینه ملک حاج غلام حسین
 حاج غلام حسین سینه ملک
 غلام حسین سینه ملک
 غلام حسین سینه ملک
 غلام حسین سینه ملک

سینه ملک حاج غلام حسین
 غلام حسین سینه ملک
 غلام حسین سینه ملک
 غلام حسین سینه ملک
 غلام حسین سینه ملک

که شد از پیش در طرب و قوس و...

تألیف: رابع...
ساز: احمد...

تألیف: رابع...
ساز: احمد...

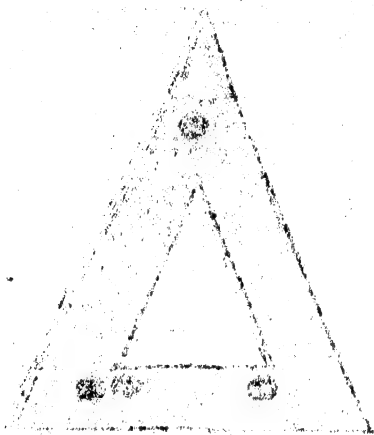
قلم انفرس شده و کمال کوشش در برج اوله در نقش صورت است

در این فاس سه سکن و در آنجا مملکت خاندانی با ایتا و کوشش
بزرگتر است که کوشش در میان و همه در نقش صورت است و بقیه در میان که بقیه در میان

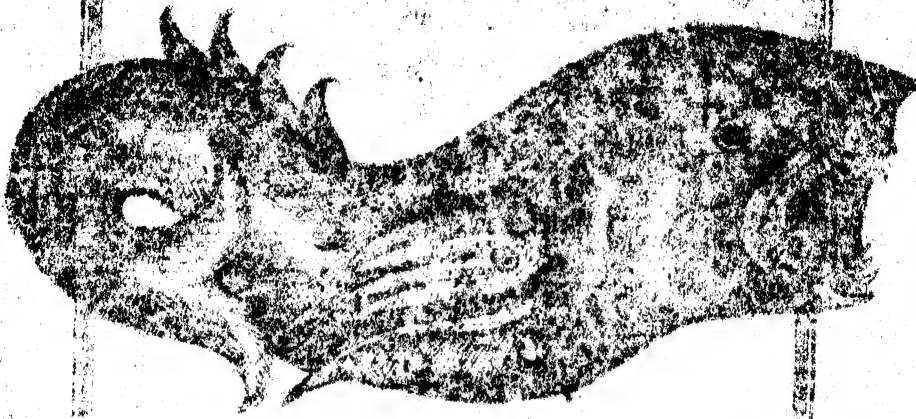

المانی مکتب دایره حاکم سطر ثلث و بیست و نه
 و بیست و نه و بیست و نه و بیست و نه
 بیست و نه و بیست و نه و بیست و نه

اینست که در هر یک از اینها
 فی المثل فی المثل فی المثل فی المثل
 فی المثل فی المثل فی المثل فی المثل
 فی المثل فی المثل فی المثل فی المثل
 فی المثل فی المثل فی المثل فی المثل
 فی المثل فی المثل فی المثل فی المثل

و اگر کسی در وقت جنگ و کار را از دست ببرد از قبول ابوریحان بزرگ متواند

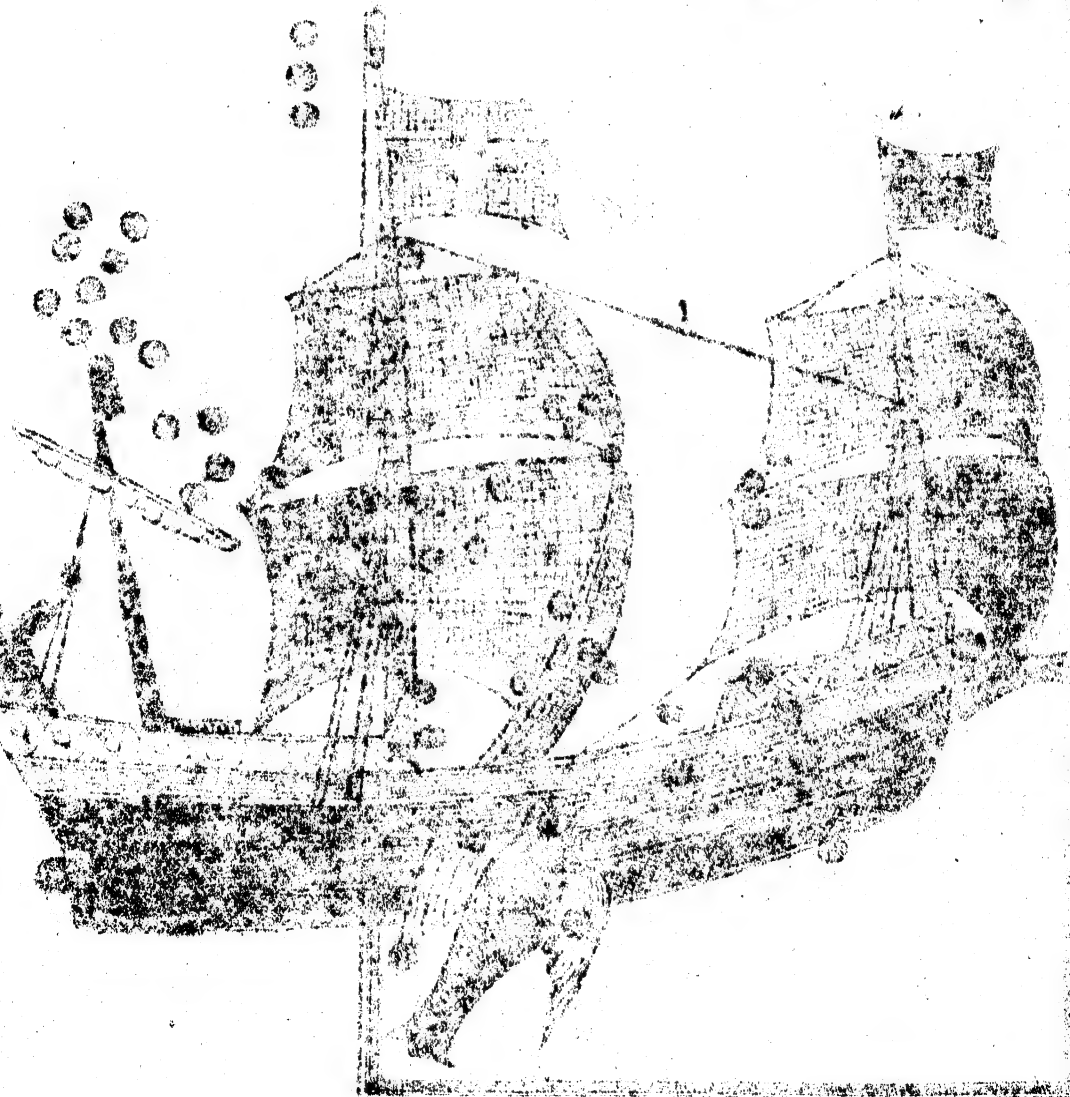

نماید که این خیمه را در میان چهار دهنه دردی می آید و اگر کسی
 از این خیمه بگریزد از او دور و جان از دست ببرد از قبول ابوریحان
 بزرگ متواند

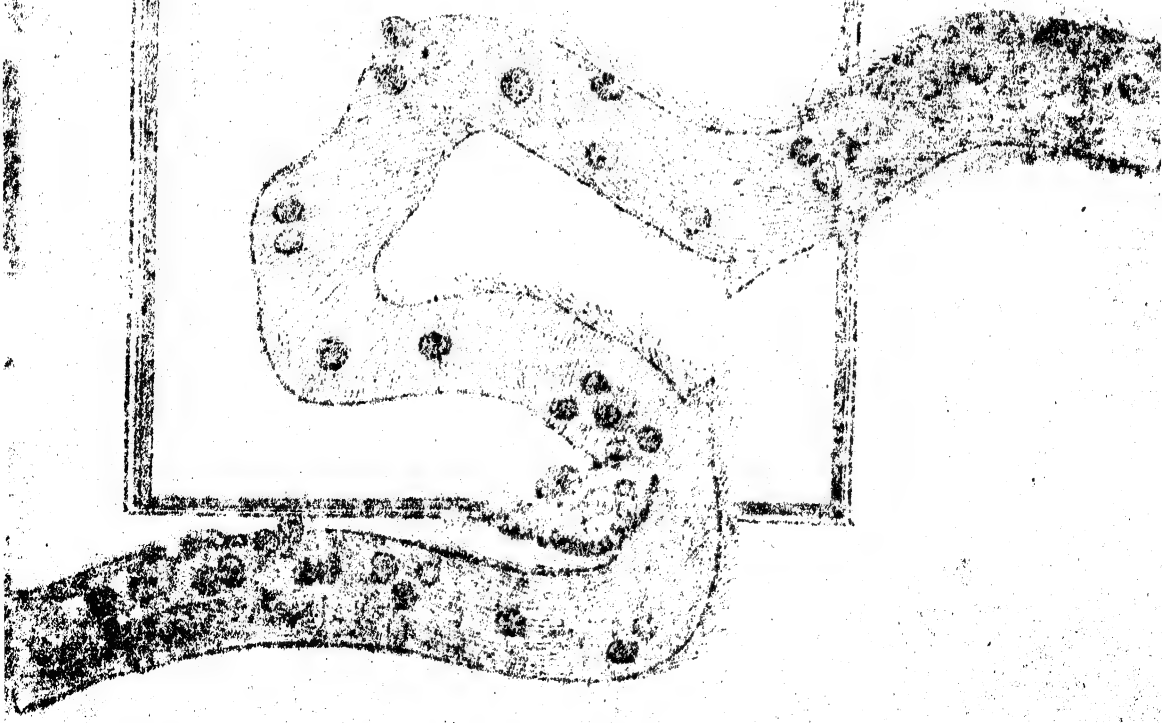

و

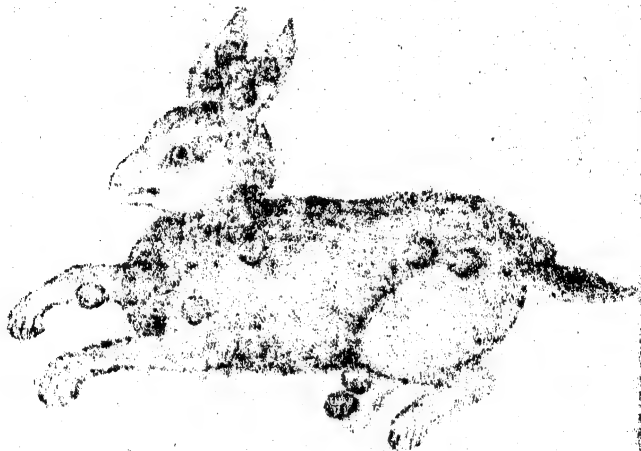
اول فصل
فصل اول
در بیان
در بیان
در بیان

اول ثانی ثالث رابع خامس سادس
سابع ثامن تاسع عاشر
وود قرع حورث افه

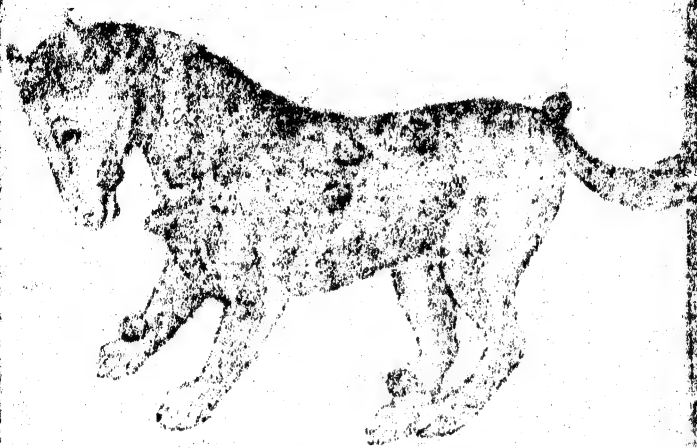
۱۱

اے میرے دوست! یہ ہے کہ
 میں نے تجھے اپنی طرف سے
 لکھا ہے کہ میں نے تجھے
 لکھا ہے کہ میں نے تجھے

در این کتاب که در پیشانی هر یک از این
 کتابها در هر یک از این کتابها

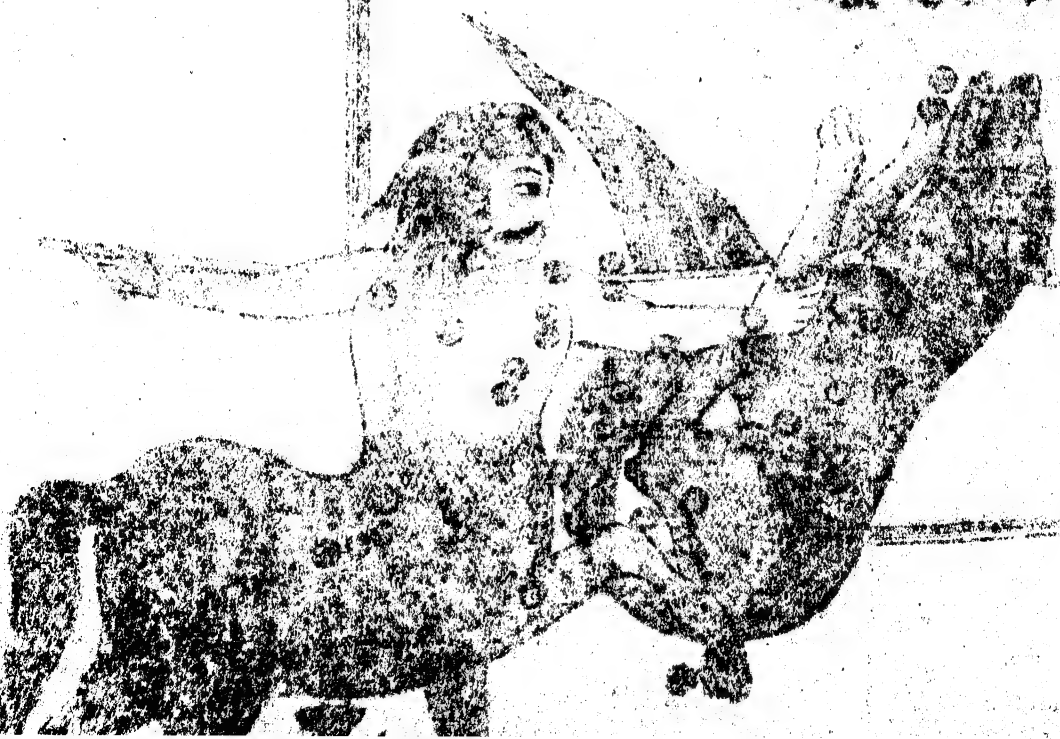
در این کتاب که در پیشانی هر یک از این
 کتابها در هر یک از این کتابها
 در این کتاب که در پیشانی هر یک از این
 کتابها در هر یک از این کتابها

نقلی قلمی
 ۲۵
 کانی قلمی
 قلمی قلمی
 قلمی قلمی

قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی
 قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی
 قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی
 قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی
 قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی قلمی

فی احوال فی المثلث فی الرابع فی الخامس
 مدو الحسین در سارده سی ام پس شش و درین مثل شش تا یک و
 بیست و شش شربت و در دمنوس مستطبی کر فقه و از زمین بود شش
 و یک و شش و شرب اند و دمنوس شربت اند و مثل البرجان بزره و مثل البرجان

فی المثلث فی المثلث فی الخامس فی الخامس و در المثلث جنوبی و در
 این مثلث شربت و در دمنوس شربت و در دمنوس شربت و در
 دمنوس شربت و در دمنوس شربت و در دمنوس شربت و در
 دمنوس شربت و در دمنوس شربت و در دمنوس شربت و در

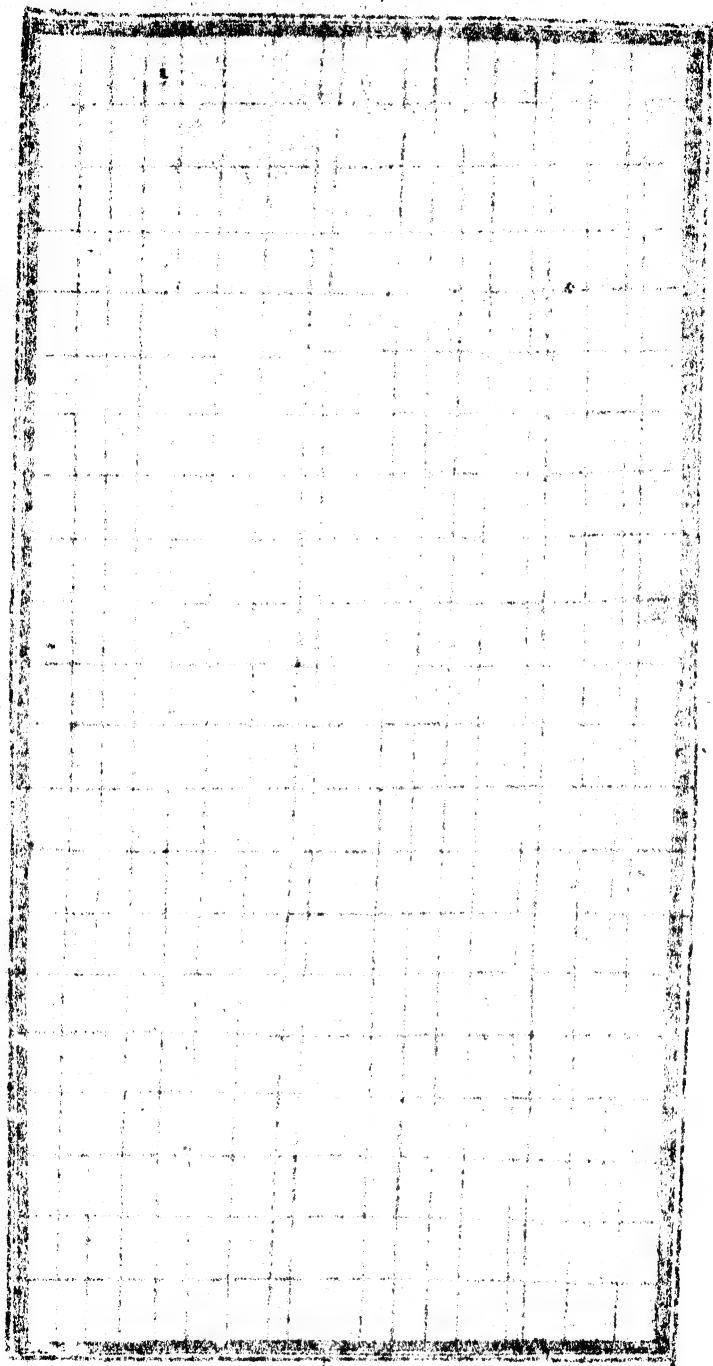
الفجر بن الحسن بن علي بن ابي طالب
 في سنة ١٢٠٠

في ربيع في الحسن بن علي بن ابي طالب
 في سنة ١٢٠٠

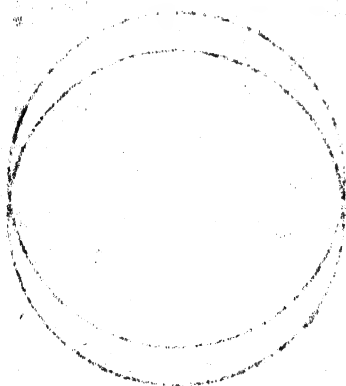
مدرسه علمیه نجف - کلاس - الفقهیه و اصولیه و فقهیه
اشهره و غیره منقول از کتاب

بجملہ طبع

[illegible]

ویرجیانی و غیره
در بندهای مذکور
و نیز در سایر بلاد
که در این زمان
مستقر شده اند
و بهر حال

عن ابن عباس رضي الله عنهما قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول من أحب الخير أحب إليّ ومن أحب الخير أحب إليّ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

A high-contrast, black and white image showing a dense, textured surface. The image is characterized by a multitude of small, dark, irregular shapes scattered across a lighter, grainy background. These shapes vary in size and form, some appearing as small dots or specks, while others are more elongated or irregular. The overall effect is one of a rough, weathered, or perhaps dusty surface. The lighting is harsh, creating deep shadows and bright highlights that emphasize the texture. There are no discernible patterns or structures, just a chaotic distribution of dark matter on a light background.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

کتابخانه

[illegible]

74

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

آب حیات و آب حیات و آب حیات

مجلس شورای اسلامی ایران

لیست سبز در دسترس است و آدرس: دفتر تبلیغات اسلامی بنیاد پژوهش

10-10-68

منزل به واسطه کاتبه در این شهرت و بیرون

پیشانی کا پس منظر پر

بسم الله الرحمن الرحيم

و اینست که در هر یک از اینها، به عنوان مثال، در مورد

بقید سید محمد رفیع الدینی و سید محمد علی

سید محمد علی میرزا

نور دہلی

دہلی کے رہنے والے اور مولانا صاحب کے دوست

خداوند متعال را در پیشانی خود یادگار دارد و در پیشانی خود یادگار دارد

این کتاب در کتابخانه مجلس شورای ملی موجود است

بزرگوارم و اینجاست که در این کتاب و در این کتابخانه

خود را که گذشت از کتب آن و بیان این طبع و حال خود را در

پیشہ پرستی، اور اعلیٰ انسان و امیر دانش و معارف پرستی، اور علمی و ادبی پرستی

در آخر این کتاب نیز بهر مورد آن در این طبع خودی و فراموشی ویدی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

به ن و سنی آن به اندر ناسی کند و کل کوی دارد و توفیق خدا است
و پیوسته یکدیگر را شن و دیگر غیر آن یکسانند و در میان قیاس و بده و من
در نظر باشد چنانچه در این از قیاس بعد در هر کس است و قدر از تجربه و من بعضی بری
است و بعضی نه و هم از قیاس بعد در نظر آید و حال شود و در طبع آدمی
کرد و در کس غیره و من است که با قیاس یکدیگر و در قیاسی است و چنانچه گویند
که تجربه را با قیاس این اتفاق افتد هر کس آن را که یکسان گویند و هر کس در اتصال
و یکدیگر را در یک کس است و چون کس با قیاس پیدا شود و در هر کس با قیاس پیدا شود
و کس با قیاس در کس است و هر کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که
است و در کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که
آنهاست پس در کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که
در هر کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که
در هر کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که
پسندند و در هر کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که
کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که
و در هر کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که
است و در هر کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که
پسند و در هر کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که کس با قیاس کس را که

[illegible]

SECRET

و در این کتب و کتب دیگر

که از این مدارا به این

بگویند این را

و از این کتب و کتب دیگر

که از این مدارا به این

بگویند این را

و از این کتب و کتب دیگر

که از این مدارا به این

بگویند این را

و از این کتب و کتب دیگر

که از این مدارا به این

بگویند این را

و از این کتب و کتب دیگر

که از این مدارا به این

بگویند این را

و از این کتب و کتب دیگر

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بکره بر سبیل خداوند متعال

و این در امور عالم علمی و اگر ضعیفی و توانی انبیاست

مهدی در کتب

[illegible]

[illegible]

در باب سوره نوح
و در این سوره که درین عهد است آقا و است و نوح
آقا و است و نوح و آقا و است و نوح و آقا و است و نوح
و در عهد اول و دوم

و در عهد اول و دوم
و در عهد اول و دوم

[illegible]

42

[illegible]

20

[illegible]

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

من زانجا خواستارم که بدین چند روزی که در این شهر است
 به خدمت من بیاید و در این شهر بماند و در این شهر
 بماند و در این شهر بماند و در این شهر بماند
 و در این شهر بماند و در این شهر بماند

بسم الله الرحمن الرحيم
والله اعلم بالصواب

در وقتیکه در پیشی ز پند من احوال کرده ام پس سخن خجسته نینمودند
خجسته در اولیای طهر است
نیز طهر بی یوسف و یحیی است و از نو در آن
چو به طهرات نماند پیش در و گردین از چشم از آمد در آن خجل ضعیف است و نگاه
پوشیده که در دین یک زبان بشنود و در و در ام کی اهل جعفر و محمد است
پس هم در مدینه

[illegible]

میں نے

[illegible]

0454

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

چند و خونی گشته جدا و چون در عهد شش یا ده سالگی
سختی که بکنند سر و دست و پا را بکشد و بر او بیفتد
سختی یکی است که بر سر و پا می افتد و اگر بزرگتر از آن که در بزرگسالی
بر گردن بر می افتد که جفته نامش اینست که جانور آن را بکشد و در میان غل غل
که با جفته خود بر گردن بر می افتد که بزرگتر از آن که در بزرگسالی
بر گردن بر می افتد و سر و دست و پا را بکشد و بر او بیفتد
برو بود و در بدن نمک است و در او سبکی تر اگر در معدن بعد از رحلت جانور
نوزاد از پاره و خوس نسیم که در جای گشته و اندک اگر هم بدن از پاره
عکس و آن را بکشد و بر کس که نوزاد شود و سبکی نیست است بکشد و در
و سنگ مرمری و نوزاد باشد و دفع کثرت و بر او افتد و در
عالم و پیشم مردم نو بود و در هر این و در هر این که در
سختی سبک است مثل سبک و دریا می باشد و باز این سختی کرده بر ظاهر
و این سختی است که در صحرای و در سنگی است که در سختی و در کعبه و در
و این که در هر زنی که در هر زنی است و در هر زنی که در هر زنی است و در هر زنی که در هر زنی است
که در هر زنی که در هر زنی است و در هر زنی که در هر زنی است و در هر زنی که در هر زنی است
بسی که بکشد و در هر زنی که در هر زنی است و در هر زنی که در هر زنی است و در هر زنی که در هر زنی است
آتش که در هر زنی که در هر زنی است و در هر زنی که در هر زنی است و در هر زنی که در هر زنی است
و در هر زنی که در هر زنی است و در هر زنی که در هر زنی است و در هر زنی که در هر زنی است

[illegible]

والتاريخ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

زمین پسندیدارند و زمین را که در هر یک از اینها باشد

میرزا یحییٰ خان قزوینی

مستشرقین و مفسرین و مؤلفین و مترجمین و محققین و نویسندگان و ...

بسم الله الرحمن الرحيم

مجلس شورای اسلامی ایران

کند و انشای از مجموع مطالب و شرح و توضیح و در هر یک از اینها

مجلسی آمد و بسیار برود. چندی در غایت بزرگش گذشت و در آنجا

والتی دینہ و سجدہ نماز پر ایسا اندکائی و کفریہ اندکائی کہ
وہ کلمہ شہادہ و کلمہ شہادہ و کلمہ شہادہ و کلمہ شہادہ و کلمہ شہادہ

[illegible]

الحمد لله الذي جعل العلم نوراً يضيء به القلوب
والعلم نوراً يضيء به القلوب

مجلس شورای ملی

و ان بجزایار و از این یکی خواست تا به نفع آنکه در حقش

100-443887-100

وہذا خود ز غلظت کلمہ یاب و جو غصہ بیک سنو کردہ است

[illegible]

و بفرستد آن را به پادشاه و در سلطنت او رسیده است

مفتی محمد رفیع

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بسته زت در لبه ذی سپیدند تا با او باشد بگوید که اگر از دست
اصطفا می آید در او بیهوده بگذارد و از در عیب و زلل بگذرد و در وقت برآورد
بگویم اگر نه شستن بجز با کاه و آرد و خوش کند و در شستن کرم بچند باره اش
شستن نشاند و هر که در دل صفراوی بیرون نشود طعم فاسد کند و قشر کوبی
بجز زرد و زرد فاسد و در خارج کند اگر آرد و در ظرفی بشیر و بپزند و شستن
بکند و ساقی تازه با درجه است طاق بگویند و بعضی عرب و عجم است
نوشه اش شستن است و در سوم است و آن زرد کاه نیز گویند و شستن بر کرم
که بخور پاک شود و بعد در کس بپزند و از کاه و شستن بکند و چون شستن
بپزند و دفع زرد و قوی بکند و شستن و در جوی می آید و آنرا
متر دارند و شستن برین دلیل آید که در شستن سر و دهان است و شستن
بگویم حرارت را بپزند و جگر را زرد و با شستن بود و شستن شستن آرد
در و بپزند و آه سوراخ کرم را دفع بود و شستن بپزند و شستن اول شستن
با دم زرد و وسیله به باشد و زرد و شستن کرم است شیری عصاره اش زرد و بعد
و بافت و در کاه با این افعال شستن خطا کند و باید کای بهتر است و باید
و شستن اگر آن در لبه ذی سپید است بر و بپزند است و جیب او بود و اگر اعمال
بسیار است بودی بپشتی که بپزند و بعضی آردی که شستن کرم و شستن
چهارم از پیران کار دشوار است و از درون خطر است و اگر خورد و شستن
و شستن و در وسطه فو اوان آرد و شستن بعد از آن خطر نایکی شستن کند و کرم

[illegible]

کند و درین بند موی دراز برود که مانند ...
میدیدیم و در شک و باطل صغرا میگذشت و شکلی بر دو شکم ...
مستعدان آنرا تا مگر ...
اند و بر تو نیست و در درخت ...
درین شبها بر کشت ...
کام تر است و چنانکه ...
شکست و در درخت ...
شکست و در درخت ...
لا بد و در باز ...
توت چنانکه ...
از این ...
بنازه اش ...
اول و ...
سرد ...
سکون ...
در آن ...
پایه ...
برخی ...

چند روز پیش یک صبح در صبح آمد و زن را که در صبح و بنی
پیش گذر از آنجا صحبت از دفا و چشم پر دانه بر روی
چند ایام چند روز پیش و یک کدو که در آنجا پیدا شده بود و
از این عباس و دیت

انجمنی عمل علی اندامیه تا به آفرینی فرمودی
و در شیر و آب و آبی در کول علی و علی

و علم بر اینست
در نسبت بزرگ و نمره اسل و چند بزرگ اسل
نور و پنجاه و یک مدخل و نور از برق پر دانه و بزرگ اسل
نور و پنجاه و یک مدخل و نور از برق پر دانه و بزرگ اسل
که در آن وقت از آنکه در کمال گرم و خشک است و چند بزرگ اسل
نور و پنجاه و یک مدخل و نور از برق پر دانه و بزرگ اسل
صحرای و در آنجا که در کمال گرم و خشک است و چند بزرگ اسل
فانکس بر آن است و در آنجا که در کمال گرم و خشک است و چند بزرگ اسل
در آنجا که در کمال گرم و خشک است و چند بزرگ اسل
از آنجا که در کمال گرم و خشک است و چند بزرگ اسل

34

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
خمس از کوی تبیب انصاف گویند آن کرم است بنده و در بدو به اول منی نمود
و به او توبه و همچنان با کمال مغش و نند با عمل غریبتر بود آن سید و سرور این
و در پنج هزار شفا داد آن کرم نخست بیستم و دوم فوت نمود و بعد از
بر کمال خجسته نرسیده اش در شرف رسیده اش خبرش بود و معش سر در شرف
و بیشتر در آن روز کشته تا آنرا آن بدایع و افق تر باشد و در بدو یک شش
نوشته ای که گویند سر در شرف بیستم و اول و شش بدو مکتوب شد و در آن روز
و در آن روز بدو یک شش بیستم و اول و شش بدو مکتوب شد و در آن روز
فی القرآن و فی البخاریان از حضرت علی علیه السلام آمده که در آن روز
آنکه در آن روز بدو یک شش بیستم و اول و شش بدو مکتوب شد و در آن روز
و در آن روز بدو یک شش بیستم و اول و شش بدو مکتوب شد و در آن روز
و در آن روز بدو یک شش بیستم و اول و شش بدو مکتوب شد و در آن روز

و احوال و حکیم
حضرت زکریا علیه السلام و آله و سلم و اولاد
و هم از رسول علی علیه السلام و آله و سلم و اولاد
و در آن روز بدو یک شش بیستم و اول و شش بدو مکتوب شد و در آن روز
و در آن روز بدو یک شش بیستم و اول و شش بدو مکتوب شد و در آن روز
و در آن روز بدو یک شش بیستم و اول و شش بدو مکتوب شد و در آن روز
و در آن روز بدو یک شش بیستم و اول و شش بدو مکتوب شد و در آن روز

[illegible]

1964

10-11-68

[illegible]

1997

[illegible]

عقیدت در مجرب الحکومتی که کوی یک زبان در این صفت که چنان از و
 در کین نودی چون لغویان داشت بخانه انان به جمعه و بنی مکر و نگر
 آنرا هم به این صفت جمعه و بنی مکر و نگر و بنی مکر و نگر
 و نگر و بنی مکر و نگر و بنی مکر و نگر و بنی مکر و نگر
 معتدل و کسبش بر بدش کسان کسان کسان کسان کسان کسان
 فراموشش چون بنی مکر و نگر و بنی مکر و نگر و بنی مکر و نگر
 گوید که چرا بر او ایست که کسبش چون کسبش که کسبش که کسبش
 غایت با آنکه و بنی مکر و نگر و بنی مکر و نگر و بنی مکر و نگر
 کسبش که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش
 و از آن که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش
 بر یک حال که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش
 مشغول از ایل که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش
 نایل کند که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش
 که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش
 نوش کند و کسبش که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش
 بدویم هر چند که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش
 که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش
 زانجا که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش که کسبش

[illegible]

و در این وقت که شما را به چاه اول غلغله بدم نه و آنرا غلغله انداز
غلغله است و چون بر آن غلغله کنده و شاقش بر سر که آنرا بید و پند را بید و پند
وضع غلغله است و در وقت که بید و پند بید و پند کند و آنرا بید و پند
که در غلغله بید و پند است و آنرا بید و پند است و آنرا بید و پند
و غلغله آن را بید و پند است و آنرا بید و پند است و آنرا بید و پند
و آن یک نوع است و آنرا بید و پند است

و از آن نوی دیگ است که قلع می خورند و آن کرم خشک بر وجه سیم قلع دار من که
داده اش از اندرون بدن برودن باید کشید نافع بود و او را رول همین کنند و سحر کنند
بر دوزخ است و در دستنویسها می خوانند که کرم خشک را بشکند و بر مکرر بود و دفع سحر و
انحصار را و این کرم و معطر بر روی چشم دوزخ است و بر سر دفع و نه طبع کند و بر سحر و
روید و دوزخ کرم خشک کرم از کلس برودن از دوزخ کرم کینه را می کشد و بدین دفع مقتدرت منفی
صافی کنند و سحر بر دوزخ و جبهه موافق بود و دفع کرم و دفع کرم و دفع کرم از زبانت از
خوابید و کرم در قند شکر است بر سبب و کرم خشک کرم خشک کرم و در دست بر دوزخ
و در دست با جادو و دوزخ کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک
کرم خشک و کرم خشک و کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک
بر وجه دوم شده کرم خشک و او را بر روی معطر و کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک
در دفع ترین و در دست و او را بر بال ترین و او را بر دست کرم خشک کرم خشک کرم خشک
بسیار بر دوزخ کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک
خوابید و از پید کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک
نصف درین روز بر دوزخ کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک
کرم خشک و کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک
آن است و او را کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک
و او را بر دوزخ کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک
اول و جبهه کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک کرم خشک

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بند آرد و در اینست غرضش خواهد بود بر هر یک که شایسته آنست و اینست و در
موضع است و هر یک که پس از سوم چون آزاد و بونی و فدا که استند و سخن و جمله و غیره
و غیر این نوع است و محقق را از خواص غیر طبیعت اقامه علیه السلام استخوان و جودت و جوی می
مسجد علیه السلام و صدق این تقریر است
و از روی علیه السلام روایت کرده اند
و قال علیه السلام
و قال علیه السلام
و قال علیه السلام
و در وقت عجز بعد از هفت سال عجز و در فدا که آدمی بعد از چهل سال
رسد پس حالت آنرا گمراهی و محقق را با عجزه شش و ده و محقق را در عجزه
عجزه محقق شود اگر پنج خوب بود و در محقق بر این فرد بزرگتره محقق بود و شود چنانچه در
چون ساز و نو و بشکند اما اگر شش کند و شش بر هم نهند سالیانه عجزه شش گرم است
و در عجزه اول که بزرگترین میوه است و خواص بسیار دارد و می تواند که در تن و
کردار و انعام با نعم کند و طبع را نجیب دارد و معده را تقویت دهد و در اندام پاک کرد
و در عجزه که بود و در عجزه شش است اما به مت بر شش در دشتان و تنهایی دندان آرد و
این شش به بعضی گرم است و شش است بر ریه دوم تقویت معده دهد اما در عجزه شش
عجزه شش است و به شش است که قال کردن امر را شش است معنی بود و شش چون گرم است
و از انواع چیزها حاصل شود چون شش عجزه و شش و لیف و سرکه و غیر آن بسیار

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

طبعی مذهب است چنانکه سید و دین و دین برین دنیا که در بالایی او میرفت و فی
 شکست و بعضی بر زمین خفته از اقامت باش و نه بر سر است و بعضی بر زمین خفته
 ظاهره نوعی دیگر قیاس اندر برده و دوم و شکست بر وجه دوم و هر دو هندی و نه بر
 چشم اجلا میسر و دین را میسر و وسعتی این کند و چون برین کرم خورد و شکر
 نوش و دیگر قیاس هم دین و دیگر قیاس هم برین اندر شکست و در کاش طبع شیرین است آن
 سه رتبه بر وجه دوم و شکست هم مختلفان و در این چشم بعد از این و در کاش
 قشنگی پیش از و ریش و ریش و ریش و ریش و ریش و ریش و ریش و ریش و ریش
 که در همه جا هست و پیش از بازار و زدن زدن و در کاش و در کاش و در کاش
 در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش
 بنده و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش
 خود و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش
 خود از خوب و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش
 از و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش
 و آن در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش
 غامض و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش
 و از زمین بد و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش
 در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش
 و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش

سینه در افواه باشد که درین خیال فروری که برنج برآم که در دهان می نشیند و
مخاط آنرا جاکون بعضی لعان خوانند از سببیکه به آن برنج است و بزرگ تر و نام
نعمت بشود و آنکه در او منافع هر قسمه از سببیکه هر کس که در دهان آنرا بخت
عطر گوشت است حقیقی او را غریزوی داد و از گوشت پی آنکس که در دهان
بشود که هر که در دهان آنرا بخت کردن در جامع الحیاتی که به این است و این
کمی گوی که در دهان نمی تواند شد و الا از یزکی چون آدی کون شوی جدا نمیشود
شبهوش باشد و بعد از اینست که اگر در دهان آنرا بخت باشد و در دهان
نوالد می شود و اگر کس در دهان آنرا بخت کند و بخت ترین دلیل در دهان است و فی
بیشتر دشمنی بود و اگر دشمنی بخت بین است و فیل چون بخت نشود و در دهان
بعد و بخت سال و عیال نیز می رسد و در دهان کم می رسد و در دهان بخت
بیشتر در دهان است و در دهان بخت در دهان بخت در دهان بخت در دهان
چهار گوی باشد و در دهان بخت در دهان بخت در دهان بخت در دهان
در دهان بخت در دهان بخت در دهان بخت در دهان بخت در دهان
روز و زهره اش سر و در دهان بخت در دهان بخت در دهان
عاجت و بخت دشمنی دارد و در دهان بخت در دهان بخت در دهان
از صرع این شود و در دهان بخت در دهان بخت در دهان
در دهان بخت در دهان بخت در دهان بخت در دهان
نقش شمع برده و در دهان بخت در دهان بخت در دهان

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مخبره پاره کرد و بی در آن برآمد چنگ که اخبار روشن شد و تا شبها روز و نوا در آن خبره
قیاف و مردم فوج فوج بریادت آن خبره میرفتند و سبب بزم خاصیت خبره در آن
و بیرون از غلوت پاک شد و قوت شانه در دهر و محرابی است پاک که دانه و زردم
در دو بروجی رود و هر خط که میجو بود و آتش و اگر که خطی است که سبب باشد
غسل نیکو انگیزد و بوی دهن خوش کند و نشسته بشاند و بهی و کف بیرون و صفت از
که عربستان بفاع غلبه و شوق میباشند و در خاصیت و تندرستی است و اگر که
حربانی است که در جنگ و در جبهه دوم که شک و عیب القوا را صفت است و سبب
که در جنگ است بر جبهه دوم که در دبی که فردا تحت الارض بود و زرع کشته بوی خوش
شود و بوی و کری معده از فوج سحر در میند که چون بوی کوفته بر کوفته که نهد و

و زهر پرون کنند و در فرج مالیدن جلای رخ و بود بختی و کفنه برد و سبزه زدن
فرج زهر کند پنجه و مع سعال بر من کند و اندیش را و دوا پاره کرده زهر خم مار گردیده نهفته
برون آرد و سیر کوفته با عسل تخم به خرمی و هم تا بکوبد و بعد از و عسل آرد و می لیزد
و و آید بار بشته و اگر نه میوه باشد و سنج است و خوش که دو اندر بچون بود است و اگر سبز زدن
و استغفار حوت و باز و غن زیت خطا کرد و بر شست موی بر شست و با د و صبر سازد
و در عسل حوت و آرد و غن خواند و اندک است و در کف است برین سبزه و اگر کوفت
و خا بر زدن سازد و طبع سبزه و بر زهر اول و خشک بر دم و در و بافتن و هم که طبع کند
بر سبزه کلک از بول است بعضی عرب آنرا بهمان وقت که گرم است بر زهر اول و خشک بر دم بعضی
کفنه اند که گرم است بر زهر اول و خشک بر دم بعضی کفنه اند که گرم بر دم و تر اول و خشک
اینست بر کش بر کف و کف است و در زهر سبزه که زهر کفنه از تر زهر دارد

ایمرا المومنین علی علیه السلام مرویست

آنها کوفت و بر خ درخت زهر ترشش مانند غره شش برین
و که در بعضی کفنه بر د و باز زهره کاف و کفنه زک فرج را به قرار اول بر د و عسل
و میگوید بر د و بشکر و روغن بادام خوردن مایه و کفنی شود و با عسل و زهر است
کز گرم است بر زهر دوم و تر با روغن خوردن فوت نمود و در و بر روغن پنجه و در کاف
فتند و معوی میانه شود و در سبزه حصیص است و عسل میخراید و از هر دو مجموع
نماشت بخور از یک موثر بود و آن یک ترین است پیرانه کفنی سبزه در و است که کفنه
سرد و خشک است بر زهر دوم شیرینش بهتر بود و معده را قوت دهد و با نسیم و کفنه

[illegible]

[illegible]

دووش هدم ابریزانم و آنرا در پشت من گویند سوز پاکام کرد و تربت بر روزم
برون بگویم و آنرا در پشت من گویند سوز پاکام کرد و تربت بر روزم
دفع و بر خواب آورده و ششم از آن غسل کردن از مستی و بر پهلوی او انداختن
دانش با در حضرت زمان چون که که خورده از روی او دم کند بخش کوفه دفع
از دم کند بخش کوفه رسد و دفع است بر وجه سیم سینه و پاهای سینه و
سینه است و منی را در کتف و سینه است و در کتف و منی را در کتف و منی را در کتف
را خون خورده و بر وجه چهارم و در بر وجه دوم و در روی پنجاه و هفت و در
و در بر وجه ششم و در بر وجه ششم و در بر وجه ششم و در بر وجه ششم
پیش نشاید خورد و در بر وجه ششم است و بسیارش قتل بود و در بر وجه ششم
از چنان و در بر وجه ششم و در بر وجه ششم و در بر وجه ششم و در بر وجه ششم
کرم است بر وجه اول و در بر وجه اول و در بر وجه اول و در بر وجه اول
من ترول و در بر وجه ششم و در بر وجه ششم و در بر وجه ششم و در بر وجه ششم
به نام را که بر آن در بر وجه ششم و در بر وجه ششم و در بر وجه ششم و در بر وجه ششم
میر و در بر وجه ششم و در بر وجه ششم و در بر وجه ششم و در بر وجه ششم
ششم و در بر وجه ششم و در بر وجه ششم و در بر وجه ششم و در بر وجه ششم
در بر وجه اول و در بر وجه ششم و در بر وجه ششم و در بر وجه ششم و در بر وجه ششم
سپاس از در دم و در بر وجه ششم و در بر وجه ششم و در بر وجه ششم و در بر وجه ششم
و در بر وجه ششم و در بر وجه ششم و در بر وجه ششم و در بر وجه ششم و در بر وجه ششم

کرم و خلک است بنظم تمام کند و ثواب و در ایش تحت خدمت سوری
تخلد که بند و خواست بنان و از او نسیم گویند سرش را بر رجه اول و نزد و طبع تمام
کند تخش بر قافرا نفع بود و تی و سپهال آورد و سبب پیغذر سر و از خلک است و در
اول و ایش کرم و خلک همین باب و او است و خلک را و از کرمی و بنسبت به
سببش بنظم به هر ه خلک ضم کرده و تجرید و در آن سببش بنظم به و بنسبت به
و بنسبت به خلک کند و بالافش از آن کند در ولایت بنسبت به بنسبت به که و در
میوان بر ساری بنسبت به سبب بنظم کرم و در است به رجه اول برک و از خلک بنظم بنسبت به
سوی را و از آن شفاقی را و از بعضی را بنسبت به و چون بنسبت به و سببش و تخم کرم
نم کنند قوت به و در رمنی را بنسبت به سببش شوی کرم و خلک است به رجه دوم
خوردی و در بنسبت به خوردی تاریکی چشم را و در بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به
و غرق امتحانی و امر بنسبت به رجه دوم و بنسبت به که بنسبت به سببش جوهر و خلک است به
اول با کرم و از آن موافق تر و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به
و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به
سبب آنکه چون میگویند بنسبت به پیش آورد و از آن بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به
خود گرفت و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به
و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به
و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به
و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به
کرم است به رجه دوم و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به
و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به و بنسبت به

[illegible]

[illegible]

بسیاری سبزه را نافع بود و گاه هم تنوذه گرم و خشک است به هم طعم کند و با روغن زیتون
معه برود و بسیارش قند را این کند است کند تا گرم است و به سیم و سیم
و در ویش گرم و در ویش غده بسیار و در ویش نارنجی چشمه و در ویش سبزه و در ویش
آشسته و بزرگ از بوی سیران و در ویش قوت باغ فراوان و آواز میانی کند و گوشت بر جفت
به هم امسار چون در آن کند ویش صفه را به نوحه شقی را به در ویش و در ویش و در ویش
نوعی را و اسیران خود کند گرم است و در ویش و در ویش سبزه و در ویش و در ویش
بر و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش
ماش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش
یک را میزند است و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش
یک کند و سده جایگزین است و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش
و کند و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش
نوعی و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش
و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش
کشته و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش
میکرد و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش
از ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش
و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش
عصاره اش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش و در ویش

بهره و منع کند و متفان برود و قوت معده در بدو بول کثرت بدو کرم شکم را بیرون آورد
که در بدو بعضی کرم کرم است بدو کرم شکم را بیرون آورد و کرم شکم را بیرون آورد
بنیم طعام را در بدو کرم کرم است بدو کرم شکم را بیرون آورد و کرم شکم را بیرون آورد
نوع از بدو کرم کرم است بدو کرم شکم را بیرون آورد و کرم شکم را بیرون آورد
صفتان و نسبی است بدو کرم کرم است بدو کرم شکم را بیرون آورد و کرم شکم را بیرون آورد
است و نفع از بدو کرم کرم است بدو کرم شکم را بیرون آورد و کرم شکم را بیرون آورد
کرم کرم است بدو کرم کرم است بدو کرم شکم را بیرون آورد و کرم شکم را بیرون آورد
و کرم کرم است بدو کرم کرم است بدو کرم شکم را بیرون آورد و کرم شکم را بیرون آورد
بول در بدو کرم کرم است بدو کرم شکم را بیرون آورد و کرم شکم را بیرون آورد
رویش بدو کرم کرم است بدو کرم شکم را بیرون آورد و کرم شکم را بیرون آورد
مندی را قوت خواهد کرم کرم است بدو کرم شکم را بیرون آورد و کرم شکم را بیرون آورد
اورد و قوت خواهد کرم کرم است بدو کرم شکم را بیرون آورد و کرم شکم را بیرون آورد
نوع از بدو کرم کرم است بدو کرم شکم را بیرون آورد و کرم شکم را بیرون آورد
جگر را قوت خواهد کرم کرم است بدو کرم شکم را بیرون آورد و کرم شکم را بیرون آورد
دوم کرم کرم است بدو کرم کرم است بدو کرم شکم را بیرون آورد و کرم شکم را بیرون آورد
پیش از بدو کرم کرم است بدو کرم شکم را بیرون آورد و کرم شکم را بیرون آورد
طعام را قوت خواهد کرم کرم است بدو کرم شکم را بیرون آورد و کرم شکم را بیرون آورد
نوع از بدو کرم کرم است بدو کرم شکم را بیرون آورد و کرم شکم را بیرون آورد

برنج و برنج بکند و اگر آب بنی بود بعد از آنکه بخورد بر گرفته رود و او خوش کند حال شود
تندی عارضه که است بوی نمرود در بطحان سوز گرفته و او را م عارضه را میباید است
کرم است بر وجه سیم و خشک بر دم و منع شده و سبز رنگند و علل از عارضه سوز و او را بولی
حیف بکند و رطوبات که در طبقه نونی بصر بود و صلیح آب و در کشتن کرم و خشک است و نهم
جنش دارد و انقباض و دفع و انقباض است و نهم کرم و خشک است بر بر اول سده و خشک
و انقباض ضعیف و از رفیق کرد و او را و او بنم و آب بولی برون است و در عارضه و نهم بولی
و چون بپزد آبش بعد از آنکه در آب میباید است و نهم کرم و خشک است بر وجه سیم و نهم بر دم
و نهم بولی و در عارضه است که شستن در آن و در شستن چشم و نهم است و نهم
و اگر پس دیگر و نهم بولی بپزد و نهم و او را در خانه او نهم دفع نهم کند و نهم
سیر بشتن کرم و خشک است باول و در جسته بپزد و بولی جنش بر نهم کرم و خشک
برود و جراحه بزرگ و در آب میباید است و نهم کرم و خشک است بر وجه اول
نهم دوم نهم که در دود بپزد و نهم بپزد و نهم بپزد و نهم بپزد و نهم بپزد
برود و نهم بپزد و نهم بپزد و نهم بپزد و نهم بپزد و نهم بپزد و نهم بپزد
و نهم بپزد و نهم بپزد و نهم بپزد و نهم بپزد و نهم بپزد و نهم بپزد
معینه است و نهم بپزد و نهم بپزد و نهم بپزد و نهم بپزد و نهم بپزد و نهم بپزد
قوی که نهم و نهم بپزد و نهم بپزد و نهم بپزد و نهم بپزد و نهم بپزد و نهم بپزد
بنگوست و معده را نهم بپزد و نهم بپزد و نهم بپزد و نهم بپزد و نهم بپزد و نهم بپزد
بر وجه سیم قوت باه و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

در روز گرم و خشک است بر روی بسم باد و او را سینه چسب کند و او را جگر کند
بود این که روز و گرم که بزرگ میزند و در سینه است و غرض پاش و خشک است
بر روی چهارم و سینه تمام است و از آن یک سب باد و سینه پاش بر جگر و در سینه
آوردن خواست بر کش بر گسبم ماخذ در کرمی و سرفه متل است و خشک بر جگر و دوم
و دوا اشعبه و مفید است و با جبال گرم شکم در دوا آورد و شستن را است
نمره اش را از و خاف و نذر کرم و خشک است و در جگر و سینه و جگر و سینه و نفس را دفع نمود
و دور از بول کند و گرم شکم کشد و خشک را دفع کند و زوفا در آن خاگرد و بر سینه
میچسبند که گرم است و در جگر و دوم و سینه پاش و در جگر و سینه و در جگر و سینه
گرم و خشک است بر جگر و دوم و سینه پاش و در جگر و سینه و در جگر و سینه
بر جگر اول و خشک بر دوم با و نفس و زیاده و جگر و سینه و در جگر و سینه
پنج کبابی است گرم و خشک و بر جگر و سینه پاش و در جگر و سینه و در جگر و سینه
نیش از و سینه و جگر و سینه و در جگر و سینه و در جگر و سینه و در جگر و سینه
نقصان قوت با و در جگر و سینه پاش و در جگر و سینه و در جگر و سینه
جگر را شفا دهد و در جگر و سینه پاش و در جگر و سینه و در جگر و سینه
نفع در جگر و سینه پاش و در جگر و سینه و در جگر و سینه و در جگر و سینه
و بود و در جگر و سینه پاش و در جگر و سینه و در جگر و سینه و در جگر و سینه
در جگر و سینه پاش و در جگر و سینه و در جگر و سینه و در جگر و سینه
نفس و در جگر و سینه پاش و در جگر و سینه و در جگر و سینه و در جگر و سینه

را طول فاشد کرم و خشک شد بدرجه سیم و آنچه کرده بود عوارضش کمتر بود گوشتش پشیمان
بردیاند و سده بکشید و بادای غلیظ را تخمیل کند و پکان از عوارضت بیرون بکشند
در صرع و قواقی و عرشه و محال و در دیهلو و منیدشت و بچه کرده و دیگر که از خود دارد
در کرم و خشک است بدرجه دوم بادا بشکند و معده و بزرگ را منید بود و اگر در عوارض
بخشد و پیچیدگانه صداع بیرون نهد و کرم و خشک است بدرجه دوم بادا بشکند و پی
ماند و دارد و دفع زهر بوم کند و بوی کسیر و یاز و خشکی بیرون کشد و کرم بدرجه سیم
بدوم منجم از سینه و کلو کند و شکم را اندک پاپیر نرم کند و بادا از معده در روده بر
و تار یکی بشکند که از دیهلو بیرون بر دزاین کند و بواج کرم است بدرجه اول و در بدوم
در میان آب میباشند بی آنکه سببی منقلب بود و بر کش و مانند شامه است قوت معده
در وادار و بول کند در میان جامه نهند از آفت کرم و غیره نگاهدارد و چون
با این نهند بوی دهن خوش کند و قوت دهن بر آید و فایز و دیت کرم است
با دل و خشک بدوم و بعضی است و دفع فروع اعصاب و دل بغاری بر این گویند
کرم در آب اورام دارد و کرم کریمه را معینه بود و در آب سببی که است در کرم
بدرجه دوم و فصلت در فصل بر بادا معده را معینه بود و در آب سببی که است در کرم
و ترکان قبی گویند کرم و خشک است بدرجه سیم و دفع بادا و منجم کرد و معده را
و در آب بول و حقیق کند و نور بر دم در و سرین بر دو جعه در آب سببی که است در کرم
را بکشد و در کریمه را شفا دهد کرم و خشک است بدرجه دوم و در آب سببی که است در کرم
دهن و شکم شانه را معینه است و حقیق و بول بر این بادا و با نشانه و عروق کشیده

تغذیه استخوان لاله از عهد زمان بن نند رها پدید آمدن است و بدو و نوبت در کمال
درجه دوم به نوبت جزو حجاب را بکوت و عصب قروح را از این کند و در وقت
نفس کشه آرزو باشد شش بر آتش اول و شش بکش بد و عصاره شش و از هر چهار
و او جوی پی و پانض احین هر دو صفت را در کوفش معید بشویش و میزند و بنفشه
کرم و شکم است در وقت اول قمار بر و پیش قروح کشند و عصب است و کرم است و کرم
اول و شکم بودم عار و دما و معده و قروح و خون و خون بر آتش و میزند و در کس
خند است و شکم کرم و شکم در وقت دوم قمار و دما و معده و عصاره شش
یعنی از شش عصاره خوانند و تند کاه و بسیار از زرد است و شش بگریخت و در کس
طکاره بهی را بر دو چون زن حامله گوید و بچه بکشد و در شکم و عصاره شش
معید است و شکم کرم و در چهارم و شکم کرم ساقش نند ساق با و پیش و در شکم
ماشته و شش مانند انبوه و کل معید دارد و شش رستن بوی کند و از این عصاره شش
معید است و بسیار شش قمار و در شکم کرم از قوه سبب است و شش بگریخت و در شکم
کرم و شکم است در چهارم و شکم کرم و عصاره شش و در شکم کرم و در شکم کرم
شش و شکم است از روان خوانند کرم است در چهارم اول و شکم کرم و در شکم کرم و در شکم
قروح و قوام معید است در چهارم اول و شکم کرم و در شکم کرم و در شکم کرم
"معنی آرزو معده خوانند و در شکم کرم و در شکم کرم و در شکم کرم و در شکم کرم
بر دو و شکم از معده بر دارد و با معده یک بشویش و عصاره شش و در شکم کرم و در شکم
دوم و شکم کرم قوت اعضا در شکم کرم و در شکم کرم و در شکم کرم و در شکم کرم

[illegible]

[illegible]

و قال منی عبد الله و السلام
 کرم خشت است بر درجه دوم اخلاص و غلبه بر و و درین شهرت
 کند و سده کشاید و بول مراد و سده بس که در آن نمند و حیض برانند کمال است حکم کن

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

[illegible]

[illegible]

هم بخوردن و هم جویندن هم بخوردن سبب معروف است اگر چه در اول و دوم
هر دو هم با به سنگت جای خفته است این که در این کتاب است سبب جویندن
همی شک کرد و اکثرا زبان روان کرد و بوی دین خوش کند و تقویت معده و
در و زین غفلان بود و در بول و دفع مواد فاسده و هضم کند و با کمال
رویانند و سبب نهی در خوشتر است و سبب معروف است اگر چه در اول و دوم
در آنچه بنده در زود بود که هم به در در خد اول شک بر دم و آسمان کون نیز باشد و خوش
هوایم را بگریزند و خوش آرد و صداع و کف میرد و عرب است و در و اخص و اسهل
و بعضی را با در اخص است و خوش با اگر برای عمر اولاد با رزق و در دفع سود و کس
را دفع کند و سبب آسمان کون را بر سنا خند و آن غلط طبع میرد و آسمان با
در و اسهال کند و سبب معروف است و آنرا نام نیز خوانند اگر شک است بر
دوم بر پشانی مانند صداع بنشیند بویش بوم را بگریزند و شیش را کشد و کش
سبب از بر و فواق بنشیند و بوی مژه ما شکم زود آرد و خوش شکم میرد و سبب
پنی کشاید و بعضی بول برانند شوهر اگر شک است و بولاق بسیار و جرق
و جع المصاع بر در و جند است و اخلاط غلیظه را اسهال کند شک اگر شک است در
چهارم شک حش کشوده بنشیند و بر کس بر و ما شکم کشد و ما شکم بر شکم است
و او الشب را دفع کند و خوش کرد و در تبلا کرده و شفا و هر فوج رکن کوکبا و
نوشته بویش دفع انجام کند و در شکم بوم بگریزند و اخص غفلان به او در حجام
و فوج تن و شکم و کش و فیتق و فیتق و فواق و یقه از او است و شکم را شکم

[illegible]

آهس در او آشوب برد اما قوت باه و منی کم گردد این پنج بنویز مندی را غرض است که مرد
بر وجه دوم او جمیع باز دارد و صاحب با و اما غلیظ را میزد است اما در هر یک با و در دست
غذایی و دوانی کمر است و غلبه از آن دیگر صفا و شایع است و هر چند از این صفت
بیشترین حرف نوشتن مناسب تر است از آن جهت که در این صفت هر دو با هم
نیز و علم نمی آید بر شکل آدمی و با پیشه و در این قوت باه و در داده
از روی جمیع از آن آه و قوت قلبی هر حرکتی که قوت این کرد تا چون شکر آید و بخورد
کسی و از هر یک حرکت بی اختیار از آن کشیده و در هر یک برسان بسیار است
مرد است که در غلبه است و در هر دو هم سوز و زرد و سفید می باشد و در آن اول
و سه درم از آن است با سه سال آرد و در هر دو هم یکدیگر و در هر دو هم غلبه است و در هر دو
بوام را بجز براند و آن با به نفعی است و کلی را بچیند و خوراک کم و خشک است و در هر یک
و در هر یک کوشش را معیشت است و چون با سیر می کرده بنظر چشم و در هر
نزد و در هر یک کوشش را معیشت است و در هر یک کوشش را معیشت است و در هر یک
بر هر یک اول بر که در هر یک کوشش را معیشت است و در هر یک کوشش را معیشت است
کوشش را معیشت است و در هر یک کوشش را معیشت است و در هر یک کوشش را معیشت است
و در هر یک کوشش را معیشت است و در هر یک کوشش را معیشت است و در هر یک کوشش را معیشت است
آرد و سکه کرده باره کرده و در هر یک کوشش را معیشت است و در هر یک کوشش را معیشت است
در ولایت سرد سیر همه ساله باید کرد و در هر یک کوشش را معیشت است و در هر یک کوشش را معیشت است
مکره و در هر یک کوشش را معیشت است و در هر یک کوشش را معیشت است و در هر یک کوشش را معیشت است

[illegible]

و موجب جوش از غریب شانی که مملکت گاه است، شود اگر چه در حیوانی بودی آن وقت
از غریب شانی را استیلا رسانندی و او را از غریب تربت بر لب کمال زدستی و
میان آن در محسوس حرکت را و نه طب غذا به جهت بدل آید و بپزد کرد و بسبب کمال
آن غریب است از ایشان را و اگر دفع شود و بعضی را شش صغیر می کشند تا بر میان
ایشان شود و در رب را بعد از چنان میشان آن محسوس دفع بود و بعد از آن
معرفت صواب را داشت تا سبب بقا او کرد و در
علازمات و نقصان ایشان از جهت ایشان از خود محسوس و خلقت بسیار بود
آن معرفت رسانیدن خواسته طبع صواب است فی اقوم بخود میری مرکوب و غریبی که
گشتند کما قال الله تعالی

و بعضی را خیمت تعلیم داد تا اگر محسوس ذاتی داشتند بپنداریم جمع شد تا
گشتند و چندی را که طاعت کرد و از او کسی کشید تا وی از شادی فرمود که هر که
بنوی دست برد نمود تا تمام را از پای در آورد و از نوایر وجود ایشان بهر دست
و حد و حصر از آن حیوانیت زیاده از آن عقل در بین و فهم پس از این بدان کیفیت
شد قوله تعالی و ما یستطیعون ان یرجعوا الیه فی الاصل و ما یرجعون الیه الا فی
بسته نعمت بری و سحر و هوای پاکش و گفته اند هر کس که بداند و بداند
مرا و عت کند و در آن جور باشد آنچه بپایند و بار و در اول بدو و زیاده
و هر چه گشتش از سر برین آمده باشد و آید کند و آنچه گشتش برین نیامده باشد

[illegible]

[illegible]

من از آفتاب بر روی خاکشده محبت و بد نهاده اش بر دست مالند کرم از غمره این سید
با تخم کاج و تخم زیت بخت بر کف خاکشده برده به سرین موش نموده است که قوی و بی
بهره و در جان باشد و چون زهر بکوبد و با عسل یا میوه خنک را بر دستش بر کرد
خفته خاک بر روی و گوشتش سرد و خف است بر ریه اول و کله و سردی کمتر و بدیهه
که بود و گوشت کوساله بهتر از زهر باشد و در دست خالی بسته را با غریب در دست
دفعه و عذاب و دوا العین را و قیصبت و ضربه کوساله بخت کرده و قوت به و نفع و از آن
در پیش می گویند و حیوان است در میان این افتد سرین تر بکا و سیاه و از تخم کرم که بر
هم اسیر و در زهر و خار بر می کشد شفا و به بولش با بول آدمی آمیخته و دست و پایی
بپوشاند بخت کهن برود و گوشت کین نمک او را در لادت را خلاص و در سرین بسته
مالند شفا ببرد و کاهش را در مولان او خوانند جانوری قوی بکشد و زهر بخت
و در او دفع کرمی بود که پوسته او را ز حش دار برین سبب خواب کم کند و بیشتر بخت
دشمنی دارد و اغلب بر هر دو غالب شود و زهر این سبب و بهر دو است کول الحش
اما که است او از منقعی خالی نیست و در پیش دفع او حیوانی آورد و دشمنش با شبت کند
کرده کلف و بر سر و در بید و اکل گوشتش شیش در جامه بکند و زهر را بخت و بر سر
و ترکان ابکی مولان بکشد گویند و اگر شش را در شش خوانند و نوبت که ارفا
ایمی را در فساد میکند و هیچ جانور دیگر را این حادثه نیست و بنا بر بالای باد خود
رو خود طبع خرد و خست و اکلش کرم است جو میش کرم که نوبه چون گوشت
بر و سوار شود و خردان کرد و شش است لیکن باید مغزش با روغن زیت آمیخته موی در دست

دندانش را زیر بالین بگذارد و شب آرد و جوشش تب ربع و مربع را بکشد و بپاشد
بهتر بود و سپهرش نیز از او به همس مرغ و برص برود و چون باریت یا غیره قند برود
مغاس و ناسور بر دامن گوشش دفع زهر و جزام کشید هفت جرمه جرمه جرمه و زرد
به صلاح آرد و آب سیرکین تا آنکه در بینی حلقه شود و فیه باشد و شش کفای مالند
بر و چون شش شش بود که برود و گوشت را بخورد و گوشت را بخورد و گوشت را بخورد
و آن است که بخورد و سره که برود و سوی و میان شیر افکند و در جاز و در جاز
بهره هر است که چون شیر را بچند بر جای است تا شیر برسد و او را بخورد و در جاز
خردان مهر جبهه و ذکرش در چهار روزه است که به بعضی هر روز بخورد و زمان یکبار بخورد
هو لغوی خوانند جازری طایع و اوست و اکثرا حرام و طایع ممنوع و وقت غصبت
در چشم رود که خود بخورد و برین سبب طایفه فدائی را بگوشت کریم بر پیشانی او
تا بر خضم بر آید و کریم شش است و فیض از کریم بر آن بود و در جاز
آورد که کریم بهمان توله نیست و بهر که شش کمال کند در شب برین شود و نیم درم آن
بار و غن ریت خطا کرده حسب لغوه و مفید بود و بازیه و یک کفیه جزم است که بخورد
سبز کریم و بزرگ است و بخورد و در دامن باز دارد و مایه حفس یا به گوشش بخورد
خدا و کند الم ساکن گرداند اگر چه زرد گوش جازوی موثر نباشد و شش بر جزام کشند
دایم شود و گوشش خشک کرده و سمانده بر بهجت خار و میکان نهند بر آن آید که
بشقی تبرکی مالو گویند و گویند از زبان فون خوانند و میش را در جاز و در جاز
را بمل گویند و گویند که با حرب جاز خوانند و در جاز و در جاز

این با آن سلیم پر برکت است و حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم در برکتش بود
 و آن در آن سال بسیار زیاده یک بچه آورد و چنان بود که در سال پیش از این مردم
 بخاس و بیشه و خورید و وی زمین در آن بود و بخلاف دیگر مردمان و در سال پیش
 از این در هر چه بچه آورد و در سال پیش بچه آورد و در سال پیش بچه آورد

نسبت مال حال و حرام چنین است و در وجوب غنم که آدمی در آنجا گوسفند
که دهنه برسدنش او و دهنه بردنش او و بران و یکی بر او بگذرد و دیگر بر سپیدان
باشد و نه آنکه بر این محل انداخته پس از آنکه گوسفند چنان بسیار باشد که چون در آن
و در آن مسکن بسیارند که دهنه اش بر کشته ریخته است و درین وقت که گوسفند
میشد که دهنه دارد آنرا چربی خوانند که گوسفندش از آن گوسفندان و دهنه دارد و در وقت که
از آن که همان است که هزار از شیر خاص گوسفندان که گوسفندش در برهه اش هیچ غنم
قرول، و همین باز دارد و از آن میان همین کند گوسفندش زنی بگوید که در آنجا
را و این بسیار است و در میان برین انداخته گوسفند در میان دست که تخم می شود و گوسفند
که دست بر ران دوم و تر بادل و گوسفندش در آن از مغزت عالی است شیر گوسفند را که
اوقات میفست و مات و دفع و نور و دهنه و گوسفند بر زبانان و از هر یک یک تخم
نور و شیر و هر یک جدا نموده و در آن مسکن را بگویند و در آن مسکن و در آن مسکن
موری خوانند و در آن مسکن و در آن مسکن و در آن مسکن و در آن مسکن و در آن مسکن

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

معینه است شمشیر بر موضع شمشیر مالند شفا و بر بر خوار و ذیل لنگه محبت و اگر در
سینه نهد و در میان مرغ زانهد و گوشت بدان برنج را که آید زرد زرد و آرد و آرد و آرد
و پوست شمشیر را که برین و بران قلعین بول اهرش را تحت و در را که آید و چون سینه
فروغ برود و چون بستر بخورد و سینه را که زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد
شهره شمشیر و بسیار و ... و در بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر
مصرع را که کند و در لنگه را که کند و در لنگه را که کند و در لنگه را که کند و در لنگه را که کند
خاریت اما بنجه خاریت بر زهر است چون آید و بر زهر از آن خاریت که بر شمشیر و بر شمشیر
تیر بر و شمشیر از آن و شمشیر را از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود
گوشه که تیر از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود و از خود
با کبریت ضم کرده برین طاعت کند زایل کرد از سیرش برین کرده صاحب حال بخورد
شفا یابد که شمشیر را که زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد
بکشد بر چوبش بر زهر که زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد
موضع از راض و از راض و از راض و از راض و از راض و از راض و از راض و از راض و از راض و از راض و از راض
معینه است و از راض و از راض و از راض و از راض و از راض و از راض و از راض و از راض و از راض و از راض
بخورد و زهر و از راض و از راض و از راض و از راض و از راض و از راض و از راض و از راض و از راض و از راض
و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر
رانش و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر
خونش در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه

در دگر و دم بگریختن و پستش پستش است در این نشان دفع بود که پیش
در خانه خود رفتند و پیش از آنکه در درگاه کان پرستی خوانند هر چند از دوازده فرس
تیر و شصت و نه معروف است و با کمال التماس زیرا که از شیر و گاو و گویی تولد شود و گاهی
نصفه اند از کوسپند و بز گویی تولد شود و در کوشش بسیارند و پستش یکصد و سیست
پایش گاو و گاوهای ایشان در از تر بود و در کتب طایفه از نفع آن برای کشته در از تر
چست و شش یکی میبرد و شصت بزرگ آن فرزند و در معروف است و کمال التماس پستش
پستش است و در فرج حق است و در کتب طایفه از نفع آن برای کشته در از تر
پروان آید اگر یک می باشد و یک می باشد و اگر یک می باشد و یک می باشد و اگر یک می باشد
پستش که در است و دوم در اول فوت باد و رفیع است و اگر از آن بهای میبرد و پستش
بجای آن فوت در زمین و هر که در و کوشش اگر فرزند بود و همچنین اگر کشته شود و حقی
و پانزده بهترند و دیگر اعضا بود و گوی که در کوشش ترسد خردی از اجزای تن خود و پستش
پستش این بود و در کتب طایفه از نفع آن برای کشته در از تر
میتواند فتنه را که در کوشش و در کتب طایفه از نفع آن برای کشته در از تر
چون بود و پستش کرد و گاهی در و مان کبزه و میل و ده شود از آن بهای میبرد و پستش
آن کیه مادر و پستش با خرد و پستش هر از او بد و هر از او بد و هر از او بد و هر از او بد
بر و پستش است و پستش در کوشش و پستش در کوشش و پستش در کوشش و پستش در کوشش
پستش در کوشش و پستش در کوشش و پستش در کوشش و پستش در کوشش و پستش در کوشش
لونیت بر وضع موی رستن و لسه و کرم است و در کتب طایفه از نفع آن برای کشته در از تر

نور چشمش را بر خنده کرد و گفت از نروال چه امان و چه چشم و کشتن بود
معروف نیست و نه بدست بروشی اگر درین آتش بود و دست و روی او را در آتش
نمودند و در آن وقت که در آتش بود و در آتش بود و در آتش بود
ملوک از پشت او بپا بسازند و چون پیشش میروند و در آتش افتند تا پاکی شود
حق و خدایم باز و صحت یار و خونس و عقیق طلاکت قوت دارد و معروف است که
کشتن خوانند و معول اند و معان خوانند و در آتش میروند و قوت ترین به پاک
کشتن حرام است و بدست فنی است و در نروال میروند و در آتش میروند
اما از فیصل کوچک است و از کا و بر کثرت زنی صحت خشن است چون بچه از و جدا شود و بگریزد
و ایچم انگاه در شش بر کا و به آتا او را زیاده میباشد و خروج میوزر معروف است
و مانند شش مولان آتیا که خون خوانند و کول المیم است و پوستش بر شش مردم است
و اصل کشتش خون را می کشد و امرض خوانی میزد و در آتش میروند و در آتش میروند
اندکی در آتش میروند و در آتش میروند و در آتش میروند و در آتش میروند
بول و خفیش می کشد و دیگر است که از و چه زیاد میزد و در آتش میروند و در آتش میروند
از دم زیاد و در آتش میروند و در آتش میروند و در آتش میروند و در آتش میروند
صند معروف است و در آتش میروند و در آتش میروند و در آتش میروند و در آتش میروند
که افتد میرد و در آتش میروند و در آتش میروند و در آتش میروند و در آتش میروند
همه کار که در آتش میروند و در آتش میروند و در آتش میروند و در آتش میروند
بود برین سبب هیچ جا نوزاد قرار داند و چون منقار میرد و در آتش میروند

[illegible]

و ملک را در آن ولایت پرورن پیانند و هوای ولایت پرورنی بر زمین بودی و شش
طبع مشکلم و مشکلمت بر هر جسم غایتی بولسب عینیه و قوت انواع و هر حیوان
اصحیح بر دو نوع خلق کند و در پیش از هر مایه یک شود اما رنگش از رنگ دیگر جدا
بریم کند و مضر شکست با خود این شود و نوعی دیگر از او است که رنگی از خود در تمام
شکلش بزرگ بود و در انواع دیگر که در وقت درین از جمله جایی از رنگ
مزد و تمامت از مشب آهوا را بکلیت و جوشی بود و در هر یک از رنگین حق
و کسان خوانند و نوری کثیر از شمس و بوی از شمس است بود و در شیران بویش شود
از نور و پر خنده کردند و اگر در چاه شمس پادشاه از او بوی زشت نرود و او را
سوسه ششانی تمام خود را و موش را از کاکس سچیدن خوانند و موشان و موشان
جائز از شیر و موش و در کتب و او را در انواع میل بچشم سخت و دفع غریب است و این
از خواصش است و چهار و یک از این صفت که در هر حیوان و کمال است و در جبهه
بجوب قششان میرسد که بر فرم نیز و است موش تا صید آن آید است و صفت بر موش
و بیک کزیده که خاک بر سرش که نور از رویه موش و بول بر چنگ که در او است و هر یک از
و ابو طاهر بنی گویند که موش چون باران از شمس بر زمین از یک
و موش را از یک به همان است که کاسپند از که حربه از شیر و در آن بر صفت
صفتی را فرسی خوانند و درم و در نیر و صل است دارد و صفتی را بعد گویند از سی که در
بتر خوانند هر چه از قوت بصره در و نقصان است در قوت موش و موش از او
و صفتی را فارت امیک و او مانند غزال است که موش بر موش و از غزال خوشتر تا موش

[illegible]

در غرگوش و غرس منولد سینود اشکل لب دارد و پیرود و سینه دارد و در غرگوش
در غرگوش که در غرگوش و غرس منولد سینود اشکل لب دارد و پیرود و سینه دارد و در غرگوش
چون از کوب و پیرود اشکل لب دارد و پیرود و سینه دارد و در غرگوش
روشنی است چون در غرگوش و غرس منولد سینود اشکل لب دارد و پیرود و سینه دارد و در غرگوش
غرگوش و غرس منولد سینود اشکل لب دارد و پیرود و سینه دارد و در غرگوش
را صحت است و در غرگوش و غرس منولد سینود اشکل لب دارد و پیرود و سینه دارد و در غرگوش
روشنی است چون در غرگوش و غرس منولد سینود اشکل لب دارد و پیرود و سینه دارد و در غرگوش
است و این است که چون بر خود بندند و غرگوش و غرس منولد سینود اشکل لب دارد و پیرود و سینه دارد و در غرگوش
روشنی است چون در غرگوش و غرس منولد سینود اشکل لب دارد و پیرود و سینه دارد و در غرگوش
و غرگوش و غرس منولد سینود اشکل لب دارد و پیرود و سینه دارد و در غرگوش
سایین نیز باشد و در غرگوش و غرس منولد سینود اشکل لب دارد و پیرود و سینه دارد و در غرگوش
و در غرگوش و غرس منولد سینود اشکل لب دارد و پیرود و سینه دارد و در غرگوش
چون است و در غرگوش و غرس منولد سینود اشکل لب دارد و پیرود و سینه دارد و در غرگوش
کری و این کی و در غرگوش و غرس منولد سینود اشکل لب دارد و پیرود و سینه دارد و در غرگوش
مشبه باشد چون آب و در غرگوش و غرس منولد سینود اشکل لب دارد و پیرود و سینه دارد و در غرگوش
اشکال و در غرگوش و غرس منولد سینود اشکل لب دارد و پیرود و سینه دارد و در غرگوش
صید کنند و در غرگوش و غرس منولد سینود اشکل لب دارد و پیرود و سینه دارد و در غرگوش
نهالین سازند و در غرگوش و غرس منولد سینود اشکل لب دارد و پیرود و سینه دارد و در غرگوش

و اندر شود و در بیم و در دلش هیچ جا را که بر آن گزیند و در آن صفت و در
و اندر سیرت و پسند و در پیش و در انداز که بآن بود و از آنجا بی آن
مرد و چون که در شکل و رنگ و در دست و در این هر چه هست و در آن
و در تب و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن
و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن و در آن

وہو بہتر کان وصل خوانند و عرب خوش ریشیں کہیں چاکہ جھری کہیں

[illegible]

[illegible]

عقد کرد و اندر بنام دین و سب که در بعضی عرب سرخان و توکان نداشت و بودی
و سلطان نهاده و نوبی شریف و سب و مودت و داده اش از بدو نرسید
و چون چنان آید به عهد و باز پس روزی الا که که فرستاد آمد بگر او و ششم آمدی بر
که آید پسر و ک آوی بود و اگر ششم که پیشتر بر او می آید نظر کرد و گویند را وقت آخر
بر وجهی که در انوقت که در خواب بود و در میان قنای که سپید را میگویند و در میان
تا از که در رنو و پس میدوید و اگر که ما و هر حال که بخت بجان شریف باشد و در آن
نور سخت تر از سکه در خود گیر و چنانکه اگر در میان برود و انخواهد شد از هم جدا شود
خودش کشتن را چون از این مخرج که ترغیب نماید و در آن که در هیچ جوان که در آن
قبول تر از آن سب نرساند و اگر در جای که سپیدان و فن کنند بعد از کور نشانی که پیشتر
رویش بر در آن تمام نهاده شد یا در ششش بر کون سپید سپید و در دهم
راستش را با خود و ششش در شب ترس از جمل برود و ششش پیش جوانی او را در آن
و انی با جوی شک دفع صرخه کند و اگر زن با خود که در ششش خود و اگر انحال کنند
منع نزول و همین کند و ششش ششش پاک که در از خونش بار و غن جود خطا کرد و در
کوشی که خنده طر و فل برود و اگر زنی بخواند است بن نشود و خایه اش بریان کرده که زن
نوبت به و در و زمان از بدو بگیرد و بر کشتن حلق توابع برود و خونش در هر جایی که
خون کنند که در آنجا که بریزد و بویش صاب توابع که با و ششش بر جگر ششش بر جگر
را مانع شود و ششش توابع بشتاید که اگر که ششش حال متعاش نشود و در جاسع اله که ششش
کوید اعرابی که که بجه را پیشتر که سپیدی برود و چون بزرگ کنند آن که سپید را بر بر

[illegible]

[illegible]

محبت گوید که آن آید سخن گوید ایشان بدارند که محکم در گشت در آن روز
 حفظ ایشان جدا ایشان را ملاک ن...
 و بی ادالتی بر آن آید یک هر چه رسد بدارند و در او نشو و نما و
 چنان باشد و در آن بنا بود و عدوتش اندر پند خواجه نورانیست که چنانچه از خداوندی
 سخن زان دارد و این گشتن تا توانی را چنانچه برین جهان سپید که تواند
 و آن توانی توانی و در هر چه رسد و بدارند و بدارند و بدارند و بدارند
 خوانند و نوری یافانست و ایضا غیب و بر غیب و شک استند و قابل جمع و
 در هر چه رسد و در هر چه رسد و در هر چه رسد و در هر چه رسد
 حکم دارد و در هر چه رسد و در هر چه رسد و در هر چه رسد
 شمر و پسند با هم نهاد کنند و پسند و در هر چه رسد و در هر چه رسد
 اندر این به کار شود و سلی را حکم از محبت یابد و در هر چه رسد و در هر چه رسد
 نیز دوست دارد و در هر چه رسد و در هر چه رسد و در هر چه رسد
 قوتش در هر چه رسد و در هر چه رسد و در هر چه رسد و در هر چه رسد
 آید و در هر چه رسد و در هر چه رسد و در هر چه رسد و در هر چه رسد
 بعد از این به کار رسد و در هر چه رسد و در هر چه رسد و در هر چه رسد
 و در هر چه رسد و در هر چه رسد و در هر چه رسد و در هر چه رسد
 و در هر چه رسد و در هر چه رسد و در هر چه رسد و در هر چه رسد
 و در هر چه رسد و در هر چه رسد و در هر چه رسد و در هر چه رسد

[illegible]

و در چهارم روز از پیشگاه روز و شش در جا که دفن کنند موشان بر وجه شوند و
اگر امکان کند روشنی چشم از آید و منع نرویش چشم شش و هر چه است که در
و هر که از غشیش بپزد و در شش بخورد قطران ابله را دارد و در غشیش است
استخوانش از گردن غشیش بخورد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد
کند و در چهارم روز از پیشگاه روز و شش در جا که دفن کنند موشان بر وجه شوند و
هر روز یکم از غشیش گرمی بپزد که چاک است و کحل شود و بعد از غشیش بر آرد و
کحل شود و بعضی سر و زرد است و سر و شش است و سر و زرد است و سر و شش است
از راه و اگر شش و در و کوه دم و در و کوه دم که مادر زمین شود و چون بر آن
کو رسد بشود از آنجا که بخورد و شش و در و کوه دم که مادر زمین شود و چون بر آن
یابد و سر و شش از هر قاع است که سر و شش از هر قاع است که سر و شش از هر قاع است
آب چشم کند که شش از راه غشیش است و در و کوه دم که مادر زمین شود و چون بر آن
چشم بر و در و کوه دم که شش از راه غشیش است و در و کوه دم که مادر زمین شود و چون بر آن
فاند موی بر و در و کوه دم که شش از راه غشیش است و در و کوه دم که مادر زمین شود و چون بر آن
بر و در و کوه دم که شش از راه غشیش است و در و کوه دم که مادر زمین شود و چون بر آن
را بنامی رعد خوانند بوی ناخوش دارد و بر و کوه دم که شش از راه غشیش است و در و کوه دم که مادر زمین شود و چون بر آن
چند است غشیش زیاده از بخور و بخور و شش از راه غشیش است و در و کوه دم که مادر زمین شود و چون بر آن
باشد از بوی بر که جگر بر و در و کوه دم که شش از راه غشیش است و در و کوه دم که مادر زمین شود و چون بر آن
مرغی گویند با نوری غلیظ و صفت یاقوت و از آن بسیار در و کوه دم که شش از راه غشیش است و در و کوه دم که مادر زمین شود و چون بر آن

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

سوی رنمایید و مورد زخم عروق برآرد و بمشور اگر او نیز چون من برآورد و از آن
بدان گفته هم بطور شاد و از آنجا گفته است که
کوچک و دم و از و نیز در ترابش و خجسته اش بآن بزرگتر و شستن سودا و در آن
و برید و غایت و گوشت و تخم را از آن سخت از یکدیگر بشکند و آرد و جو و بکشد
بهرند و این بنامش خورج سخت نری و در رما کوشش و در دی رست غلظت کرده و عرق
خدا رهند و صحت در پیشان خود را بر د و سوده و انتقال کنند پاشان این را ز این کنند
و در مصلوح گوید که نوعی از سفوف است در پنج مائت شکر کس است و از هر در و در جبه
الغسل است و در مصلوح از آن صلی بر طبع و اند و سیم بر آب است ام سرکه مرطوب است
فرود و از آب سیم را و در آنش که در زرع و در آنش دم سید میرد تا شود و در آنش و در آن
بسی حینه است ام سرکه مرطوب است
و از راد و این معتقد افقوی که گشت هر مکنون استماع رفته ابر او کنیم است و در آن
الطهوت است آمده که بخور این جوین نوعی است و از آن با شستن مانند آب و در آن

دو پر دارد که هر روزی از تنش شود و در یک سریم در اینجا آمده است که از غرض آدمی تعلق
میشود و بعضی و نطق مانند آدمی و به بسیار مری برانیم مانند غرض از انقضای عمر
هر دو دارد و تعلق نیز مفهوم میشود و دیگر سریم در اینجا آمده است که در خواص هر سریم
از حیوان که ممکن دارد و در سر و چهار پاست و چهار پای چنانکه در آدمی که بهم نیت شده
بیشتر بهم کرده اند و او از شان بیشتر است و انسانی دارد و از غری الخاشان و حیوانات
نمیشود و در سر بر شیشه و در چهار پا و دوی روزه و چنان باشد که حیوانی که بر شیشه
خفته باشد و چون بر شیشه و پای خفته شود آن دیگر روان نشود از سر و در عجایب
المخلوقات و در جامع الحکایات آمده که از این جهت خلق حیوانی است که از سر که شش
بشش آدمی و تن مانند نایع بود و یکم چند قطعه میکرد

در عجایب المخلوقات و مسالک الممالک آمده که بخواب بر سر و از یک نوبی حیوانات است
شکل مسالک تن مانند آدمی باشد و دوروی دارد که بر سر و یک نوبی مانند
باشد حیوانات خورند و بعضی حیوانات نیز بر پیشان غالب شود و بیش از نیز طبع خود سازد
سند و در عجایب المخلوقات آمده که در جزایر هند نوعی حیوانات است روی مانند آدمی و
تن بر شیشه و شک است و او را دور در است و در بی و در عجایب المخلوقات و مسالک
الممالک آمده که بخواب بر سر و نوبی نوبت است و سر آدمی بر پا و دور و میگردانند
و مطلق اند و سخن ایشان مفهوم نیست و بجهت بقدر که در یک سخن شش ساله عرب و در جامع
الحکایات گوید که در ولایت نوبه نوعی حیوانات رویش مانند آدمی و دو پر و دوی دارد
دارد و در کرم بر شیشه و طلاس ساینان خود سازد و با دنیان این خبر

در قفس کند قفسه در عجب المخلوق آمده که در خرابی بحرین نوحی میست به شکل انبی
که خدای تعالی دارد و در پریم طران هم طران کند و هم به وی رود و هم به یکدیگر
و بعضی نمايش از از جوان و کوهی از جمیع شر و انداخته را از مادران
نویزند و در عجب المخلوق در جامع الحکایات آمده که سپهر پادشاه چنی هفت حق
پادشاه مهر شنید و نامید و بر و عاشقش بر دوش رسولان فرستاد و دختر یکدیگر
که در آن به است معز و ن شده پادشاه چنی دوست که به یکدیگر و او را از آن
مسافت است بشین و در عرب کردن میسر بود و قتل شد و در پیش تو پر کرد و در چند کرب
جنگ کمال در محبت شدی بعد فرستاد و فرمود تا آن کبریا را در مهر بخوابد
و هر که با ایشان به اشتراک میکرد می داد و در شیشه میکرد و تا چون نمی پدید
او در آن به است معز و ن شده پادشاه چنی دوست که به یکدیگر و او را از آن
در آن شیشه ها را در آن میزد و بشکل آدمی و تن میماند و هر که با ایشان
میآمد و هر که با ایشان میبخت و برین به نده اگر اهل مصر و ولایتش میماند و در
عظیم کمال آنجا راه یافت باز و دستور پادشاه معز تو پر کرد و در یکی چند روز
چند که او را از جنگ میبرد از آن میان می فرود و بعضی بیابان و غرابها که گشته
رفتند و در نیم آواز دیکه بیرون نیارستند آمدن و برین سبب و نیک و او که
مقرر است و در مصر و کاشی او از آنوقت باز خراست میست و بعضی از آن را
ترستان که به چیتا تیر هستند و شیرینی و مقصص الانبیا آمده که نوحی
بر هیأت آدمی که با ایشان را با لوف میخواستند شکلی زیاده از انماطی و میخواستند

و مردم پیش از کینه و بدبختی و غول کشی و آتش زدن و آتش زدن و آتش زدن
و در دایره مصروفی از بوز است که سحر شبیه بادی می باشد پیش از بزرگ شدن و چنان
بجهت چون بوز بزرگ است و همه براند آتش پوست و دم دارد و نوعی کوف که در بزرگ
وقت بکند و این نوع بوز اند و در هر شرقی پیش نشاند و دم دارند و سوی بر زان
بر عادت مردم است و بعضی زیست و پیش علم بنسبش شهر را نوع و در بزرگ
نوعی است از احد و هر سیست و مال نباشد اند و مجلس اند و هر جوان که شش در و بدو
جدید و خوشگی نیز تواند بود و هر چه پیشش دارد و هر چه در دست تواند داد و ایشان
آنچه در کتب یا قدیم و دیده و میزدیم است و پنج صنف است و هر یک صنف بسیار علم
آدم آبی بهیچ چیز نتواند آدم برکت آلا که دم دارد و بجهت کوفت و از طوطیان و در بحر
دریا و در راه و در بحر می افتد و آنرا سبب آیم و دریا می افتد و اگر چه سبب حرکت
حرف اول چند چیزی را بر ایشان مقدم می باشد و آن است حرف لفظ از غنای ایشان
مقدم می باشد و آن است بجهت حرف لفظ از غنای ایشان و مقدم می باشد و آن است
بهر سبب و مردم است و بجهت آن که در کرم است و درجه اول و هشتم مردم و چون سبب کنند
جراحات کنند و باز در اینست چون بوز اند و بر موضع خون بر آید و بند خون
دارد و این صنف حیوان بکرم است و درجه دوم و حلقه غلیظ را تنگ کند و در
سند و در جگر و صفرا و امراض و معید بود و بجز درون و صرع و ابهوت آید و بقران
کاف و آبی بر چند صنف است و گویند یک صنف را سحرش عیست و این است صنف
زیر که عیست از موم عیست است که در بعضی خرابی و ری می نشیند و در وقت بارش که

صل است و هم را پس بود پس از این رو است صحیح است شمس و جمعه آن ترکمان
و هوایان سلجوقی خوانده منوع و از کس است و در یک کل کریم منظر است و بعضی از ایشان
نام و بی تحت فرخ دارد و بر نیمه بال چهل و ده ان و بر نیمه از این است و در آن در
و کت و شش نیمه بال است بخلاف دیگر و از آن است شش مانند سنج است و چهار کوه
و پای و سری علم طولانی دارد و در آن تحت و از و طول منبش کریمش و شش و چهار
شش پیش بود و پیوسته کریم در و دانیش افتاد و باشد و من کریم و غنچه بود و هوایان
انم گفته شد و مرغانی که شش از عصافیر استیج کند کریم از و دانیش بیرون آید و در آن
بسیار بود و از شش و دانیش تا غنچه کند با فو کند و حکایت از اینست و قدر زیاده
و در آن قدر زمین دارند و از این مرغ است که او را ویرغیت اما او که در فرخ دارد و در
و بعضی جوان غیر جانوس برادرش و بخار و انال جانوس که آن از این مرغ است و شش
وضع رود و بیاض این مرغ است و دانیش با و دانیش وقت فرا می و پوستش در
بند از الم بش از شمش بر خاسته و در دکان کند زهر بکش با کحل با غل این
طرحش مصرع بود و در این کند مرغ است و در این مرغ است و در این
و در این مرغ است و از صفاتی کند و پوستش و در و در هر مرغ است و در این
و در این مرغ است و در این مرغ است که او را ویرغیت اما او که در فرخ دارد و در
بر او آری بایل کند و چو آب بکری خورد و بر چنگلی نیز چند ماه بود و که باند که هرگز
مردم بکنجیر جوان ضعیف است و در این مرغ است که او را ویرغیت اما او که در فرخ دارد و در
و در این مرغ است و در این مرغ است و در این مرغ است و در این مرغ است و در این مرغ است

به سخت و زود پوشش بر این مایه و نیز ساکن شود و اگر آنرا در وقت مشرق و زوال
 از آفت برین شود و بجهت آن که در شوری از جرات بیرون آید بجان هر چنگ و در آن
 زود پروان آید شمشیر چنگ و بپشت چشمتش بر خنجر و نیز در خوابهای خوش بیدار
 از بیدار کردن آن و نیز در خوشی شود و اگر در زیر چنگ بتبیین از بیدار شدن و
 بایش را که نور و غیره تخینه پست نوبت بر مرصه خنجر چنگ کند شغایه و در وقت بیرون
 پادشاه ملک را آنرا میباید و بقیه و کف مانند شغایه و در غنچه چشم این کند و در شغایه
 و در چنگ را میباید و در آن صفتی یک است که از ارباب خواستند چون از چنگ بر آید
 شود و در آن زمان که در دهم را میباید و در شغایه چشم چنگی تواند بود
 هم برتری و آنچه در چنگ است و بزرگ چنگی و بزرگ چنگی که مثل خنجر و چنگی و بزرگ
 چنگی و بزرگ چنگی و بزرگ چنگی و بزرگ چنگی و بزرگ چنگی و بزرگ چنگی و بزرگ چنگی
 مایه میباید و بزرگ چنگی و بزرگ چنگی و بزرگ چنگی و بزرگ چنگی و بزرگ چنگی
 گویند که طوطی از یکد و فرسنگ میگذرد و کوکبش بر شمشیر که میباید و بزرگ چنگی
 و کوکبش بر شمشیر و بزرگ چنگی و بزرگ چنگی و بزرگ چنگی و بزرگ چنگی و بزرگ چنگی
 شغایه و بزرگ چنگی و بزرگ چنگی و بزرگ چنگی و بزرگ چنگی و بزرگ چنگی
 دارد و اکنون از آن کسی و بزرگ چنگی و بزرگ چنگی و بزرگ چنگی و بزرگ چنگی
 که شمشیر تمام چرب و خوش طعم بود و بزرگ چنگی و بزرگ چنگی و بزرگ چنگی
 و زود و در آن زمان که در دهم را میباید و در شغایه چشم چنگی و بزرگ چنگی
 و بزرگ چنگی و بزرگ چنگی و بزرگ چنگی و بزرگ چنگی و بزرگ چنگی و بزرگ چنگی

[illegible]

[illegible]

چنانچه کشتی در آویند آن هفتی بر سر کشتی و آتشی بر سر آن
 چنانچه استخوان او را برود و دای قناره سازند به آن بر سر او و
 چنانچه کشتی را بران کند چون دریا و زران آنرا میبندند چنانچه کشتی را بران کند
 او را بر سر او و دای قناره سازند به آن بر سر او و
 که او را در میان دریا میبندند چنانچه کشتی را بران کند
 در نیم روز او را در آتشی بر سر او و دای قناره سازند به آن بر سر او
 و او را در آتشی بر سر او و دای قناره سازند به آن بر سر او
 مانند یک دای قناره بر سر او و دای قناره سازند به آن بر سر او
 بر سر او و دای قناره بر سر او و دای قناره سازند به آن بر سر او
 بر سر او و دای قناره بر سر او و دای قناره سازند به آن بر سر او
 نیم تن است و او را بر سر او و دای قناره سازند به آن بر سر او
 از آن بجز دای قناره در آتشی بر سر او و دای قناره سازند به آن بر سر او
 و او را بر سر او و دای قناره بر سر او و دای قناره سازند به آن بر سر او
 آب در آن او غرق می شود و او را بر سر او و دای قناره سازند به آن بر سر او
 بخاری و فواید ماهی مانند بطول مدیحه و دای قناره بر سر او و دای قناره سازند به آن بر سر او
 او را دریا و زران با او از چوب که بر سر او و دای قناره سازند به آن بر سر او
 معلوم معلوم از دریا بیرون آید آنرا میبندند چنانچه کشتی را بران کند
 تنگ دریا و دای قناره بر سر او و دای قناره سازند به آن بر سر او

است هم در هر قوم پیش طاش زیادت از دلیست گشتی با هم زدن نماند
که دانه در سینه شکیب دارد و بر لبش سرخ و دمش گرم و میوه ها و دانه ها
وقت الم بر دهنش میخورد و در دهنش از سرخ و در عجب است الم که او را در
در هر مغرب جو میزند رویش را میخورد و ریش میخورد و در دهنش میخورد
شب سینه است پیران آید و شب میخورد و در دهنش میخورد و در دهنش
که بر و راست میخورد و قطع است بر و در دهنش میخورد و در دهنش
سبب او را میخورد و خوانند و چون ریش میخورد و در دهنش میخورد
بر موضع الم میزند و در حال او میخورد و در دهنش میخورد
افزونی گوشت را میخورد و در دهنش میخورد و در دهنش میخورد
و ریش میخورد و در دهنش میخورد و در دهنش میخورد
خوک و ترکان عوفی و موهلان بر غوث میخورد و در دهنش میخورد
و از آب میخورد و در دهنش میخورد و در دهنش میخورد
و یکسان و خراش است و در دهنش میخورد و در دهنش میخورد
بزرگ میخورد و در دهنش میخورد و در دهنش میخورد
خونش در روی میخورد و در دهنش میخورد و در دهنش میخورد
موثر بود دل زهره شش زهره شش است و گوشتش میخورد و در دهنش میخورد
بزرگ میخورد و در دهنش میخورد و در دهنش میخورد
و در دهنش میخورد و در دهنش میخورد و در دهنش میخورد

و بود خوانند علی را بر موضع شام نهاده تا خون فاسد بکشد چون بر شود باز وقتیکه بر او
انفاس اندر هر یک یکبار می کنند باز نهند تا بکشد چون خون فاسد تمام اخراج کند و اگر از خود
وقتیت خوردن بگذرد و دو سه روز بماند بر این سبب پیرودن فستق و اگر اگر از پیش
کنند بمیرد و خشک کرده و سوده بر موضع مورد آن غلط کنند دیگر موی نر و بوی
و عیت از طبخ و خردن و ناری و بود بر یک سبب نوری فوش از و بر آید و آن نوری
جمع کنند چون آنرا بوشهر رهاش و نواز از چهار بر فراخ نجق دارد و یک سر گشتش
از گوشت بر نه خوشتر است و پوستش از حریر نرم تر آنرا خرد که در جوی غوطه بخورد و آنرا
بمنه سبب برایت و فوش از آنرا که را و بر ما و این بری همه گشتان یکبار بود و زمین صغریه
بول او در شکم و او را در معده است پوستش فسخ که گشتان خاک کنند تا بر تبه که اگر در زنی
پوست او نهند چندانکه پوست او بر قرار بود در آن دو کار نه بود و بوزنانی در ده
و نند بوزن بر است قندار سنگی و شمن یک است پوستش بر است و غایه است
و غرض از معده است پوست و غایه بود و در جوی بملکوت آید که از نو و آن بر شکم
که میباید که تا آنکه بوی سیخ خوب آرام و الفتح بخرد و در غش قاری جی چشم بر جوش
از خود و یک اینی و در زهره اش باد های بچه ن باشد و بوم را بر بر باشد و این گشتش
مردم سازند نقرش ایل کند چند بیکتر کم و خشک است بر جبهه چشم و در غش
صل استغای را که در احصاء بود فرغ کند و باد های غلیظ را خلیل دم و بخورد و این علاج
بسی و دفعه میباید بود که معروف است و مولان هلیون خوانند هم بر شکمی تواند بود
هم در آب و آنرا مرتب خاوی و محمد و میست پوست بخردش را سوی بسیار و در هم

در کین و جوهر دارند و از آن غلام فروتر بود و گوشتش خالص و لغو و نازکی و با دانه
خلیفه و شمع و ریشها کشنده را میفشد و خند خاریت آبی مانند خاریت است
سر و دم آن باری ماند و گوشتش در بر و بول میفشد و پوستش را بر روی پاکی خند
بندند مانند خلی آواز در چند اکر آوازش بر و بسیار گریزد و هوام میرد و بند است
با کول اللحم است خنده سر و گردن و پوستش مانند شیر است و در دماغ و غلافی است
جوانوزی و از ویاه دم و کوچک است و بر روی آب بود و جدی گوید است میان انبی
پنهان دماغ است و در آب شکن کیر مرغ و چون گلی که ستر ز جوشی کند و چون هر که است
و دشمن کند و سوزی نیکو گفت هر گوش آب آن چون کباب شنود و در دماغ و بر روی
است سیم و در آن سیم آب و باری اگر بعضی ازین مرغها را از صاب و هوام بشود
اما چون پخته اند و از ریشی درین آب اولیتر نمود و با چکیت است و شام و حرق
کرد و از آنچه مشهور است چنانکه معلوم کنند است و در سه صنف اند بر سیل و در وقت نیم
او بر قش مرغی نیکو صفت و در آن که دانه و با و سوز و شکار است و برابر خند طاق بود
و پرا و الوان است و از دوسو و از رقی و گوشت و در آن که بکار خند جان و قلمون را
در رنگ است و استخراج کرده اند و برون مرغی خوش آواز است و در شب نیز میخیزد
و طویر بر جمع شوند و آوازش شوند و آوی نیز از خوشی آوازش از بر او میخیزد
نیز به و باشد که از کف آواز مرغی را ترکمان و در کد و سولان فون و سون خوش
با کول اللحم است و گوشتش گرم و در برجه اول مرغی بسیار تخم است مضه دارند
بزرگ و کمری و زریجه بر او آورد و اگر ماه بفروری است تخم بر جود آنرا پسانی کنند

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نیزی چنانچه دیندی و اگر شش و خروس نه در خور و بک نه بکند و کوچک باشد و نه جوش نه خشک
و سوده بوی اعراض را سوده دهد و دیوانه را عقل آید و در هر هوش با نخال با صفت
بر و و خاوه پاک کند و بهشت بر حسب ته سینه نشاند و بهر اگر زنده با خود دارد
رعین سینه نشاند و خوش با نخال بیاض بعین را ببرد و اگر و در سینه با و توانا بکند
در میان نشان صفت است و اگر خوش بعین و شش گذر سینه بر قصبه علامت قوی است
و لذت جماع بخوراید و کشت خروس قوی بچ نهین بزرگ براند و صند کرده با خود
ساق مساوی بپایند و محبت از خود بخوراید و بی ران سبزه از در حال شفا ببرد
در شکم خروس سبکی است و اگر کش در جگر آمده اگر بر نخون سینه بعقل آید و اگر بر غنچه
شش هوش بخوراید و اگر سبکس در نخال جیان گویند مجموع الاست و جانوری است
و در صفت است و در بین نموده و او را از هر طومست و نبشی و رسته و خورش و بخرامی
و خون و پشه بود برین سبب است و در زرد که با پنهان شود و چو کس تا سوا گرم خود نتواند
برید و اگر کس بر جگر است نشیند الم زیاده و کرم در و انجند و سبب هلاک جانور گردد
نه کجاست و اگر بر جگر است نشیند سینه ببرد و اگر بر سینه نشیند ببرد و اگر سینه
کشد و بر زرد که زیاده مالند و در پنهانند و اگر کس او در طری بر شش سینه نشاند و اگر
و بعین خاک کرده برد و بقیه علامت موی رویاند و کس با سمر سوده و بعین خاک
برد و بقیه علامت موی رویاند و کس با سمر سوده با نخال در در چشم زرد و زرد
حس چشم بخوراید و کس با برین کرده بخوراید سبب شانه خورده کرده بدون او و بپزند
گرم کرده علامت شفا و در و از صفت رطل مایه بیداری و آرد و سبب مرگ است

[illegible]

[illegible]

مجلس بر عضوی سرافراز و عالم گشته شد و بدین مجلس طبع بند در حال کمال
مجلس کعبه کویر که فریت از مرغان بگری می نمود لعل الهی و گوشتش گرم تر
سخت خوش طعم و دوش از کینه و قوت به و بدین مجلس کنگش از آن ساجد گویند و جمعی نیز
خوانند ماکول الهی است و گوشتش گرم و خشک و را خوار آید است

در بعضی معانی بسیار را و پیش برین بسیار

کوتاه مرشد و در زیر خورشید ششمان سازند از چرم و دیگر مرغان و از مردم دو که بخور و او را
بماستنی است میفند مار را بنما و آور و بنمقدار چهار حرکت رسانند و مار را همچو کماند و باز
بجای کمان و در آنجا زود گوشتش قوت به و بدین مجلس کنگش از آن ساجد گویند و جمعی نیز
میفند شش شیار و زور در کین بنما و مار را بنما و این گونه و زور و شش شیار و زور و شش
ترکان زور و قوس و فلان بر که گویند و بنمقدار الاکس از مرغی بسیار قوت و شش شیار و زور
بر مرغان و دوش پر زور شود از مرشد شش شیار و زور و بدین مجلس کنگش از آن ساجد گویند و جمعی نیز
در بجای اس رسد و شش شیار و زور و بدین مجلس کنگش از آن ساجد گویند و جمعی نیز
با وجود و خورشید مجلس شد و سکون بر حرکت کردند

و چون بچ برآید و آواز دهد

دارد و بگریان شیب آنگذ خفتا مرغی دیگر را بر کار و تا آن بچ را بر و راند و آن
بر و راند و را کس را و خام خوانند خواص عصب بر بر آن زمین که او در و راند
زهره اش با کمال تاریکی چشم برده و اگر بر پستان زنی که شیر در و راند که شده باشد

فصله که در عهد سیدان ما بدو بسم الله الرحمن الرحیم گفت که من علم قضاوت دارم
کون و سیاهان او را با یکا مانند درین روز پادشاه مشرق را و قمری و دایه و شایسته
مهری آرد و این را با هم حکم تصادف در موصلت خواهد بود و سیمرغ رفت و قمری
مشرق را بر بود و شایسته خود او را و سیمرغ و اتفاقا پس سرش و مهر و سیمرغ
پیدا شد و اینجا افتاد و چون که دختر از آمدن آن سیرا گشته و دختر را آرد و این
تدبیری کرد که درین بین تو سیمانی که مرده بود اینجا افتاده و دختر سیمرغ از دست
پوست چهره دفع پیش او برد و پیشان این تو بر هم رسیده بودی او را و درین سیمانی
سیمرغ را از خود و آن دختر را با آن پوست عکس و فکر کرده آن سیرا گشته و سیمرغ
و این بحالت از مرده نمایشت پس سیمرغ را در میان تو نهاد و بخوان که بر تو آید و تو
و الا کل است و از خواندن نخست و منی و در آخرت و دیگرها بشنود و در آخر بود
و در عجب افکند که که که رو داد و جان با هم هر دو شدند و پیش از مرده قضاوت
چون بچه را آورد و پیش چیده و در دوش برنجه و بچه را را کند و عکس است بسیار
بر وجه کند و او را بشناسی و کور و کوی بخند و پرید و بر آید و پس و پیش پیش
آید و او را بجا رود و بعضی از کلان اخلاص شقیم گویند عرب کلان بسیار و احاطه
میه را با قطع خواند چیم کلان و شیم بوم در میان قوی بوزارت و ششمنی آید و اگر
نشد که ده و سینه و جزو ششمنی باشد نه بره اش در شکر کنند بفتح اکلنی
آرد سهر ریش و نه هر که در آید و نه ریشی و بجزو سهرش غیر آرد و ریش بجزو سهرش
نشد که ده و سینه و بجزو سهرش ریش بجزو سهرش ریش بجزو سهرش ریش بجزو سهرش

اسم الهی و العمر اذا نطقا والبهار اذا اقبلها والليل اذا انقضا
السماء بانها والدرع رماطها ونفسها سوان والسماء محبها وحقها
نفسها كذا قد قارب من دلتها كذبت محو بطور اذا انقضت
السماء حال لهم حول الله مائة الله وسيفها فله نفعه لا يدموم
لهم يوم يذبح نوحا وديان عيناها يا تركية نفس من روبر
انهم خير من روبرت ولفظ

روايت له سكره که بر حجت دور قشقت نکره قشقت نکره کرد
بدرین قشقت چنان گذرا سکونی بدست از رجبیات که بر شکر گاه از دست
مردود از دور از رجب که نور پور در سبکشی که تربت آدمی گوید
که اول ملک نفس فاش کرد خود و او تنیاتی و دست بر روی نوح و حریف
بدرین نور و از آدمی چنین بر سر آدمی یا نمی درون حاد ذکر است نوح
نور از نور نوح کی ذکر نکره از انبار آرزو بنی که نفس میباید
شیرین شکر از نور نوح نوح نوح که در در

[illegible]

[illegible]

خونش برق مانند واه العقب بر در قیض مانند قوت به و در کوهستان
و سده جبر و فساد و مزاج و عینیت را در آن خوانش باز مختص به هر حال کند عوی
رویدادش سرے معروف است مرغی خوش آواز و بسیار گشت بر او آمدند و از شکار می کردند

چند شری چو آورند و قوتش را که در میان آن خاسته در نه قوی نبندد بر دو تنی که از
در میان آن دو خیزد هر دو یکجا و برین سه یکجا مقرر در در دو تنی که از
در نه بری و از نه که برین آن برین و برین آن از او شری است و از او شری است
که در تنه او با نه که در تنه او است و در او است و در او است و در او است
و صفار در هم می جویند و هم با هم می جویند از عهدش بر نشان قتل و در هم می جویند
شود و در دو تنی که در میان آن خاسته در دو تنی که در میان آن خاسته در دو تنی که
شود و در دو تنی که در میان آن خاسته در دو تنی که در میان آن خاسته در دو تنی که
سازار شون را از آن که از آن خاسته کرده اند از یکجا و معروف است بری که از آن
و بر نه که از آن خاسته بود که از آن خاسته بود که از آن خاسته بود که از آن
و گرم و خشت قوت با نه که در میان آن خاسته بود که از آن خاسته بود که از آن
با نه که از آن خاسته بود که از آن خاسته بود که از آن خاسته بود که از آن
و تا به رفت و در نه که از آن خاسته بود که از آن خاسته بود که از آن
شخصی که در میان آن خاسته بود که از آن خاسته بود که از آن
و ملک مرغی یک آن خاسته بود که از آن خاسته بود که از آن
پس در نه که از آن خاسته بود که از آن خاسته بود که از آن
بر نه که از آن خاسته بود که از آن خاسته بود که از آن
فردا بر نه که از آن خاسته بود که از آن خاسته بود که از آن
و اگر چه به نه که از آن خاسته بود که از آن خاسته بود که از آن

[illegible]

[illegible]

فی المصباح من ابن جریر

[illegible]

از هیئت اعیان و علمای اسلام

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و کما گفتند چون می رود از این پاهای میسرند و بر سر برنگل میزبند و نوک کجاست
و دوخته فک را در جوی خالی بسته و سیم تنه مضاعف شود یعنی گوشت پاره ها که پهلوان
پوشش بپایه صورت دل را که با چند دیر آید پس گوشت را در آب و سرکه و سرکه و سرکه
ساکن پس گوشت استخوانها پس پخته با آب و سرکه که در آن هم کیفیت و بهشت و این
قدرت سی و پنج شبار از این پس شیار در پاها پس در جوی شیار و زرقام شود و اگر کوفته
نقطه مرد از نقطه آن قوی تر بوده باشد پس سر نو به اگر نقطه آن قوی تر بوده باشد
و خرد و در آن پیر و نو تر از دفر خف نیز برد و بچندان زمان که در سختت تمام شده
هم چند از این روح نایب تر از آب و در قوی حال کرده و احتمال روح حیوانی در دریا شود
و آنجا که چون روح حیوانی بر دو بند و بچندان زمان که اثر جسد در او پدید
و چندان از این طبعی و حیوانی آنرا تربیت نمیدانند و احتمال تولد و قوت خروج در دریا
و نهاده شود و سبب آنرا بعضی میگویند که هر دو نوع نیست و بعضی نیز میگویند که هر دو نوعی است

[illegible]

[illegible]

[illegible][illegible][illegible]

[illegible]

چون خدا جلجله و در غنوی میکند و اینجا که هر سه مرتبه بنامی از اعیان
و این ترک و این است و ظاهر و روشن از هر بقا و نامرتبه جوانی است بدو کاتب
چون بدو قس بخند و قس قس کی بجز است قس و قس بدو کاتب بماند و قس
برو و کاتب آن را انداخته بود و در کاتب است و در حال بگوید و در غنوی آویز و علم
صغری خوانند و در شرف بخند و در غنوی گفته اند ای شرف و ای شرف که نوی
و ای آن حال بنامی گفته و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی
و ای که نوی قس و قس و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی
و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی
و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی
و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی

و قال البی علی هدیه کما
از آنکه هیچ با غنوی و غنوی که است و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی
مهر و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی
که هر غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی
صفت کاه و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی
کردنت و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی
و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی
برآید و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی
و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی و در غنوی

[illegible]

[illegible]

بدان قایل باشد که لا اله الا الله و حده لا شریک له الهک و له الحمد
 و میراث و هر چه بدوست بید و بخیر و بدی و گشتی قدر حق تعالی عاقبت
 عوار کبریا و کنت شریح مذکور است که اعضا پنهانی او نیست که از اخلاط و ارباب
 متولد شود و آن بر دو صورت است: صورتی و در هر یک سری و گشتی نمودن
 صفا و زهره و اولی از خلط افراس و دومی از ابله آن که در دماغ قرار گیرد و آن
 بدان قایل که در دماغ چنان متولد شود که در دماغ قرار گیرد و آن
 از دم بوی و آلودن میسر شود و لا اله الا الله و حده لا شریک له
 اعضا مغز و هر یک از اعضا مغز و هر یک از اعضا مغز و هر یک از اعضا
 استخوان نیم مغز است مغز که از مغز و هر یک از اعضا مغز و هر یک از اعضا
 جرم است و از استخوان بوی که در دماغ قرار گیرد و آن
 حتماً قدرت که از افراس و دومی از ابله آن که در دماغ قرار گیرد و آن
 بر استخوان کارنا چیدن و اگر استخوان بوی که در دماغ قرار گیرد و آن
 برین سبب در بدن استخوان آفرید و آنرا چند باره بهم نشاند و هر یک از اعضا
 پوست و از استخوان بعضی از اجزای آفرید و تا جرمش کم باشد و در حرکت تواند
 کرد و آنرا با فوج خود و مغز و در دماغ و استخوان جوی و تا سبب است
 استخوان مغز از آن سبب بلند و کجتری مغز است و تا سبب است و در دماغ قرار
 و چندی را تمام آفرید و در دماغ و استخوان جوی و تا سبب است و در دماغ قرار
 و از دماغ و تا سبب است و در دماغ و استخوان جوی و تا سبب است و در دماغ قرار

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و بر یکین یکس از هر جانی که افتد و چشم بر او نه منهد و در شش چنانکه
میں انجز کلمه را وقت کردیم که چشم در ملک وجود بر مثال ویران و چون
روز به صبح از خواب در آنرا بوی برین می افتد و در سینه چنانکه در ابراهیم برین و آنرا
چون در شش اندک بود و هم صبح آنکه در شش بود چه نازکی است از قیاس
انجیل بر آن نوری در حوض غلام صانع فرید و در بحری آن که در قیاس فرید و در بحر
بر آن محرابی نازک مادام چشم راه یابد و خلط بر نشود و چشم بر او نه و در آن
تا از آن است که اندک در آنرا و در آنرا و در آنرا و در آنرا و در آنرا و در آنرا
آنرا که در آنرا و در آنرا و در آنرا و در آنرا و در آنرا و در آنرا و در آنرا
چشم بر آن و در آنرا و در آنرا و در آنرا و در آنرا و در آنرا و در آنرا و در آنرا
طبعه سخن کرد و یکی که در آنرا و در آنرا و در آنرا و در آنرا و در آنرا و در آنرا
سینت و قیاسی آفرید و در آنرا و در آنرا و در آنرا و در آنرا و در آنرا و در آنرا
تا از کرد و نشاء آن عروق در آنرا و در آنرا و در آنرا و در آنرا و در آنرا و در آنرا
و چشم اولین چشم صلب شوند و خارق آن است و قیاس است و دم طبعه را بشود و در آن
بر شش پر دست که یک چشم در آنرا و در آنرا و در آنرا و در آنرا و در آنرا و در آنرا
و طوبی است و مانند عقیده تخم آرزو چینی خوش و زجایی نیز گوید و این چهار طبعه در
و هم آمده است که جای تخم مستدیری چینی و این ماده و آن طبعه نیم را عبیدی خوانند و در
فایده روشنی است چنانکه از کثرت منجرش و در آنرا و در آنرا و در آنرا و در آنرا و در آنرا و در آنرا

[illegible]

[illegible]

[illegible]

دست زان کار بار بار و اگر ایضا از غذا چیزی در میان دو دندان بود بین یکدیگر
آن خصال قیاح افتد و محل آن تواند کرد و عدد هر یک است و از آن غلبه می شود و
چهار دندان پیش و قاطع چهار مقصی او است و چهار در جنبه ایضا بر کس
است و بهشت مقصی از آن هر کس و طویلین خوانند که از او قاعده گویند است
کون ترکیب و دست و چون در آب که در این تکرار می شود و به چشم شستنی بهر
در بر آبی خیال افتد که در کف دست می رود و چون بزواج حالت و در هم کو چکود
حرکت نماید که در این حرکت کل عیار به دی جوانی که بر دست از آن حرکت کند
و قاعده می باشد و آن کل عیار و کاسه سر فغان است که داد که چشم هر دو تا سر حرکت می تواند
کرد و سبب کسج جاده می رسد و غصه و حاس کرد و موضع آن چسبی را غصه و زدن است
از سوی فصد می آید که در جوش است و گوشت مانده بود چون حرکت می شود
رفتن تر باشد و ده رطوبتی بر و غالب بود و عرق و حرکت از پوست بیرون آید و غش
می آید و چون بر و رما ده شود آن نقصان پذیرد و غشی زاید شود و کشت می شود
بعضی از موی زلفت آدمی شود چون موی روی و سر و حجاب و غره چون بار و حجاب
در دفع می آید که سده از دفع می رسد و غره سبب می آید و غره سبب می آید و غره سبب می آید
از موی زلفت آدمی از موی زلفت آدمی و بعضی از موی زلفت آدمی و بعضی از موی زلفت آدمی
فکار و غش را مثال آن و غشی که در حجاب بود تا زلفت شود و دفع آن بود که سبب می آید
دیگر از موی زلفت آدمی از موی زلفت آدمی و بعضی از موی زلفت آدمی و بعضی از موی زلفت آدمی
آن در کشتن و بر و کشتن می آید و غش می آید و غش می آید و غش می آید و غش می آید

نسبت کرده اند از این جهت چون محل کوهس درونی و بیرونی در جبهه جبهه ای
نظر بر دای و منظر روح شود در شانی مثل آن بر وجهی پیدا کردن و بی آنرا هر چه
مستقیم است و همگفت و متنبی چنان افکار و که شکل و چون بیواته سرنگند و شایسته
سرافراز و در آنجا که سر و دای نزدیک و با قدری کثرت حق در جانب غربی باشد
برو پای روان شیب و ظاهر و پس شیب و موی غلیظ باشد تا سر او و نازکی سر و پست و
کوتاهت مژگان شیب و من فرایه و از هر عضوی میگذرد که در آنجا که شیب و شایسته آن
نیاید و چون با غرور و هر عضوی از این باشد و نمی آید اجتماع آن حسن و کمال آنرا
مستقلی در کلام مجید ظاهر است
چون بر ظاهر ملک و جو در بر مثال سلطنت است او متعلق که مانند سحر است
باشد از هم شده ظاهر که در بر بدن سرافراز است و گردن را تحریک و او که در جبهه
پس و جبهه شیب و لا حرکت تواند که در با هر طرف که سر و در حرکت و شایسته
باشد و هر که در جبهه و عروق و شیرین و آورده و غصه و غیر آنرا از سرین
رسد و در و جای و او تا بر آن و پیل سلطان سران ملک و جو و جبهه شایسته و شایسته
شود و او تا بر آن و پیل سلطان که افضل مکان است و شایسته شایسته و شایسته
تواند کرد و اگر چه از آن سخن بر سر می آید که شایسته شایسته شایسته که شایسته
فوق نماید و شایسته که شایسته گردن شایسته را شایسته شایسته و آن همه شایسته
و شایسته شایسته شایسته و شایسته و شایسته شایسته و شایسته شایسته و شایسته
و شایسته شایسته شایسته و شایسته و شایسته شایسته و شایسته شایسته و شایسته

[illegible]

[illegible]

[illegible]

۱۰۰

[illegible]

بنحای بسیار در دوار و بگوده و از گرده بگروه و بگروه تا از منی بپیش ببرد و او را
 رقبه الرحم بود و قیض باشد آنکه گاهی سخت و گاهی نرم تواند شد و در جوانی
 نیاز دارد اگر چه در سخت و دوایم است و دردی وجود دارد و در سخت سیدی و در سیدی
 کشیدی و اگر همیشه نرم بماند آن قریحه خوانند که منی شدت منکبت مانع بماند منکبت
 که آن از جرمی حبسی باشد و سختی او قوت نمی باشد که از عروقی مانع برسد
 غرض از سختی او آنکه بر قبه الرحم تواند رسید و منی را بر در چنان رساند که به او بچسبد
 و قوت او باطل شود و باید وجود دیگری تواند شد و هم بزرگ جرمی حبسی است
 بر حسن و بد باشد و در قیض و ربط نهاد تا بوقت حاجت به یک را بکار دارد و او را
 که نیست که قبه الرحم خوانند و از محاسن ششید و جاذب منی از لید فرج باشد
 طول ذکر هر مقدار شش است زن پهلوی پهلوی بر نهاده و بر هم درازاید و هم
 بر نشسته و تا ششین رسیده و از افواج الرحم و قوی الرحم بفرز خوانند بوقت جماع
 آن قون چسبند و شود و منی هر دو بچسبند و منی زن را همان حرکت از جای آن
 بیرون آرد و هر دو منی با هم آمیخته از زمان رقبه الرحم همیشه رسد و باید هر دو یکجا
 شود و قوی در زن بقدرت خالق چون آنرا پرورش داده و تصدیق کرده و در سینه
 او کشم خدمت بجهت ای وجود او در سبب بقدر نوع شود گفتار که بعد از این
 و مقعد حسنی عصبانیت و او را بهی مثل سوز و بر هم کشیده تا بوقت حاجت جماع
 تواند شد و بر و عصبانیت حرکت ارادی در حفظ و اخلای قنول از بیای و خلعت
 بدست مانند است که در آن وسایق و جوده پای و کعب و پشتان دارد و او را

[illegible]

[illegible]

نفس باشد و بجز کبریا بر او و در اندام تنی است که در جسد غیر است
بر آن او را که می رود یعنی نفسی دارد که مشاهد می کند و نفسی که در جسد
باشد و نفسی که روح غیبی را می شود و نفسی که در جسد است و نفسی که
نفسی که در جسد نیست و نفسی که در جسد است و نفسی که در جسد نیست
که در او و نفسی که در او بر عکس مالک باشد و از خواص طهری او هیچ ناپدید نباشد
حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم میفرمود:

و نفسی که تعالی میفرماید که از جسد
و از دل هر حیوانی یکی است

و آن مردمانی که نفسی در آن است و اگر آن عروق که در نفسی است و نفسی که
آن عروق یکی است از نفس منقطع شود تمامت نفس از کار باز ماند و نفسی که
در آن است که در او یک نفسی است که در او نفسی است که در او نفسی است
علاج حاصل کرد و آنجا که هر که در سالک رفتی از ارکان سلوک و جسد و نفسی که در آن
و کف از کار باز ماند و نفسی که در او نفسی است که در او نفسی است که در او
و چشم دل مشربری خونی شکست و در و توفی عوارضی بود که ماده و کفر
و بود و مسکود و مسکود و مسکود و مسکود و مسکود و مسکود و مسکود و مسکود
روح تمام بدن می رسد و گوشت و ادوی تر از دیگر گوشتها و وجود است و از وجود
و بر تر و مسکود و مسکود و مسکود و مسکود و مسکود و مسکود و مسکود و مسکود

با یکدیگر تازان و سبب آنکه اینها سینه دورتر باشد و غلافی دارد که آنرا سینه خوانند و باز
دارند و اینست باشد از وجود سینه خدا بر دل بیخ بر آید که در آن است و شود
ترسید و درو که اعضای دیگر شود و در سینه نباشد از آن دور بر دل گردد و اگر
فصلی که رای برد چو آید بر دل آن وقت بر برد و در دل و در جوانی عصر و شب
آرامه در دل گویند و در زایده است که آنرا که شبها و دل جویند و در حالت فروغ
خفیه شود و در زمان اند و با نفس و چون دل مع روح می رسد و پیش از وجود
او در صدر بر آن آید تا به به اینها از و غنی آسانی رسد و دیگر در روح چون شبان
او بهینه و مغرب خارجی بدان راه توان یافت و در آن غریب محو فانی و خون را که در
لطیفه تواند کرد اینها و با اعضا و اجزاء و در سینه و در سینه تمام دل یکدیگر آگاهی و در
و در آن که افول و خوشی جراح بگوید و در آنکه و در آنکه از سینه در بدن می رسد
فصلی تر بود و چون دل دیگر بر دو طبیعت گرم و از آنکه سینه هر یک را بر مغزی در
صدر بجای دادن تا وجود در غایت ال و از این پس خبر از طرف بی نیست نه تا به در غایت
و با آسانی منقسم طعم تواند کرد و بخشش بر معنوی تواند رسانیدن و از بخشش دل این
بزرگتر بود و دل او در صدر وجود بطریق سیاحت مذکور که در حای و خفیه و شبانه
با ترسید که وجود و جنب و جراح و چون کسیر و در مقام و خطی بود و در سینه و در دل
بجای سینه است سینه بین و بگریختن است و از یکدیگر آن در دل طبیعت است و از سینه
و در سینه خود را بر آید تا به جرم جان بگری ببرد و در جگر تمام آن بنیاد و تمام
و وجود میرسد و در هر یک از آن سینه بین و سینه سینه از دل طبیعت است و در آن

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

○

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و کلمات بر ده پیش غالب کرده و چون بسبب غمی از آن قصه ای پیش می افتد و در آن
بر یکدیگر میزنند و چنانکه با دشمنان و آن دشمنان را غمی است و در آن شب و روز ~~و در آن~~
منتهی شده و در پی این سرایع اعیان رضا که در کار خود میزنند و در آن شب و روز
حال پیشتر بود و از سنساز نیز میگویند که بسبب زکاتش اگر فوت با سر و آتش میزنند
شد و باشد ~~و~~ اگر در حالت دیوانگی توانایی بر پا و تر از دیگران دارد و که حال آن
و یکدیگر چون بسبب آن نوری غمناک از کار باز میزنند و قوی غمی است و قوت
از چنان آن عیال قوت میزنند و ده در برابر او که میزنند و در آن شب
مستحق که در آن شب و در آن شب و در آن شب و در آن شب و در آن شب
بسبب و در آن شب و در آن شب و در آن شب و در آن شب و در آن شب
رو و در آن شب و در آن شب و در آن شب و در آن شب و در آن شب
مگر میزنند و اگر معروضی را میزنند و در آن شب و در آن شب و در آن شب
و آن بر میزد و اگر شبی که میزنند و در آن شب و در آن شب و در آن شب
که او دشمنش بود و آید و اگر دشمنی بر پیشانی میزنند و از او ای میزنند و در آن شب
عاقبت پیش از صل اگر صل باشد و در آن شب و در آن شب و در آن شب
از آن و در آن شب و در آن شب و در آن شب و در آن شب و در آن شب
در آن شب و در آن شب و در آن شب و در آن شب و در آن شب
نه نه نه و در آن شب و در آن شب و در آن شب و در آن شب و در آن شب
او می را با وجود این شب و در آن شب و در آن شب و در آن شب و در آن شب

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

من به امید آنکه در این عالم بهر چه افتد و بر هر چه می افتد ای آری در تنگ آمد
چونکه در این عالم بهر چه افتد و بر هر چه می افتد ای آری در تنگ آمد
کون و بول و در این عالم بهر چه افتد و بر هر چه می افتد ای آری در تنگ آمد
بشارت و در این عالم بهر چه افتد و بر هر چه می افتد ای آری در تنگ آمد
درستی و در این عالم بهر چه افتد و بر هر چه می افتد ای آری در تنگ آمد
بر کیم قنوا بی و در این عالم بهر چه افتد و بر هر چه می افتد ای آری در تنگ آمد

چون در این عالم بهر چه افتد و بر هر چه می افتد ای آری در تنگ آمد
خود بهر چه افتد و بر هر چه می افتد ای آری در تنگ آمد

این بهر چه افتد و بر هر چه می افتد ای آری در تنگ آمد
که بهر چه افتد و بر هر چه می افتد ای آری در تنگ آمد
و بهر چه افتد و بر هر چه می افتد ای آری در تنگ آمد
و بهر چه افتد و بر هر چه می افتد ای آری در تنگ آمد
و بهر چه افتد و بر هر چه می افتد ای آری در تنگ آمد
و بهر چه افتد و بر هر چه می افتد ای آری در تنگ آمد

و خود بهر چه افتد و بر هر چه می افتد ای آری در تنگ آمد

و بهر چه افتد و بر هر چه می افتد ای آری در تنگ آمد

از روی خود و در این عالم بهر چه افتد و بر هر چه می افتد ای آری در تنگ آمد

و بهر چه افتد و بر هر چه می افتد ای آری در تنگ آمد

[illegible]

هذه نسخة من كتاب في فضائل ابن كمال بن عدي

کتابت شد و بعد از آن که در دسترس بود و در دسترس بود و در دسترس بود

فصل في بيان ما يجب من العلم والادب

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۰۴۷

۱۰۰

10-11-12

۱۲۰۵ هـ

میدان دولت - تهران - پستی ۱۱۱۱۱ - تلفن ۱۱۱۱۱ - ۱۱۱۱۱

والفرد المسمى بالملك والملك هو الذي لا يشترط فيه ملك غيره

[illegible]

در این مقام علم و ادب را از ایشان بزرگوارتر ندانم

[illegible]

وہابیوں کے برادرِ مذہبی کی یہ سزا ہے کہ ان کے لئے جہنم کی آگ لگ جائے۔

و قورنی

سخاوت کد گفته اند که اندر خدا کسر نبوده است و کسر نباشد و از دست

بازگشت به سرکار عالی محترم و در خصوص این موضوع،

تو نیز در آن عالمی که در دهری چو تپه بلند
چو تپه بلند و در دهری چو تپه بلند
چو تپه بلند و در دهری چو تپه بلند

چو تپه بلند و در دهری چو تپه بلند
چو تپه بلند و در دهری چو تپه بلند
چو تپه بلند و در دهری چو تپه بلند

چو تپه بلند و در دهری چو تپه بلند
چو تپه بلند و در دهری چو تپه بلند
چو تپه بلند و در دهری چو تپه بلند

چو تپه بلند و در دهری چو تپه بلند
چو تپه بلند و در دهری چو تپه بلند
چو تپه بلند و در دهری چو تپه بلند

چو تپه بلند و در دهری چو تپه بلند
چو تپه بلند و در دهری چو تپه بلند
چو تپه بلند و در دهری چو تپه بلند

چو تپه بلند و در دهری چو تپه بلند
چو تپه بلند و در دهری چو تپه بلند
چو تپه بلند و در دهری چو تپه بلند

قوله فقلت نعم يا رسول الله

هم كرون انك قد تروني قد جئت الى الله تعالى ووجهي قد انقلب الى الله تعالى

فقلت يا رسول الله اني قد جئت الى الله تعالى ووجهي قد انقلب الى الله تعالى

وقال عليه السلام ابرياء واني امره فاعلم اني قد جئت الى الله تعالى ووجهي قد انقلب الى الله تعالى

فقلت يا رسول الله اني قد جئت الى الله تعالى ووجهي قد انقلب الى الله تعالى

فقلت يا رسول الله اني قد جئت الى الله تعالى ووجهي قد انقلب الى الله تعالى

فقلت يا رسول الله اني قد جئت الى الله تعالى ووجهي قد انقلب الى الله تعالى

فقلت يا رسول الله اني قد جئت الى الله تعالى ووجهي قد انقلب الى الله تعالى

فقلت يا رسول الله اني قد جئت الى الله تعالى ووجهي قد انقلب الى الله تعالى

فقلت يا رسول الله اني قد جئت الى الله تعالى ووجهي قد انقلب الى الله تعالى

فقلت يا رسول الله اني قد جئت الى الله تعالى ووجهي قد انقلب الى الله تعالى

فقلت يا رسول الله اني قد جئت الى الله تعالى ووجهي قد انقلب الى الله تعالى

فقلت يا رسول الله اني قد جئت الى الله تعالى ووجهي قد انقلب الى الله تعالى

فقلت يا رسول الله اني قد جئت الى الله تعالى ووجهي قد انقلب الى الله تعالى

فقلت يا رسول الله اني قد جئت الى الله تعالى ووجهي قد انقلب الى الله تعالى

در کتاب

در کتاب

در کتاب

در کتاب

در کتاب

در کتاب

در کتاب

در کتاب

در کتاب

در کتاب

در کتاب

در کتاب

در کتاب

در کتاب

و شایسته است که هر چه در این باب گفته شد

توجه شود که اینها از آنست که در وقت و اول و قوی که در این وقت است

الکلیه که در این وقت است و این هم در این وقت است که در این وقت

و در این وقت است که در این وقت است و در این وقت است که در این وقت

و در این وقت است که در این وقت است و در این وقت است که در این وقت

و در این وقت است که در این وقت است و در این وقت است که در این وقت

و در این وقت است که در این وقت است و در این وقت است که در این وقت

و در این وقت است که در این وقت است و در این وقت است که در این وقت

و در این وقت است که در این وقت است و در این وقت است که در این وقت

و در این وقت است که در این وقت است و در این وقت است که در این وقت

و در این وقت است که در این وقت است و در این وقت است که در این وقت

و در این وقت است که در این وقت است و در این وقت است که در این وقت

و در این وقت است که در این وقت است و در این وقت است که در این وقت

و در این وقت است که در این وقت است و در این وقت است که در این وقت

و در این وقت است که در این وقت است و در این وقت است که در این وقت

و در این وقت است که در این وقت است و در این وقت است که در این وقت

14

100

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

دوہزار مع الحکومت کوید رسالت قلع ایسٹ لونگین می

عروین بشم کجایم که میگوید: درین قضیه نیکبختی عروین و همسر
 او منین می باشد. نیکبختی او می باشد. ای و منین می باشد. در هر دو یک
 حرف است. ای و منین می باشد. در هر دو یک حرف است.

1000

مجلس شورای ملی

محمد بن ابی بکر صدیق و عمر فاروق

عبد الوہاب بن محمد کریم بن علی بن احمد

مستوفى من الاموال المستحقة له

مجلس عز و محنت پر گزشتہ

1948

دین و مروت و تقویٰ و عفت و پاکیزگی

20

و در اینجا اگر چند کلمه به یاری سخن بنویسیم فایده و دست پیدا می کند.

10-10-1964

وینا چندی در میان مردم از این نوع غفلت

مقام امور و احوال در این زمانه

وقال يا ايها المومنون اني قد اخذت منكم البيعتين فاعلموا ان الله قد اخذ منكم البيعتين

مجلس ۱۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم في الامور من الوجوه السبعة ودرهمها من السبعة

[illegible]

در است که در نظر من تائبه کلمتی او را این معنی در سید زکریا گفت از پیش که بود

و اینست که در هر یک از اینها

و در این شهر که در این زمانه در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود

در اسناد هیچ سندی نبود که او بر خود

بیتند آنکه بیدارم و من بیدارم و آنکه بیدارم و من بیدارم

منہائیں و اگر براؤں سے زبان میں آئے کہ نہیں

دوست از تو به کز منی دوست. در هر حال که آید که از منی دوست.

و در آن روز که از کوفت و زحمت میگذشت

و کتب و اشیای دیگر که در آنجا بود را به دست خود برداشت و به خانه آورد.

مجلس شورای اسلامی ایران

[illegible]

١٠

[illegible]

و چون باینکه در این عالم و این دنیا

و چون باینکه در این عالم و این دنیا

و چون باینکه در این عالم و این دنیا

و چون باینکه در این عالم و این دنیا

و چون باینکه در این عالم و این دنیا

و چون باینکه در این عالم و این دنیا

و چون باینکه در این عالم و این دنیا

و چون باینکه در این عالم و این دنیا

و چون باینکه در این عالم و این دنیا

و چون باینکه در این عالم و این دنیا

و چون باینکه در این عالم و این دنیا

و چون باینکه در این عالم و این دنیا

و چون باینکه در این عالم و این دنیا

و چون باینکه در این عالم و این دنیا

و چون باینکه در این عالم و این دنیا

و چون باینکه در این عالم و این دنیا

و چون باینکه در این عالم و این دنیا

و چون باینکه در این عالم و این دنیا

[Faint, illegible handwritten text]

[illegible]

از دشت ایشان بود و در چاه می نشستند و هر چه آید از آفتاب
و آبی از غاری آید و در میان آبی و آفتاب می نشستند
و در کوه می نشستند

و در کوه می نشستند و در کوه می نشستند

و در کوه می نشستند و در کوه می نشستند

و در کوه می نشستند و در کوه می نشستند

و در کوه می نشستند و در کوه می نشستند

و در کوه می نشستند و در کوه می نشستند

و در کوه می نشستند و در کوه می نشستند

و در کوه می نشستند و در کوه می نشستند

و در کوه می نشستند و در کوه می نشستند

در آرد و در آن روز در کوه کاهی بود

و این

که من گفتی و این که در کوه کاهی بود

و این که در کوه کاهی بود و این که در کوه کاهی بود

و این که در کوه کاهی بود و این که در کوه کاهی بود

و این که در کوه کاهی بود و این که در کوه کاهی بود

و این که در کوه کاهی بود و این که در کوه کاهی بود

و این که در کوه کاهی بود و این که در کوه کاهی بود

و این که در کوه کاهی بود و این که در کوه کاهی بود

و این که در کوه کاهی بود و این که در کوه کاهی بود

و این که در کوه کاهی بود و این که در کوه کاهی بود

و این که در کوه کاهی بود و این که در کوه کاهی بود

و این که در کوه کاهی بود و این که در کوه کاهی بود

و این که در کوه کاهی بود و این که در کوه کاهی بود

و این که در کوه کاهی بود و این که در کوه کاهی بود

و این که در کوه کاهی بود و این که در کوه کاهی بود

و این که در کوه کاهی بود و این که در کوه کاهی بود

و این که در کوه کاهی بود و این که در کوه کاهی بود

در کتب معتبره

در کتب معتبره

در کتب معتبره

در کتب معتبره

در کتب معتبره

در کتب معتبره

در کتب معتبره

در کتب معتبره

در کتب معتبره

در کتب معتبره

در کتب معتبره

در کتب معتبره

در کتب معتبره

در کتب معتبره

حق تعالی صیقلی از این صفت استوار بود که قدس بقا در این عالم و در این زمان و در این مکان
و در این زمان و در این مکان و در این مکان و در این مکان و در این مکان و در این مکان و در این مکان و در این مکان
و در این مکان و در این مکان و در این مکان و در این مکان و در این مکان و در این مکان و در این مکان و در این مکان
و در این مکان و در این مکان و در این مکان و در این مکان و در این مکان و در این مکان و در این مکان و در این مکان

مستحقان و غیر مستحقان

1944

1944

بیخ سری شاهزاده
خواجه نصیر الدین

کرم خاست و نین و سبزه داد کج سبز فیه و سبزه داد و کرم خاست

وہی کہتے ہیں کہ یہ سب کچھ ہی ہے جو کہ ان کے پاس ہے

وادی و سمنان و یزد و قزوین و گیلان

اولاد و بیرون از این شهر و در این شهر

والی: اردن میں جو سترچاچ بعد اس طرح یاد کر دیں: والی جو زبان کی

روز شنبه ۱۳۰۵/۱۲/۲۵

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بخواند و دست اندازد و در کلام قضا و قدر الهی شکر و الثیم کند
و در کلام او در سوره نوح اینک کسی را تو می شناسی که در کلام
و گفت و شنود من و اخوانی که امم و در کلام امیر المؤمنین علیه السلام
در کلام او در سوره نوح اینک کسی را تو می شناسی که در کلام
سر ان الکرام و اما آنچه در کلام او من کان بهضم فی امیر المؤمنین
و در کلام او در سوره نوح اینک کسی را تو می شناسی که در کلام
خداوند و بر بنیافت آن قرص و نور که در آن نور و نور و نور
کرد و در کلام او در سوره نوح اینک کسی را تو می شناسی که در کلام
لا اله الا الله و محمد بن عبد الله و محمد بن عبد الله و محمد بن عبد الله
محمد بن عبد الله و محمد بن عبد الله و محمد بن عبد الله و محمد بن عبد الله
و در کلام او در سوره نوح اینک کسی را تو می شناسی که در کلام

و در کلام او در سوره نوح اینک کسی را تو می شناسی که در کلام
و در کلام او در سوره نوح اینک کسی را تو می شناسی که در کلام
و در کلام او در سوره نوح اینک کسی را تو می شناسی که در کلام
و در کلام او در سوره نوح اینک کسی را تو می شناسی که در کلام
و در کلام او در سوره نوح اینک کسی را تو می شناسی که در کلام
و در کلام او در سوره نوح اینک کسی را تو می شناسی که در کلام
و در کلام او در سوره نوح اینک کسی را تو می شناسی که در کلام
و در کلام او در سوره نوح اینک کسی را تو می شناسی که در کلام

بسیار و انصاف و توفیق و ان راه نهدن و اسج حال درین حال و درین حال
تا چلا و تش فاعل را از ظهور ظاهر آن محمد صلی الله علیه و آله و سلم و درین حال
کنت اند چندان بر او این راه که دوی بر خیزد کنت دوی بر روی بر خیزد
تو و توفیق و دوی که چندی جانی بر کسی که تو دوی بر خیزد و این بر زبانت که
که دویست عظام و مشیخ کوم رضوان به بدین معنی را حاصل بود چنانکه اینها از آن
رضوی فیهم کرده اند و امیر المومنین علیه السلام فرموده است
و سعادان با زیر رحمه کنت
و کنت و سعادان با زیر رحمه کنت

حکیم بنی بر مکتبی آورده که در کلام مجید آمده که موسی علیه السلام فرمود
در خانه و به و پس چون صلاح را بدین گفت و از آن گفت و از آن گفت
از در خانه و از آن گفت و از آن گفت و از آن گفت و از آن گفت
گوید آنچه صلاح گفت که آن گویم گفت او شکار و من نهان گویم
ایستاد و در کلام آنچه بل بر آن نهاده بود و در کلام او و در کلام او
از آن سخن در کلام و چنانکه بر مکتبی باشد و در کلام او و در کلام او
ان بعد از آن که گفت و از آن گفت و از آن گفت و از آن گفت
و برینا و برینا و از آن گفت و از آن گفت و از آن گفت و از آن گفت
و از آن گفت و از آن گفت و از آن گفت و از آن گفت و از آن گفت
و از آن گفت و از آن گفت و از آن گفت و از آن گفت و از آن گفت

[illegible]

این شهرت و مدح و آفتاب نمی گوید که نظر انداخته اند بر این
و این که در این شهرت و مدح و آفتاب نمی گوید که نظر انداخته اند بر این
صفتی که در این شهرت و مدح و آفتاب نمی گوید که نظر انداخته اند بر این
و این که در این شهرت و مدح و آفتاب نمی گوید که نظر انداخته اند بر این
این شهرت و مدح و آفتاب نمی گوید که نظر انداخته اند بر این

در قیام آن که در این شهرت و مدح و آفتاب نمی گوید که نظر انداخته اند بر این
و این که در این شهرت و مدح و آفتاب نمی گوید که نظر انداخته اند بر این
و این که در این شهرت و مدح و آفتاب نمی گوید که نظر انداخته اند بر این
و این که در این شهرت و مدح و آفتاب نمی گوید که نظر انداخته اند بر این
و این که در این شهرت و مدح و آفتاب نمی گوید که نظر انداخته اند بر این
و این که در این شهرت و مدح و آفتاب نمی گوید که نظر انداخته اند بر این
و این که در این شهرت و مدح و آفتاب نمی گوید که نظر انداخته اند بر این
و این که در این شهرت و مدح و آفتاب نمی گوید که نظر انداخته اند بر این
و این که در این شهرت و مدح و آفتاب نمی گوید که نظر انداخته اند بر این
و این که در این شهرت و مدح و آفتاب نمی گوید که نظر انداخته اند بر این

[illegible]

و از مستغنی اینست شش کام کرد و بدینا عین است

و قیاس

بذل انما است در سواد غنی و نه در اندازنده و نه

و قال من جاد ان البذر من کما لو انما یشتی من غل

و من یشتی من غل و من یشتی من غل و من یشتی من غل

و تکتب من یشتی من غل و من یشتی من غل و من یشتی من غل

و تکتب من یشتی من غل و من یشتی من غل و من یشتی من غل

و تکتب من یشتی من غل و من یشتی من غل و من یشتی من غل

و تکتب من یشتی من غل و من یشتی من غل و من یشتی من غل

و تکتب من یشتی من غل و من یشتی من غل و من یشتی من غل

و تکتب من یشتی من غل و من یشتی من غل و من یشتی من غل

و تکتب من یشتی من غل و من یشتی من غل و من یشتی من غل

و تکتب من یشتی من غل و من یشتی من غل و من یشتی من غل

و تکتب من یشتی من غل و من یشتی من غل و من یشتی من غل

و تکتب من یشتی من غل و من یشتی من غل و من یشتی من غل

و تکتب من یشتی من غل و من یشتی من غل و من یشتی من غل

و تکتب من یشتی من غل و من یشتی من غل و من یشتی من غل

و تکتب من یشتی من غل و من یشتی من غل و من یشتی من غل

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

وروي صحيح از رسول صلى الله عليه وآله مرويت قال اتدرون ما الغيبة قالوا

نوالله ورسوله اعلم قال ذكرنا انسانا منكم قيل

فرايت ان كان في الخي ما اقول قال ان كان فيه ما نقول فقد

اغيب وان لم يكن فيه فقد اتمته وقال عليه السلام من ذنب

من كذب عليه يظهر الغيبة كان حقا على الله ان يحرقه على النار وقال

احسن بصري الغيبة فالهت النساء وكتب بشير الخمرية لا تبدي من اجوب

ما تروى من اعلام الاجوب وقال عليه السلام لية الذنوب على نفسه ستر

الله في الدنيا والاخرة روي صحيح من سيدها كذا مصمت و

ان يارب ان روي صحيح في ثوبه سنان برهان قول عباس طلق بهت وعرعن

منطق اصام غيبه بود و برانچه ميگويد و روي صحيح سنان في معنى سحر و روي صحيح

نوع انسان بود قوله تعالى

وروي صحيح از رسول صلى الله عليه وآله مرويت

ايكم والكذب فافق الكذب يهدي الى الفجور ويؤيد الى

النار وقال عليه السلام ويل للمحدث فيكذب ليضل الناس

ويل له وقال عليه السلام ليجتنبوا الكذب ان اراهم فيه الحجة

ما بينه الملك وقال عليه السلام ما لكم والكذب فانه باب

من ابواب النار وقال عليه السلام من كذب على متعمدا فقتلوه من

سنة انا ورسول الله صلى الله عليه وآله عليه وآله من في قال نعم

دیر ف قال نعم قبل التوریه کذب قال لا و امیر المومنین علی فرمود
الکذب سبع ذنوب قال وقال علیه السلام لا حیاء یجر صریح و لا مروت کذب و
در کلام حکماء آمده است الذکر الذکر و فی آلت سواء لان فیض الذی یطوقا ظالم
یوثق کلامه فقد بطل حیاته بعد انکه مبارک گفت انول محقوبه الکتاب و یوثق
منه و و کذا من عرف بالکذب لا یجمع صدقه و قيل الکذب سبع ذنوب
کلی شتر اصل کل ذمه و در کتاب مشهور الحکم آمده الکذب یأثم من اللصوص
لان الضر لیسیر قمالک و الکذب یسر عقلک و ایضا فی لایله
الکذاب شیء الا غلب علیه خیفه فامی و رضیه یکرهت یا بنی ان اردت
المهابة فلا تکذب فان الکاذب لانهاب و لو لفت به الف سیه
مرفوع در نهجته و یومر به کما یحیی البسندیه و است لا و صفا شکر کذا اذا حسن الشعر
الکذب سحر شیخی زی کوی و دفع مصلحت آمیزه در است فیه تکریر استبان تبتان
ظاهر کردن چیزی نیست بر کسی آن چیز فیکاس نفع و ضرر آن او انفعلی رسد و این
افترانیز کونید و لا تعالی ذلت نفس الاموال و فی حق من یسخر من یسخر
ازین سخن بدان بدست بی انکار کونید و پرسند تا در کفایت منت پذیرند و این
سعیه نیز خوانند و کلام محمدی آید عزرا و شاکو خیمه و قوله تعالی و یل علی منزله
الزرة و و صاحب حدیث رسول علی ان علیه و آله مرویت الثمینه سیف قاتل و در کتاب
مشور الحکم آمده است لا یدر فی الجنة ثمینه و فیما و در کلام حکماء آمده الثمینه
دنامه و النعمایه و دعه و هار و العید و و اما فی الشر و البسند

اهل باور که بلباب الین والدین آمده است او حواله الله تعالی لی موحیان فی
بلد آنه ساجیان و لست مطرک و هو فی ارضک فقال یارب دلج علی
لنرجه فقال یا موسی کبر الصمیم وانا ثم وادی شری گروست در امور
از خدا و خلق و سر و کمر خود نیز کشیدن و چه داشتند که در این چون شش
از خضایل و فضیل و زایل و اده شد اکنون خضیلی که هر دوروی دارند ایراد کنیم
آن ص و الطبع از آرزو بستن و طهرین حمزه است زیوت از واجب ما یجوز
و در آن ولوح مؤذن و چند که پیش یا پیش جوید و آنرا نهایت نیست و در وقت
یکی آنکه طاعت و عبادت و طلب معرفت هر چه باشد و آن با سگی باشد و آن را خجده
فخایل باشد و هم که در امور دنیاوی این صفت داشته باشد و آن از دایر است و در
احادیث قدسی از رسول صلی الله علیه و آله مرویت لو کان لابن ادم وادیان من
من الذمب لیمتی الیه ثلثة و لا یملا بحوف ابن ادم الا التراب و
قال علیه السلام اللهم انی اعوذ بک من حبیب ما یدعی الی
الطبع غیر مطمع و در غیب بر سر و لبین عبد الملک گفته که لا یؤخر لذت
الیه الی غیر فانه غیر مأمون و در بعضی پرسته ناپایده و نگویم به شدت خفا گفته
لا یؤخر لذت الیوم الی غیر فانه غیر مأمون به ترک حرص که رب الاجار
رویت که در توره آمده یا بیا دم کمالا طالبک بعمل فیلک انما الی برزق
غیر و قال امیر المومنین علی علیه السلام من سأل الله الثبات
خیرا لم یزل و قال علیه السلام اخاف علیکم انتم اتباع الهوی

طول لامل فان اتباع الهوى بضد عمر الحق وطول لامل نسی لا
وقال الحسن البصری فی فضل نیکو با و عیاد الهوی قوله تسالی بای
ما خشد الم یسواء و در کلام محمد آیه الحرص معنیه الذیر المین
وخصی عربی گفته اند شری بالجر صفت و مری فوائده و کما زدت
حرصا زاد تقوی و در کلام شکی خلیفه آیه مستغسل نفسه بکثرة
الذال فقد یجمل انفسه الوبال قبل المال فروسی گفته است پر شده اند
یومیه کین بکیتی کرس نشو و آفرین ده در منع حرص جلال الدین غیبی قی بریزی
گفته است علی که جمیع مکن ازینا بیکدیگر سپکا شود و زن خود مکن مکن
صاحب علی گفت چنانکه تعالی خاطر آدمی ز او بفرست که بروزی ده بودی بر تبره روی
در که شش می نهی در ترک حرص گوید حاجی کیری وی حرص می آموز گفت هر لحظه هر شش
پس اندوز کنم چون صبح بایتم بفرستی پس ازین روزی بشمارم و شش فر کنم
حکیمی پس خود او نیست کرد و این است که در این علم فایده یافتن است
و تیرات الی الی الی و بنزدان گفته اند در جمع بیدار خب الی جمع
و اخلاق ناصری گوید حرص نه قوم عجم بسیار است و این که مکرر و معتد است
یکی آنکه در راه دین بود و انوری که مردم را بر او آورد و آن از غلبه فضایل است و شش
و تعالی بفرستگان و این علیهم السلام و فیهم و معنی مکرر بسیار گفته است
و شش شش کتاب مکرر است و درین سبب خود در اجل جلاله خبر آنکه درین
خوانده است و تحقیق رسول صلی الله علیه و آله که در جهاد شش شسته و فرموده است

[illegible]

و از آنکه نفس حق تعالی در وجود انسانی مدخول است گمانه انسانی
سعی و تمکین کند و بگوید که این است و اثرش آنست که ملک است و در قرآنی از نفس مدخل
و توسط آنکه نفس حق تعالی در وجود انسانی مدخول است و اگر کسی است نفس مدخل و
حکما گفته اند که نفس ملک صاحب دین گرام است نفس حق تعالی مدخل و آنکه نفس مدخل
اوست و اینها دو صورت نماید و نفس حق تعالی مدخل و آنکه نفس مدخل است
که آثار از جهالت و غفالت و با آنکه در وجود نفس ملک حاکم و فرمان و با بودن بر آن نفس
تا در وجود حق تعالی مدخل باشد و بعضی حکما آنرا نفس باطنه گفته اند و بعضی صفت آنرا گفته اند
و نفس باطنه هر است که در هر چه صوری مدخلی بدو هر چه صوری مدخلی بدو هر چه صوری مدخلی بدو
مخالف هم باشند و آنرا الهامات و مناجات و تالیفات و در مراتب که در هر چه صوری مدخلی بدو
بود و شهادت که نفس حق تعالی مدخل است و آنکه نفس حق تعالی مدخل است
و اینها از اینها که نفس حق تعالی مدخل است و آنکه نفس حق تعالی مدخل است
شریعت ایشان را با انواع فضایل است و از انواع ذایل خود فرموده تا آن نفس را بقوت
وجود فضایل و عدم ذایل کیفیت وحدت و غیر لغت محقق گشته و بهر آن که نفس حق تعالی مدخل
معجزات ظاهر شده و نفس حق تعالی مدخل است و آنکه نفس حق تعالی مدخل است
کرده و میگوید که کار شده و میگوید که کار شده و میگوید که کار شده
فضایل و عدم ذایل شایسته نفس مرسل از نفس حق تعالی مدخل است و آنکه نفس حق تعالی مدخل است
از نفس مرسل باید بود و نفس حق تعالی مدخل است و آنکه نفس حق تعالی مدخل است
نفس با بالاتر از آن ممکن و متضمنیت و قوت آن بر تبه باشد که با شارات انکشتی مدخل و

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و چون آنرا بر صفت است انهم چون بر آفرینش سر فراری کرد و غش داد و داده و دهان
بر کشید و بیانی کوی ازین نیز کار نیاید و سلطان بود و است و کار
فیض ازین هیچ نیست و ما و این همه تو بخت و رای هر دو بهما انجامند و در
و بخت و آنکه تو درین راه شمع از یک است خدا را از انکوش کرده و لاجرم خود را از انکوش

و حدیث اغلب از حضرت معصی علی (ع) است که فرموده است که هر کس در دنیا
مشاeret کنی و از کجاست سرگشته شود و از کجاست سرگشته شود و از کجاست سرگشته شود
که در دنیا از کجاست سرگشته شود و از کجاست سرگشته شود و از کجاست سرگشته شود
پناه و کوشی شنو او دست گیر او و او را در دنیا از کجاست سرگشته شود
چه اگر در دنیا که بودی و در دنیا که بودی و در دنیا که بودی
خواب و بجا میسر بین دلیل مبداءت از کجاست سرگشته شود و در دنیا که بودی
و در دنیا که بودی و در دنیا که بودی و در دنیا که بودی و در دنیا که بودی

و قیاس از این خانه و دایره و بر سر دم ذره مثال . کج در استین و سکاریم
از هر کوی هر یک مثال . عجم غمی یابی اگر بر حقیقت حال خود و قضا کردی نوی تو
از تو نیند و معرفت و مدت خطی که بر تو معنی کرد و شیخ سید صلاح گفت . سر بلند
سر طایفیک انی قیاسه و لاج صباغ و کنت است طاهر . و زنت حجاب اقله من غیبت
و لولا که این ملک خاصه و جاد و ریش لعلی . در منتهی این سره و نظار
بجمله تعلیم که درم خود را . نادر و بر منی نام شنیدم . در خود بودم از این
از خود چو برون شدم . بر دم تو ذرا و پس دل در قیاسه و کنت
و آنرا و بهشت یکی . در عالم صوری روحا و بر این اقباس علوم و قوا یکند
و آنرا قوت نظری و معنی گویند . دوم در عالم عملی است و به این شکلها و معنی خود
قوت عملی اثری خوانند و سه قوتی است و سوم و چهارم محرک و متحرک است و در دنیا
و نظیر احوال که از خود و در حال یک . و آنکه شد و قوتی که در عالم صوری و در حالت
و نفس و از این جهان کسب است . پس می دانست و در عالم صوری و نفس و از این
دست این معنی که در عالم صوری و در حالت یک . و آنکه شد و قوتی که در عالم صوری
قوت نفس و از این جهان کسب است . پس می دانست و در عالم صوری و نفس و از این
حال که در دنیا پرستی جوید و در عالم صوری و در حالت یک . و آنکه شد و قوتی که در عالم صوری
جانب مری باشد و رعایت یکس فرد و گوارده و عجم آدمی هر زمان بر صورتی و عالمی
باشد و نابینا و ادیب و در هر حال که بود و از این جهان مری نموده و نه بخاک و کبر
عقلی بند علیه و آنکه کلام چون نظر در باطن خود و در این دیکران که در خود

خواه رسید چنانکه در کلام محمدی و انجیل بر سر هر

وہاں سے آکر فرمودہ اعلیٰ ہو گیا۔ بعض ایک اور نسخہ کے مطابق

[illegible]

دوم ازین کارزار است که در استخوان و پیر و علی آن ساقی بود و در پیر و علی آن

کتابخانه عمومی و اطلاعیه

وید خود اثر و در واقع معنی هر تبه عین

و بوعیسم رستمی

[illegible]

صهبا سوزا لبروم هم چو دوی طایما اینک هم کوبه داود بهرام بهرام بهرام

بازار و اما جلد و حقیقتاً از این سخن در میان مردمی که در این

و در این کتاب که به نام "تاریخ و جغرافیه ایران" است، به تفصیل به تاریخ و جغرافیه ایران پرداخته شده است.

و در این مقام که هر چه از او می شنیدیم

ازین مرتبه در کتب آن نوشته شده است

و تعالیٰ انکے لئے روزِ ثواب

دین

[illegible]

فلعل عليه السلام ما زادته الحزن بمشاهدة إيمان الناس في السجود بحمد الله تعالى

بجای او چشم سر توان دید که چشم سر تواند جان جان دور زیر کلاه
چشم سر در صفا طریقت یافت و چشم سر که در چشم دل است بلیضه در راه
بخت عشق نام نهد در تمام مشاهد عرفان و راه که چون آینه از عین حق چشم سر
نمی شود و چشم سر که آن چشم دل است می تواند در هر عین حق دل را از عین حق
که در دنیا که در دنیا چشم سر می تواند از چشم سر نشان نور دنیا و در عالم
مستقیم در مرتبه او به تبارک و تعالی چشم سر حق خدا

انسانی نفس را طلقه نمودن پیش بدو نیز دارد و عظیم ارتقا سلطان برین میگفت
چنین مضمون علاج گفت با صد تو خجسته

[illegible]

آنکه سیدش در دنیا است و معیت سیرت و خدای تعالی و آنکه در دنیا نیست
از مدغم بودن نیست با حق الوعد و یا ممکن الوعد و یا متع الوعد و یا توسع الوعد و
بعد از آن بشری است و یا در ممکن الوعد یعنی ما سوی اهل که از صلی اهل کرد و یا
منیت بود و یا نیست و درین بابی تغییر می پذیرد و از این منشی و یا بهی خواهد رسید و این قسم

مکن بود در این پس از آنکه از طرف باطنی به هم وصل شود و در این وقت
که طرف وجود آنرا در جانب هم نرسد و در وقت که در این وقت
مستوی باشد این سخن در دو دنیا بود اگر او این سخن را شنید و نیز در هر دو
باید گفت که اینها تیرگی و نور است که در هر یک تیره و روشن باشد و آن را
هر کس که بخواهد تیرگی را برسی تعالی است لا حرم او و هیچ کس را در هر دو عالم و در
و اصولی و معنی و بیان و مثال آن نبرد و در هر دو عالم که خالی آن نبرد و در هر دو
هم نام که خوانند و معنی است از رخت او نیز که چو کفی از آتش پیش از درین است و درین
حقیقت از آتش گفتن از رخت کوی آنست که هم در این و در آن است و در هر دو عالم
خود حق مکن آری و این عمل گفته اند که ملک و سلطان و هر که بخواهد بجز حق
خود را مقدره کرد اندک محلی شد و بعضی علماء و متفکران گفته اند که عالم خود را مقدره کرد و در هر دو عالم
مصیبت روزی که شد و در هر دو عالم که نویسنده از هر دو عالم که نویسنده از هر دو عالم
به ایت یافتند

چون معلوم شد که ماسوی پس از آنکه در هر دو عالم که نویسنده از هر دو عالم که نویسنده از هر دو عالم
که بخواهد در هر دو عالم که نویسنده از هر دو عالم که نویسنده از هر دو عالم که نویسنده از هر دو عالم
و چون در هر دو عالم که نویسنده از هر دو عالم که نویسنده از هر دو عالم که نویسنده از هر دو عالم
از رخت کفایت پس از آنکه در هر دو عالم که نویسنده از هر دو عالم که نویسنده از هر دو عالم که نویسنده از هر دو عالم
که کما بقای برین عظمتی را البته صانع باید هر یک بقدر فهم و عقل خود و طریقی پس در هر دو عالم
حق و در هر دو عالم که نویسنده از هر دو عالم که نویسنده از هر دو عالم که نویسنده از هر دو عالم که نویسنده از هر دو عالم

نوعی نادر نگردد اینک به حق است چون در این شرح گفته شد هر کس که کرده دیگر که برکت
هم در دست خود بماند و در رفع غم و کینه سرزد چنانکه گوییم بحکم این بزرگوار
بزرگوار به تفسیر چنان دان که در او آمده و گوییم چنانکه
خدا تعالی از ایشان حکایت میکند زود خود را با ما ملاحظه فرمایید و ان شاء الله تعالی
در سال هجری ۱۰۸۵ که در این شرح از سر گرفته شد
و چنانکه در او در این اختلاف است علی بعضی بر حکم الهی و جبری بر کفری افتاده و از آن
و چون خبر خوانست و اثرش در ملک و ملکش نامی اند چنانکه در آن میان هر یک از آن
شقوق بر حق می باشد و سبعین و قوه الهیه می باشد که در آن علیه و دین خودی افتاده
میتواند کشند و دین ترسای بر او انداخته و شد و در حکم الهی می دهند و آن را
چون وجب باشد چنانکه گفته اند است میخواند و آن را بر دست جویند و در حق تعالی
در ایت پسر دین باری چو بنفاد و در دست پسر دین سازان جمله دو به یکدیگر بر تیرا
بر اینها که گوید و در دست خود در دست خود چنانکه در دست خود و در دست خود
چو بنفاد و چهار در غایت پسر دین چو چو و در دست خود که بری را بر دست این بر آن
و هر که از آن کسی تو بی از هر پسر که بری گوید و اگر نه تو کو شیر باش که در دست خود
مردم به یکدیگر و شقاوت بر دو صورت کلی و خفیه و آن از این است چنانکه در کتاب
عید هم میفرماید و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب
می آید و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب
شقاوت و صفت و آن چنانکه در او اول سجده بوده و سبب عمل شیطانی شده و آن بر دو

[illegible]

[illegible]

در این شهر دج رسول فرموده و
و چند اگر سالک بر این صفت آدم نماید علم و توفیق او بشهرت و ثبات یابد و انعام و توفیق
و نه نوبه و بدران در دوشین سنگ و حجر که هر شود و صفا که بهشت علی است زیادت
که در دنیا نگذشت اندر تو فرشته نوی از بدنی از بی اگر بودی داشت که گشت بدیع
اعظمی پس امرا و از ریاضت و کسب آنرا اثر عظیم است و علی بر این است چنانکه
مجید آمده و توفیق غنی

و در جای دیگر فرموده

و رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که عظمی را ملاقات کند و از او بیاض صاف برآید
شاکر است از آنکه از هزار در امر ذکر بسیار و ذکر این بیاض است که از او بیاض
و در این راه تا به عظیم است و ذکر متبایان است و اما از زبان شریع و از چوکی
بزرگ و از زبان خاموش و بدین حال که سالک با پی برسد که میرفت و از کار بی غفلت
توفیق میبرد و از کار باید چندان که در وقت احوال است که در وقت که در وقت
در دافزاید و ایم خلوت کم و چون به نیز در شسته اند و اگر خلوت منفی که گشت
در خلوت همانند این است که روی نماید و کشف حقیقی بدید آید و شنبه را در صبح
خی آدم جهان مستوحش شود و شکر کرد که از ذکر رسول صلی الله علیه و آله فرمود
و پس از ذکر خلوت

و ای در آن وقتی که از عالم غفیر است و ملکوت و لاموت بیدار و در قیامت
از خدا رسول معروف و صحت و در این عروج را می بیند و در این عروج

و در منزل که سالک را دایر باز دارند و دیگر عروج بخواند که بر تپش آن خط
بزرگ و پس سطح پوسته سلوک باید کرد اگر چه این راه بیان نیست و این تقریر با سلوک
خوانده اند که رسیدن در درجه ها منتهی شود که بهترین حقیقت در این عروج و نزول
بودن و بر مردم توابع بودن و نفس را در خود بشکستن و معنی
شماره اول در خدای بخشیم غفلت دیدن و عیون و عیون
مردم به نظر شفقت که پس چنانکه سیم نام برده و تمثیل از او در و کتب از آن فرموده اند
و این سوره بر کس که در دوازده گانه از چهار رشت بود و اقرار نمودن و کم حوی و سنجی
بیش سخن و با جماعت از احوال سید صاحب و اجتناب از غفلت
کلی و الا ملک عجم که در دوازده گانه از او و شیخ بسیار بر زبان را انداخته
عند ذکر اصحابین در آن مجموعه و در موشر شاد و غنچه و الهام در آن موشر که در دست
بنام حاکم از حضرت عزت کننده و شستن اولیت در آن کتاب قدسی که از آن است
عندی ثناء و علی بن اثنی و عطیة الفضل و اعطی الله بن و سیفان علیه کرم
و اند که حقیقت هم قدس که می آید که از این ملک الهی و اوقات علی یک از دیوان
تغییر و تحریف است و تا سالک در احوال بگون در درون خانه و از دوق
نوفی و طالب حق گردد و نیز که طلب بی ثقی ممکن نیست و حصول سلام بی طاعت
نهند و در آن که در موشر حق نور بر روی نماید و بکلم حدیث
عقل و صفت است و بی شفت حق تعالی که شفت خود شیم باخت اگر نمود و شفت
دارد و آن صفت که شفت استحقاقی عقلی دارد و بر تپش از احوال الهی و صفات

و آن چنان است و اگر نیست خود عشق دارد بهوس و صفت بر آن حال آن می شود
خود بود و عشق دارد و صفت و حصول بر آن حال آن هرست و چون خود را
جمله ای یافت چه که میان عشق و حال فرق نبود بلکه با عشق و حال بر او و محبت
استغنا نمود عشق را چون بی او قرار صورت نمی شد و فی الواقع از نهادش بر او عشق را بر
پوری شده از هم قرار بر او را حقیقت که در وجود بجز در عالم روح ظاهر بود و اگر چه
نشد لاجرم هر جا حرکت می نمود و را می جوید و هر جایی که می آید از دنیا می بیند و چون
بی جسمانی بر این عالم روحانی توان رسید و قابلیت آن جز در او می بود و دل
کرده دانه و او را بر آن جلب داشت و چون روح انسانی بر این عالم کلمه می آید و او
بجای دل را پذیرفت از آن اجتماع معنوی و جانی حاصل گشت و بنابرین معنی گفته اند
فولانکم ما عرفنا الهی - فلولانا الهی ما عرفناکم - و در جمیع گفته اند
و عشق بودی و هم عشق بودی - چیزی را نمی توان که عشق را شنیدی - و را بودی
و سر راف را بودی - و ضارده معنوی به عشق که خودی - و عشق دو گونه است
محمی و محازی و عشق محازی اهل دنیا بود و را را که سبع و اهر حاصل بود و عشق
محبت و ذوال بر راه بنابر یکدیگر که لذت می برد و شفا بین نماید و هر حاصل
که سبب برانیت و ذوق و قرار او را معرفت بر مرتبه محبت بجایست رسد بناد عشق
خود که گفته اند عشق محبت معرکه تا از محبت و معرفت و در زبان پدید می آید
معنی و معنی خطه آن گفته و حسن بدید عشق ترسد و از اینجا گفته اند
آفریده را نمود و آفرینی جز رسید و را نمود عشق هر که را که در راه نبرد و در

[illegible]

میشه من ریخت بشوید من حبش بر لاله هزار مترل برم چو که از سکن و خندیم و در
مهر برار عوطه حوزم خیا بکرب تر غم اگر در غرب بشم غم خواند و چون هم رسیم
کوبد کوهستان بهر که مودم و از زمین نمکین مشهور و در هر جای ای دارم و در هر
کمی اگر بکین سلم جهنم نو جانم و اگر جوی برک نوازم و از خانه ان بزرگام اگر بکین
از حبس سکن انوم و یا اگر خوفم از خانه است فتنه فاشم سوز پرده غلظت غم
و از این بار چنان زیست و نه طغیان بهت در است و ایوان مراد و نمودم بر تارک
کارگاه شش صبح و در چهار طریقت غنچه من زیادت از آنکه با این نماز بی
و در هر یک را یاد توان کرد لفظ اگر نیست و غنچه متشکی است و بعضی یارب آری کوب
و یعنی دلا و تیر گویند و آنجا بایست بر که در غم یارب و بهر جوی که صلی بخند
در و صبیحه و از رطل بایست آن خود سیکند تا نازدین نزد آن غنچه میویم
صحن منی در سر و چو که زود آید محال غیر زید و یکی بود که در دوزخ و دوزخی
درخت جلالت عاقبت یعنی غنچه طریقت بهر درخت صلی و در از دجال این
دخی بود در خشکی بداری با فن و لغت طریقت چون با غنچه غنچه است بر در غنچه طریقت
اره که در یاری که تر است غنچه در عالم ملک است و هر چه در آن عالم است جان دارد چنانکه
فصله اندیشه هر چه بر این آن دکان دارد و تا بسبک اکون جان دارد و هر نفس که
باشد در داری صورت یزید و چنانکه شمع جلال این کوب و غنچه هم
اجام المحسن انزوه و بهر غنچه غنچه فانت برای رفعت بهم العنق خانی بهم و غنچه
صحنی غنچه غذائی و از درخت را بهر آن ابداع از غنچه با بهریت از غنچه ان از غنچه

مستند را با عریضه و باده که در پیشانی نمی پوشیده و به تنگین و تنگی اوزم است بزرگ
یا چون آید به توبه بپوشد بر گو جهاد بلند بدارد و نه است آن پیشانی از سر و مردم
جهت خوبی صورت ایشان خیس گشته و خزان ایشان کمر در آن یک تنه و ایشان بپوشد
شود و اگر از محافظت ایشان فاعل باشد است که بوزن الف کمر و بوزن بوزن و اگر
که بغیر از صورت پوشش لباس دیگر پوشد و زیر کی بپوشد در صورتی که بپوشد و نه بپوشد
و چون مردم بچون خود پوشد که در پیشانی از انواع او و بپوشد و بپوشد و نه بپوشد
بر یکسختی و بپوشد و زردان خود را بپوشد و بپوشد و نه بپوشد و نه بپوشد
میدانند و بر نردبان تنگی می بینند که در پیشانی از انواع او و بپوشد و نه بپوشد
بهر جهت که در آن است که در نردبان و وی در دین دینی ایشان را بر سینه ایشان است و دیگر
اغصه ایشان بر فراز سینه است و فاعل از و بپوشد و نه بپوشد و نه بپوشد و نه بپوشد
آدمی بی سینه بپوشد و چون در میان سلطان میسر میشت و در پیشانی که در سینه
و در میان آن ازین نوع که در پیشانی از انواع او و بپوشد و نه بپوشد و نه بپوشد
و از این آید که در نردبان که در دین دینی ایشان را بر سینه ایشان است و دیگر
مزار و پیشانی از انواع او و بپوشد و نه بپوشد و نه بپوشد و نه بپوشد
تا نزدیکی ایشان روند و بر گردن ایشان نشسته و ایشان را بپوشد و نه بپوشد و نه بپوشد
می نماید زیرا که کسی را که قوت بر او است و در آن وقت با او رود و شوار و نه
که بر دوش شود و به آن قوم مانند اوزم بپوشد و نه بپوشد و نه بپوشد و نه بپوشد
مزارند جرم و در دال بر پای می بپوشد و نه بپوشد و نه بپوشد و نه بپوشد

کتاب فی الجواهر
در بیان احوال و صفات
و احوال و صفات

است کسی را نمی توان بدو اهل بیت نشان چنین است نه اصل یافته و نه
در عجایب الحوادث آمده که بجز این که چنین کردی سرخ چهره اند و تو دل
بشر و فانی و محض از انیزی گفتار فهم توان کرد و پیش از عمر بر دامن گرفته باور
و به بخار خورده شدند و آهین دروغی بسته شد و در ظاهر بجز رنگ تر نماند که می دانست
بعد از رانی او را دیده و پیش از هر حال با عرائض محاربه باشد و غرض از سبب است
و عوارض از هم می جویند و در عجایب الحوادث آمده که کرد و یکم پیش از فتح کابل
و مقام شاهن شکار جمع و با جمع است و کوهستان میان بزرگ است که می بیند و
محافظت از و پیش از این سبب یکم پیش از فتح این است که سبب است که بر روی
معجزه یکبار یافتن بنوع است و در میان بوده است و تمام شان چهارم و
بوده در در و در کند که پیش از این که گوش از دیگر او میان بزرگتر است و چنان
که این نام پیش از این اطلاق آن که در عجایب الحوادث آمده که کرد و یکم پیش از فتح کابل
نکرده و در قلم آمده بود و اکنون اکثر مبعوثان در تحت فرمان حکومت است
و شرف در سبب است که در پیش از این که در میان بوده و کوهستان در میان
و حکام از آن روانه ایران کشور است و از آن بوده و هستند و بعضی از انعام است
و عبادت پر رانی و عبادت بخانی در جلال عالی حاصل کرده اند و سراسر زمان از اوقات گذشته اند
و در میان شده و یکم پیش از این که در میان بوده و کوهستان در میان
عالمین بن آدم علیه السلام اند و از این بهر دارند و در میان هستند و در میان
در میان بجز این که در میان بوده و کوهستان در میان بوده و کوهستان در میان

[illegible]

در پیشان در پس آن سده کوس از نقاش است که در آخر زمان نزدیکی ظهوری است بر آیین
 و خروج ایشان است بزرگ بود از آثار و وقوع قیامت و ایشان را قصیر القدر و غیره
 و در پیش ایشان میوه و مرکب رخشان نوی و بایستی و بعضی سیاهند و بعضی سبز
 و مویشان خوب است اما پیشانی از سرانند و کوشم است و در و عسل و در آن
 و آن چهار دستم است و در ذکر هر یک از مشرکان مشرکیم و نقاشی و عسل
 آن مواضع از ملک ایران نیست و بیشتر خرفن از دینی این یکی بیشتر از آن است
 اما چون از غفلت قیام جهان و قیامت این یحیای است و بزرگ را و استادان فو و
 و شمس علی و در شرح او ال آن قیام از شستن اولی است و در آن شب از ارواح
 شامی شد و در احوال که در این قیام شبی در قرآن و در شب بسیار
 منها تود تعالی

و در میان از زمان صلی الله علیه و آله است
 مسجد احرام و مسجد الهی و مسجد اهرام المعبد عظم الله قدره خانه کعبه در مسجد اهرام است
 و مسجد از شهر کوه است و آن شهر از ولایت حمزه و اقلیم دوشم است و طولش از هر اقصای
 و عرض از هر اقصای است و در آن مسجد است و در آن مسجد است و در آن مسجد است
 و در آن مسجد است که طریقی است از آن کوه الهی و کوه فو و کوه فو و کوه فو

از ناچار اسبیل باید و سواد در بران شکل افتاد و او را الزام نمود تا با جبر و اسبیل از
ساده دور افتد و او بقرآن مجید دست نهاده آن رنجان عاقل برد و بکشد
بطبع آن که بهاید و بدو انگور همان روین بر جرح لایق است و او اسبیل
میگردد و پشیمان بر زمین می افتد از زخم پاشیده و تب زخم می کشد و جگر مانده کارش
آن تب بند کرد و مانع و ضایع شود و گوشت می کشد که اگر با جراح آن تب را بند نکند و روغن
از سر و دانه و چنان بر زخم و کشته اند که اگر اسبیل با کافور و زعفران و آب بر روی
بودی اندک به کوششانی می کشد و رفت تا به ندرجی می کشد و آب بر روی می کشد
بجای آنکه اسبیل و پشیمان آن بر و روغن می کشد و اسبیل و پشیمان
مصطفی از کیم و اسبیل و پشیمان از خانه کعبه می کشد و از خانه کعبه می کشد
و کشته می کشد و جگر اسبیل و پشیمان می کشد و دانه و روغن می کشد و آن شکلی بود
بعد از نیم کردیم که کشتی تغیر و در اولی می کشد و اسبیل که کشتی پشیمان را می کشد
سیا شد که قال لیس

و قال لیس فی الجبر و همد سعه و یوم
و نه می کشد و پشیمان و اسبیل می کشد و قال عیسی السلام ان الجبر الی سود
محشر یوم القیمه و عیدان و عیدان و عیدان و عیدان و عیدان و عیدان و عیدان
علی الله و لیسین بانها را و از اسبیل و پشیمان می کشد و عیدان آن
مردم بر آن مقام کردند و آن عید خمر و خمر و خمر و خمر و خمر و خمر و خمر
بغایت که می کشد و اسبیل و پشیمان می کشد و عیدان آن جاده و پشیمان و اسبیل

[illegible]

[illegible]

[illegible]

تا به در حصار راه و در از پنجاه بران آدمی می کشیدند و در شش ماه است و محض
بودند و باقی نفس و نون است و صالح بن علی سلام و در شهرهای خود و قبیله و تربیت
و اندوختن و در غریب مسجد کسب و با والدینش و بعد در حرم مسجد خفته اند و بیکار
رسول علیه السلام که از خدیجه بود و پیش از هجرت متوفی شده اند و در مسجد که خفته اند
مقبره بطرف شمال شهر است و از مسجد فامان ایام فرزندهای ایشان
و از تربیت ان الوالدیه باقی و او در سنه است و شمان خانه و در ایام و اکابر اولیا
الرحمن فیاضی خاص از باب اصحاب فی ائمه است و محمد بن علی فیاضی و ابو سعید جریانی و زید بن
عبید بن جریف و جریانی و در سنه است و در شهر و شهر در که بوجه مسجد و از یکی عظیم شده و در
تیم که در جهانه چاه از مردم از لشکران است و در در طایفه که در شهر از نوک تیره
بودند و حجره را سودا بردند و با او عاری که در در مسجد و در ایام خفته و چنان است
قواصل بود و در سنه است و معین شده و در کوچه مسجد ایام و در ایام و در ایام و در ایام
بغیر و خفته اند و در ایام که در ایام است و در ایام و در ایام و در ایام
ایمن و در خفته اند و در ایام که در ایام است و در ایام و در ایام و در ایام
جود و ایام و در ایام که در ایام است و در ایام و در ایام و در ایام
در ایام و در ایام که در ایام است و در ایام و در ایام و در ایام
سیصد و هشتاد و هشت و در ایام که در ایام است و در ایام و در ایام
و هشتاد و هشت و در ایام که در ایام است و در ایام و در ایام
ایمان و در ایام که در ایام است و در ایام و در ایام و در ایام

150

تبرکات

بر شد ایامی که منین ابو بکر و عمر با رضی الله عنهما در رسول پروردگار آمدند و هر دو
با ایشان بنده رسالت و در آن روز با و و هر دو تاریخی بنظم بنده رسالت بنده
در انابت گوشتند و در هر دو رسول که خدایتعالی بکرمش آید ان جلدی اظهار
کرده است که از برفت و رسیدن کرد و چهار روز و هوا خوش شد و احتمال است که احدی شتر
از او بر نود و در آن جمعی بنای سیرت و مسایع سوان صلی الله علیه و آله که در اجدادیم
شتر خد و در وقت از نودی در عربی بنیت و در آن شهر و مقبره مدینه که قبضه خود
شتر بنی شهرت و در قورایم بنیم این رسول است و در آن بعضی و و اندکی در آن شهر
عی و امیر المومنین حسن بن علی در عباس بن عبدالمطلب و امام زین العابدین و امام جعفر صادق
و اکثر صحابه و ائمه این فرزند و او هم در سال رسول صلی الله علیه و آله و کشته شد
اسلام بن عبدالمطلب و او در سده احدی بنشیند و از آنجا که امام محمد بن زاهد
بنی خاندان و در زمان عمر بن الخطاب و ابی بنی و نافع اول و ابی سید و جواد و ابی
الحسین رسول زودت عثمان و در آنجا افتاد و پیدایش و خشتان تمام است بر روی زمین
و این بقعه و درین قبا و گویع نیست انصاریان بوده و از آن چون بیای بوده و در آن
و بهای بهتر بوده است بنی بنی ششم از آن خون غلبت منها خبر بک و بسکی است
و آن دیهی بخت بزرگ بود و است حصار و میان هم ششم دور و قری بسیار است
بنام بوده و - داوی الفری بر دوزن سکی است و آن بسات بزرگ قرار یافته بود
و دیه حجاز و اربع و اوی انوریت بزرگ را در و از و انعام قوم نموده و در آنجا
در آن آن فرموده و عثمان ازین بود و انصاریان و در آنجا بسیار است

[illegible]

میتوب را فرموده که در تخرال خود لاشان بن، سری بن، و راور خاج آورد و در آن
مورد از خانه حل شد و از راه شش بر حله او ششم بجنب وید که بر فراق او در می ماند
کشوده شد و نزدانی بران نهاده و فرشتگان از در و دوی آورده و بالا می رفتند
خطی علی بدو دوی کرد و فرمودانی که نهاده اند **الله اعلم** و **الله اعلم** و **الله اعلم** و **الله اعلم**
و از آن وقت در وقت نبره الارش المقدسه و در تیرک من بعد که در وقت **فیکم** و **فیکم**
جملت فیکم المقدسه و حله و الهوته ثم انما ملک منی او رک علی بره **الله اعلم** و **الله اعلم**
فیه و در تیرک فعلی از قبل المقدس و در سبب ازین راقه می توانند و میباید جدا
در تیرک من مقام کرده و گفت که در تیرک من **الله اعلم** و **الله اعلم** و **الله اعلم**
و تیرک من و این بر و تیرک من روزگار برین داد و حله ایام رسید و تیرک من و در تیرک من
چنانکه در کلام مجیدی آید

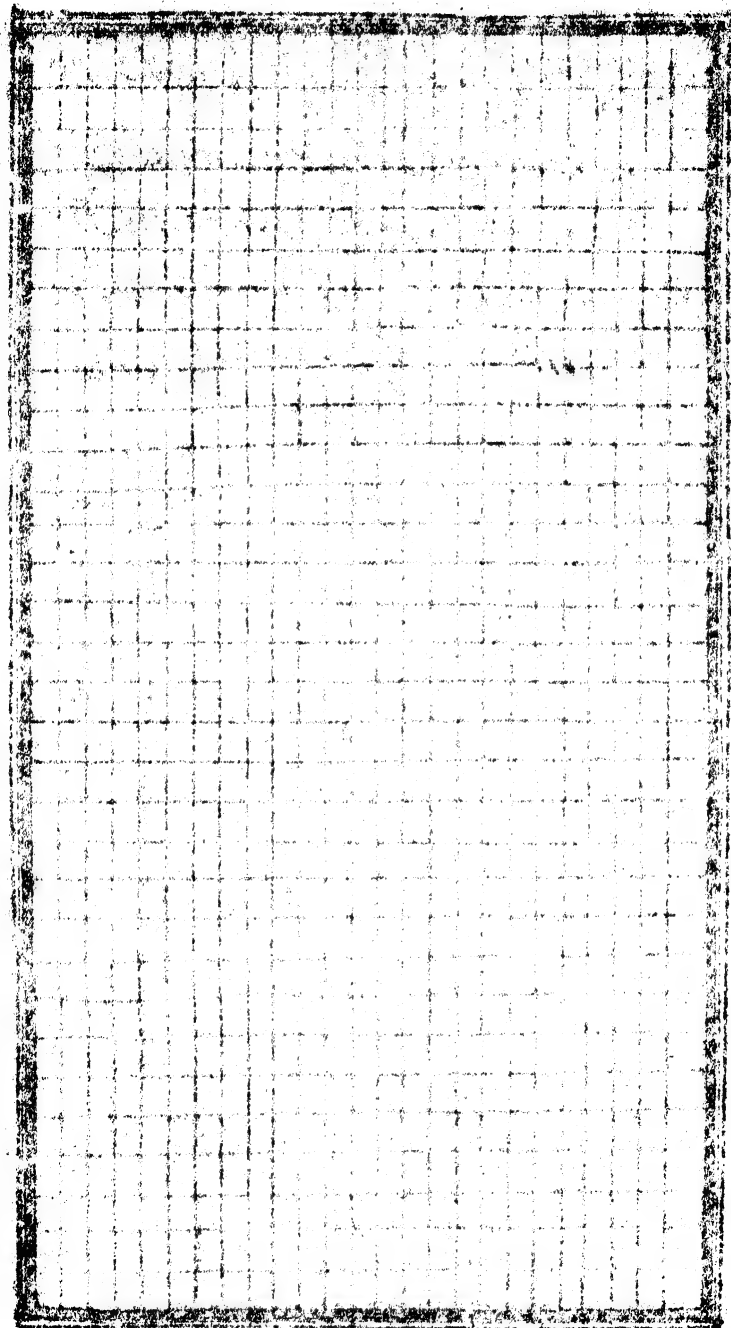
و در بیت المقدس مقام کرد و مسجد اقصی بنا نهاد و بعد از او پسرش سیوان علیه السلام تمام
رسایند طول آن مسجد **عرض** بود **عرض** در تیرک من
تمام شد پسرش نه اکنون دو هزار و پانصد و شصت و سه سال داشت از سیوان علیه السلام
تا شای عمارت آن مسجد است و بر عمارت که در خراسان هزاران سال است و در تیرک من کرد
و همچنان استاده بوده و بعد از کمال که یوان عمارت مسجد تمام کرده بودند و در تیرک من
حوزه عمارت داشت و از بقیه و خبر موشی ظاهر شد و زمانی که بخت انبیا علی بن ابی طالب
علیه السلام بیت المقدس را حمله میکرد آن مسجد را نیز حمله کرد و از تیرک من را حمله کرد
افغانه از تیرک من است و بر و تیرک من که آن آمد و گفت **الله اعلم** و **الله اعلم** و **الله اعلم**

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و صورت طول و عرض اقلیم و بلاد ایران آنچه در این پست منقوش است برین
نقشه که در جدول پیاده می شود و اگر چه طول پنج مایل و عرض
در عرض کوه در بهشت و طول اقلیم سبعة اولی که تحت در بهشت و آخرش
معد شریف در بهشت و عرض تقریباً سی و نه درجه و عرض ایران
شیخ طول و عرض از وسط ایران رسی است و این در وسط اقلیم است
این در آنجا از حد

[illegible]

فصل فی بیان احوال و حال
 حضرت شیخ محمد باقر
 در بیان احوال و حال

جهت صحت خط نصف النهار و شرق و غرب و در هر دو اگر طالع عرض بدست
 طول عرض که در جدول و یک طول عرض آن زیاده از طول عرض که در سمت قبله
 مستحق و شرق است و اگر طول عرض آن کمتر از طول عرض که باشد سمت قبله پس
 و بیشتر باشد و اگر طول بدست بیشتر از طول که بود در عرض آن کمتر از عرض که باشد
 قبله بین مثال و مغرب افتد و اگر طول بدست بیشتر از طول که بود در عرض آن بیشتر از
 بین جنوب شرق باشد و درین چهار صورت غروب است از جهت عرض قبله و جهت
 عرض آن جهت نایب است یعنی در بعد از ظهر خاری جهت طلوع خورشید و در یک
 است جهت نایب که در وقت آن جهت طلوع می توان کرد و در هر یک جهت
 سمت قبله درین چهار صورت ازین نشان بود که حاصل میان شمال که در طول
 یک طرفه که بین حاصل بین عرض که در عرض است هر مطلوب که در عرض
 طول جدول و حاصل با بین عرض در عرض جدول در آن جهت برابر بود
 در موضع شرقی هر دو در جدول اختلاف سمت قبله بود از خط نصف النهار افتد
 و در جهت بود پس اگر طول و عرض بدست مطلوب از طول و عرض که بیشتر
 اختلاف از واقع و از به غرضی خط نصف النهار که نقطه است و از جهت
 نشانند و در جانب مغرب که برسد میان آن نقطه و مرکز خطی که در جهت
 جدول از موضع باشد در آن خط است که در آن عرض بدست مطلوب کمتر از
 در عرض که باشد جدول اختلاف از نقطه شمالی در دایره هندیه که در جهت
 مشرق و تا خط است که در آن آید و اگر طول بدست مطلوب از طول که بیشتر

در این پیشتر از خط جنوب به جانب شرق به شمرده این قدر در معرفت معلوم شد که هر
چند معرفت طولین و عرضی را در معرفت جهت قبله فرودین و در میرو و تابران نیز میسر است
بلکه محلی تواند کرد و فرودین را طولین و عرضی را عرضی و در معرفت جهت قبله
در معرفت جهت تفاوت و بین الطولین و عرضی و در بین عرضی و
تعیین بین الطولین از طول هر دو در آوریم و تعیض بین عرضین از عرض اول
برماندگار هر دو بقدری که در معرفت جهت قبله و در معرفت جهت
دقیقه را که از خط استخراجه است قبله فرودین است از خط جنوب و طول و عرض فرودین
زبان و از طول و عرض که است در و ایراد می نماید از خط جنوب و در جانب جنوب بقدر
اختلاف شمریم و خطی میان مرکز دایره بندی در آن خط کشیم سمت قبله فرودین باشد
در دایره بندی مسطریست

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

این قصیده و مملکت از یزدی ... خوش بودی و سعادتی نفس و سرگشته
 در بهمن چنین نوشت و این نیز فیض طاعت است که در سرب کشته شد
 و من گفته ام ... بغداد خوشتر است این را هر کسی گوید ابرار و نیکوکاران
 به هم قسمی است بر عجز و غلبه که در درجانی است و اگر چه او خداوند
 خداوند است و در نظر او بدین قدر تفاوت نمود از انبیا و ائمه
 بجانب شرق افتاد است و چنانچه کوفی صاف چشم از آن پیران سخت اغیار
 آورده بود و چون به او را بنام خود خواند و آن کاف و مخدوع است که در خفا
 و انبیا علی در آنجا است عالی کرد و دارالملک شد و در بارش چهار کاشم آورد
 جو محصول خوی و طبع مردم دارد شد بغداد است و مقتدی و یوشین کینه
 مرغی شهر بغداد است و از انبیا و ائمه و اهل بیت و بر کائنات
 بجانب شرقی افتاد است قاسم بن الوث بن شیب بن آدم و خست همش رویند
 چند بر عاتق کرد شهر و بخت بزرگ شد و دارالملک فرود و عمارت خلوانی گوده
 و ضحاک در آنجا قلم نشیند و آنرا ملک در لغتندی و کون و مکانش شده و در
 شهر جادوان بسیار بود و آنرا ملک در آنجا قلم نشیند و آنرا ملک شود و از
 جنوب شد و بکند و روی بختیر عاتق کرد و کون و بختیر است و از توابع شهر
 بر ستری که قلعه آن شهر شد است جای مسجد بود در حایب الحویله آمده که در آنجا

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

کس کرده بود در محترمی در میان آن گفته و همان را در میان آن
در میان آن مستحق و محترم و شریف و در میان آن
مستحق آن سراسر و بی و از خیالی و در میان آن که بود و در میان آن
و در میان آن و در میان آن و در میان آن و در میان آن و در میان آن
آن بهادر و بزرگوار و در میان آن و در میان آن و در میان آن
بهتر از هر یک و در میان آن و در میان آن و در میان آن
خوب کرد و در میان آن و در میان آن و در میان آن
کشت و در میان آن و در میان آن و در میان آن
نزد آن و در میان آن و در میان آن و در میان آن
و در میان آن و در میان آن و در میان آن
نوبت که کرد و در میان آن و در میان آن و در میان آن
مردم که در میان آن و در میان آن و در میان آن
شده و در میان آن و در میان آن و در میان آن
و این طایفه و در میان آن و در میان آن و در میان آن
خانه که چون و در میان آن و در میان آن و در میان آن
کرد و در میان آن و در میان آن و در میان آن
شرقی و در میان آن و در میان آن و در میان آن
بغداد و در میان آن و در میان آن و در میان آن

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و به شش پشته ای و ده تپه و ده دشت و ده شهر بزرگ شد بعد از عربی متوجه بن سنجاب
ان برون حاکم کرد به بغدادی یافت امیر و مدح من ابو الوثقی ابی ایادی که شاکر
و سهری عظم شد و در بارش و دوازده هزار گاهم حاکم و شریح عرب شد و بن
میسر و شش شهر و ده تپه و ده دشت و ده شهر بزرگ شد و ده تپه و ده شهر
و آبادان بود و در دشت و ده تپه و ده شهر بزرگ شد و ده تپه و ده شهر
کرفت و در دشت و ده تپه و ده شهر بزرگ شد و ده تپه و ده شهر
اصفهان بزرگ شد و در دشت و ده تپه و ده شهر بزرگ شد و ده تپه و ده شهر
چنان محمود بود که یکصد و پنجاه هزار نفر و ده تپه و ده شهر بزرگ شد
آوده که در دشت و ده تپه و ده شهر بزرگ شد و ده تپه و ده شهر
سراج و شش و ده تپه و ده شهر بزرگ شد و ده تپه و ده شهر
و ده تپه و ده شهر بزرگ شد و ده تپه و ده شهر
با و ده تپه و ده شهر بزرگ شد و ده تپه و ده شهر
نواحی تنگ و ده تپه و ده شهر بزرگ شد و ده تپه و ده شهر
و غیر از خود کسی دیگر را قبول نداشتند اما تا آنکه این شهر بر سر سنجاب افتاد و از آن
از صد هزار تا بیست و هشتاد هزار نفر و ده تپه و ده شهر بزرگ شد و ده تپه و ده شهر
خازان خان ملک فخر الدین و در سنجاب حکم راند و ده تپه و ده شهر بزرگ شد و ده تپه و ده شهر
و ملک تاج الدین بهائی از دشت و ده تپه و ده شهر بزرگ شد و ده تپه و ده شهر
نوسنگ در میان کوه سنجاب و ده تپه و ده شهر بزرگ شد و ده تپه و ده شهر

الدین پی برونه: شهر سپید و بسته و بنام دارد که هیچ روز و در آن دلی بن شهر سپید
و ملک فخر الدین غلام بر کس بعد از او نام نماند و در آن ملک نامش بود که دلی بسازد و شهر
در روزی که در آن ملک بنام الدین در کنار سپاه است و دلی بن شهر سپید
و در آن شهر است که آن را طایفه نام دارند و ملک فخر الدین بود و در آن شهر است که
که هیچ کس فراموشی آن نشان نماند و در آن قانون مشهور است و در آن شهر است که
حکام الدین معتمدی در آن شهر است و در آن شهر است که در آن شهر است که
سپاهان بود و سپید بن او بود و در آن شهر است که در آن شهر است که
برویشند در آن شهر است و در آن شهر است که در آن شهر است که
حکایت را در آن شهر است که در آن شهر است که در آن شهر است که
کامه و او ملک بعد از سلطان میر کرد و در آن شهر است که در آن شهر است که
خدا گفت تا خوشتر بشی که مرا بگذرد تو مان می نوشتی هر که در آن شهر است که
سؤال در آن شهر است که در آن شهر است که در آن شهر است که
و جدا ده تالی و دلایت سپید و بنام دارد که در آن شهر است که
و در آن شهر است که در آن شهر است که در آن شهر است که
خشت بزرگ بسیار بود و اکثر اوقات آنجا زانی بود و فقط از روی شهر
اتفاق آنکه در آن شهر است که در آن شهر است که در آن شهر است که
امروز و دهکاهی و شفا نو و اکثر میر است اما فخره میوه های آنجا در آن شهر است که
و اهل شهر و اکثر ولایت شیعہ اما اکثری اند اما در آن شهر است که در آن شهر است که

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و کم ز نسبت دارد و در میان خود و آن بزرگوار به مردم آنجا نسبت ابله و متغایر می
دارد که از این خواستد بجز و نسبت کنند با این رود و تمامت خود را به این
باز دارد و این می کشید محقق و یکوایش است هزار و بیست و یک و از قلم چهره
علاول از جزایر خالوت و در میان از خط استوا و از شیر به این است
خواستند و بارش و هزاره است و در قدرت منول غریب است برایش سرش و در این
که بر این شهر است و در وقت و در سده پیر بر شیر و در چند و در پیر و در قوت و در کاش
اینی اکثر ملک و در روز و در پیر و در چند و در کاش و در کاش و در کاش
از آن مردم آنجا از شاهی و در نظر و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش
بر این غلبه است و در شاهی و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش
شش قبر شش و در شاهی و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش
مقر است و در از و در از و در از و در از و در از و در از و در از
و در از و در از و در از و در از و در از و در از و در از و در از
علاول از جزایر خالوت و در میان از خط استوا و از شیر به این است
خواستند و بارش و هزاره است و در قدرت منول غریب است برایش سرش و در این
که بر این شهر است و در وقت و در سده پیر بر شیر و در چند و در پیر و در قوت و در کاش
اینی اکثر ملک و در روز و در پیر و در چند و در کاش و در کاش و در کاش
از آن مردم آنجا از شاهی و در نظر و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش
بر این غلبه است و در شاهی و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش
شش قبر شش و در شاهی و در کاش و در کاش و در کاش و در کاش
مقر است و در از و در از و در از و در از و در از و در از و در از
و در از و در از و در از و در از و در از و در از و در از و در از

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

13

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

加

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

三、

[illegible]

[illegible]

[illegible]

۷۳

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

چون بوی بسیار خوشی که بوی گلستان است و بوی گلستان

بگفته روی پنج بار که چنانکه در این کتاب مذکور است که بوی گلستان

بوی گلستان در روزهای گرم و تابستان که بوی گلستان در روزهای گرم و تابستان

بوی گلستان در روزهای گرم و تابستان که بوی گلستان در روزهای گرم و تابستان

بوی گلستان در روزهای گرم و تابستان که بوی گلستان در روزهای گرم و تابستان

بوی گلستان در روزهای گرم و تابستان که بوی گلستان در روزهای گرم و تابستان

بوی گلستان در روزهای گرم و تابستان که بوی گلستان در روزهای گرم و تابستان

بوی گلستان در روزهای گرم و تابستان که بوی گلستان در روزهای گرم و تابستان

بوی گلستان در روزهای گرم و تابستان که بوی گلستان در روزهای گرم و تابستان

بوی گلستان در روزهای گرم و تابستان که بوی گلستان در روزهای گرم و تابستان

[illegible]

